

ภาคินพนธ์

เรื่อง การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศไทยญี่ปุ่น

โดย

นางสาวรุ่งรัตน์ อ่าป้อง

รหัสนักศึกษา 05550772

เสนอ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเศก ปั่นสุวรรณ

ภาคินพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2558

คำนำ

ภาคนิพนธ์ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการศึกษาในรายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ เนื่องจากในปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญของหลายประเทศและกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการท่องเที่ยวในประเทศไทยอยู่ในรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้จัดทำภาคนิพนธ์ฉบับนี้ขึ้น โดยศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศไทย ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลของนโยบายในการสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ รูปแบบและกิจกรรมในสถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ รวมถึงแนวทางในการจัดเส้นทางการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศไทย ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าภาคนิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ครูอาจารย์ นักเรียนนักศึกษา และผู้ที่สนใจในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศไทย อีกทั้งยังเป็นประโยชน์แก่การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอีกด้วย หากภาคนิพนธ์ฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้

รุ่งรัตน์ อาป่อง
ผู้วิจัย

กิตติกรรมประกาศ

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศไทยญี่ปุ่น สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเศก ปั่นสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่คอยดูแลเอาใจใส่และให้คำปรึกษา ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขและให้คำแนะนำแก่ผู้ศึกษาตั้งแต่เริ่มดำเนินการศึกษาจนสำเร็จการศึกษา ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ คุณจักกฤษ ชุนรักษ์ ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวบริษัท Global Link International Holiday และคุณพัฒนา นิธิพัฒนปัญญา ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวบริษัท J-Plan Holiday ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลงานวิจัยฉบับนี้

ขอขอบพระคุณทุกคนในครอบครัวที่ทำให้กำลังใจ และให้คำชี้แนะในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้ศึกษาจนสามารถดำเนินการศึกษาได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณงานวิจัยในอดีตทุกฉบับที่ให้ข้อมูลเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย ขอขอบคุณพี่ๆ สำหรับการแบ่งปันข้อมูลงานวิจัย ความช่วยเหลือ และคำแนะนำต่างๆ ขอขอบคุณเพื่อนๆ สำหรับกำลังใจที่ทำให้ผู้ศึกษาผ่านพ้นอุปสรรคมาได้ด้วยดีจนงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วง

รุ่งรัตน์ อาป่อง

20 เมษายน 2559

หัวข้อวิจัย การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศไทยญี่ปุ่น
ผู้จัดทำ นางสาวรุ่งรัตน์ อาป่อง
รหัสนักศึกษา 05550772
ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเสก ปิ่นสุวรรณ
ปีการศึกษา 2558

บทคัดย่อ

การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวที่น่าสนใจและได้รับความนิยมทั้งจากกระแสความต้องการของนักท่องเที่ยวหรือการจัดให้เป็นกลุ่มสินค้าการท่องเที่ยวที่สำคัญของแต่ละประเทศรวมทั้งนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐที่มุ่งรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ศึกษานโยบายการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศไทยญี่ปุ่นและศึกษาแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบของกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยวอีกทั้งยังศึกษาแนวทางในการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศไทยญี่ปุ่นผลการศึกษาพบว่านโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศไทยญี่ปุ่นนั้นประสบความสำเร็จอย่างมากโดยมีทั้งองค์กรจากรัฐบาลและเอกชนเป็นผู้สนับสนุนดูแล ส่วนรูปแบบของกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยวและการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศไทยญี่ปุ่นสามารถจัดโปรแกรมประมาณ 7 วัน 5 คืน ค่าใช้จ่ายประมาณ 6-7 หมื่นบาท โดยมีภูมิภาคคันไซเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ และมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ที่เป็นมรดกโลกอีกด้วยโดยช่วงเวลาที่น่าท่องเที่ยวคือช่วงเดือนกุมภาพันธ์-เดือนมีนาคม เพราะเป็นช่วงที่ดอกซากุระกำลังเบ่งบานออกดอกสวยงาม อีกทั้งวัดคิโยมิสึเดระ มีการเปิดให้เข้าชมในช่วงค่ำโดยวัดจะมีการเปิดไฟส่องสว่างตามจุดต่างๆยามค่ำคืน ส่วนหมู่บ้านชิราคาวะ โกะ ก็มีเทศกาลประดับไฟในฤดูหนาวเวลากลางคืนหรือ Winter Light-up อีกด้วย

Keyword: การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์, มรดกโลก, ประเทศไทยญี่ปุ่น

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทคัดย่อ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	ฉ
สารบัญตาราง	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	
2.1 นิยามความหมายการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	4
2.2 แนวคิดและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	5
- การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	5
- นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ของประเทศไทย	9
- มรดกโลก (World Heritage)	15
- ตัวอย่างมรดกโลกในต่างประเทศ : ประเทศสกอตแลนด์	21
2.3 ข้อมูลภูมิศาสตร์	22
- จังหวัดเกียวโต	22
- จังหวัดนารา	25
- จังหวัดกิฟุ	29
2.4 ประวัติความเป็นมาของสถานที่	32
- วัดคิโยมิตสึเดระ (kiyomizudera temple)	32
- วัดโทไดจิ (Todaiji)	35
- หมู่บ้านชิราคาวะ (Shirakawa)	38

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	
3.1 แหล่งที่มาของข้อมูล	42
3.2 จัดทำข้อมูล	42
3.3 วิธีการดำเนินการ	43
3.4 เครื่องมือหรือเทคนิคที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	43
บทที่ 4 ผลการศึกษา	
4.1 นโยบายการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศไทยญี่ปุ่น	44
4.2 แหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบของกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยว	50
- วัดคิโยมิตสึเดระ (Kiyomizudera Temple)	50
- วัดโทไดจิ (Todaiji)	58
- หมู่บ้านประวัติศาสตร์ชิราคาวะ (Shirakawa)	66
4.3 แนวทางในการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศไทยญี่ปุ่น	73
บทที่ 5 สรุปและอภิปรายผลการศึกษา	
5.1 สรุปผลการศึกษา	100
- นโยบายการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศไทยญี่ปุ่น	100
- แหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบของกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยว	100
- แนวทางในการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศไทยญี่ปุ่น	101
5.2 อภิปรายผล	101
5.3 ข้อเสนอแนะในงานวิจัย	102
5.4 ข้อจำกัดในการศึกษา	102
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก	117
ประวัติผู้วิจัย	119
แบบโอนลิขสิทธิ์ภาคินพนธ์	120

สารบัญภาพ

	หน้า
รูปที่1 พระราชวังโปตาลา ประเทศทิเบต	8
รูปที่2 โลโก้ โยบาย Cool Japan	13
รูปที่3 อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย มรดกโลกทางวัฒนธรรม (World Cultural Heritage)	17
รูปที่4 อุทยานแห่งชาติชิระโตะโกะ มรดกโลกทางธรรมชาติ (World Natural Heritage)	18
รูปที่5 การเดินขบวนด้วยชุดกระโปรงสั้นพับจีบลายสก๊อต(kilt) และผ้าตาหมากรุก(Tartan)	22
รูปที่6 แผนที่เส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยานในเมืองเกียวโต	23
รูปที่7 งานแสดงไฟฤดูใบไม้เปลี่ยนสี วัดคิโยมิตีเดระ	25
รูปที่8 แผนที่เมืองนาระ	26
รูปที่9 วัดโทไดจิ	29
รูปที่10 แผนที่จังหวัดกิฟุ	30
รูปที่11 แผนที่สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกิฟุ	31
รูปที่12 หมู่บ้านชิราคาวะ	31
รูปที่13 วัดคิโยมิตีเดระ	32
รูปที่14 อาคารหลักวัดคิโยมิตีเดระ	33
รูปที่15 ผู้คนจำนวนมากต่อแถวเพื่อดื่มน้ำศักดิ์สิทธิ์	34
รูปที่16 ศาลเจ้าจูชิ	35
รูปที่17 วิหารวัดโทไดจิ อาคารไม้ที่ใหญ่ที่สุดในโลก	36
รูปที่18 พระพุทธรูปองค์ใหญ่ “ไดบุตสึ” (Daibutsu)	37
รูปที่19 บ้านสไตส์กัชโชซุคุริ (Gassho-zukuri)	38
รูปที่20 หมู่บ้านชิราคาวะในหน้าร้อนจะทำการฉีดน้ำขึ้นไปบนหลังคาเพื่อป้องกันไฟไหม้	39
รูปที่21 หมู่บ้านชิราคาวะจากจุดชมวิว Shiroyama	40
รูปที่22 ประติมากรรมสัญลักษณ์ของสถานี Kanazawa/เมือง Kanazawa เมืองแห่งศิลปะชั้นสูง	45
รูปที่23 ภาพประชาสัมพันธ์ “YOKOSO JAPAN” (ยินดีต้อนรับสู่ญี่ปุ่น)	49
รูปที่24 วัดคิโยมิตีเดระ	50
รูปที่25 แผนที่ภายในวัดคิโยมิตีเดระ	51
รูปที่26 แผนที่วัดคิโยมิตีเดระ	51

รูปที่27	สายน้ำศักดิ์สิทธิ์ 3 สาย	52
รูปที่28	ถนนกาน้ำชา (ทางเดินระหว่างขึ้นไปวัด)	53
รูปที่29	ตัวอย่างร้านอาหารที่ถนนกาน้ำชา	53
รูปที่30	อาคารหลักวัดคิโยมิสึเดระ	54
รูปที่31	หินพิศุจน์รักแท้ในศาลเจ้าจิชู	55
รูปที่32	ศาลเจ้าจิชู	56
รูปที่33	ภายในศาลเจ้าจิชู	56
รูปที่34	ตัวเข้าชมภายในวัด	57
รูปที่35	อาคารไม้ที่ใหญ่ที่สุดในโลกของวัดโทไดจิ	58
รูปที่36	แผนที่ภายในวัดโทไดจิ	59
รูปที่37	แผนที่วัดโทไดจิ	59
รูปที่38	ด้านหน้าอาคารไม้ที่มีตะเกียงสาริด 8 เหลี่ยม	60
รูปที่39	ขนาดของวิหารไม้ที่มีการสร้างใหม่เปลี่ยนแปลงไปหลายสมัย (สีเข้มคือขนาดในปัจจุบัน)	61
รูปที่40	พระพุทธรูปองค์ใหญ่ “ไดบุตสึ” (Daibutsu)	62
รูปที่41	ท้าวกุเวร	62
รูปที่42	ท้าววิรุฬปักข์	62
รูปที่43	ช่องที่ฐานมีขนาดเท่ากับรูจมูกของพระพุทธรูป	63
รูปที่44	ประตูไม้ขนาดใหญ่ที่เรียกว่า นัน ไดมง (Nandaimon Gate)	64
รูปที่45	เหล่ากวางหน้าซุ้มประตูไม้ขนาดใหญ่ที่เรียกว่า นัน ไดมง (Nandaimon Gate)	65
รูปที่46	ขนมเซนเบ้ (senbei) เป็นขนมสำหรับกวางโดยเฉพาะ	65
รูปที่47	บ้านแบบสถาปัตยกรรมที่เรียกว่า กัสโซ ซุคุริ (Gassho-zukuri) ในฤดูหนาว	66
รูปที่48	แผนที่ภายในหมู่บ้านประวัติศาสตร์ชิราคาวะ	67
รูปที่49	แผนที่หมู่บ้านประวัติศาสตร์ชิราคาวะ	67
รูปที่50	บ้านแบบสถาปัตยกรรมที่เรียกว่า กัสโซ ซุคุริ (Gassho-zukuri). ในฤดูใบไม้ผลิ	68
รูปที่51	พิพิธภัณฑ์ในหมู่บ้านชิราคาวะที่รวมแบบบ้านทรงกัสโซจากหลากหลาย แห่งในภูมิภาคนี้	69
รูปที่52	การฉีดน้ำขึ้นไปบนหลังคาเพื่อป้องกันไฟไหม้	70
รูปที่53	การมุงหลังคาที่ต้องอาศัยแรงงานชาวบ้านประมาณ 100-200 คน	70
รูปที่54	เทศกาลประดับไฟในฤดูหนาวเวลากลางคืนหรือ Winter Light-up	71

รูปที่55	หมู่บ้านประวัติศาสตร์ชิราคาวะจากจุดชมวิว Shiroyama	72
รูปที่56	วัดโทไดจิ	74
รูปที่57	พระพุทธรูปไดบุตตี	74
รูปที่58	วัดโฮริวจิ	75
รูปที่59	เซ็ตอาหารกลางวันรามงน้ำใสพร้อมสลัดผัก	75
รูปที่60	ปราสาทโอซาก้า	75
รูปที่61	ปราสาทโอซาก้า	75
รูปที่62	ย่านโดทงบุริ	76
รูปที่63	ย่านโดทงบุริ	76
รูปที่64	โรงแรม APA Hotel Osaka HigobashiEkimae	76
รูปที่65	โรงแรม APA Hotel Osaka HigobashiEkimae	76
รูปที่66	โรงแรม APA Hotel Osaka HigobashiEkimae	76
รูปที่67	วัดเทนริวจิ	78
รูปที่68	บริเวณโดยรอบวัดเทนริว	78
รูปที่69	สวนป่าไผ่	79
รูปที่70	สะพานโทเก็ตสึเคียว	79
รูปที่71	ข้าวทงคัทสึราดด้วยไข่	79
รูปที่72	วัดคินคะคุจิ (วัดทอง)	80
รูปที่73	วัดคินคะคุจิ (วัดทอง)	80
รูปที่74	ชาบูชาบูแบบญี่ปุ่น	81
รูปที่75	โรงแรม Hotel In Kyoto Sasarindou	81
รูปที่76	โรงแรม Hotel In Kyoto Sasarindou	81
รูปที่77	อาคารหลักวัดคิโยมิตสึ	82
รูปที่78	เจดีย์วัดคิโยมิตสึ	82
รูปที่79	เสาโทริอิหน้าศาลเจ้าฟูชิมิอินาริ	83
รูปที่80	เสาโทริอินับพันต้น	83
รูปที่81	ข้าวแกงกระหรีแบบญี่ปุ่นหลากหลายเมนู	83
รูปที่82	ข้าวแกงกระหรีแบบญี่ปุ่นหลากหลายเมนู	83
รูปที่83	ข้าวแกงกระหรีแบบญี่ปุ่นหลากหลายเมนู	83
รูปที่84	อาคารเบนเทนโตะวัดไดโกะจิ	84

รูปที่85	เจดีย์วัดไดโกะจิ	84
รูปที่86	บะหมี่เย็น พร้อมกับเทมปุระผักและกุ้ง	85
รูปที่87	โรงแรม Yunoshimakan	85
รูปที่88	โรงแรม Yunoshimakan	85
รูปที่89	บ้านสไตล์กัสโซ ในหมู่บ้านชิราคาวะโกะ	86
รูปที่90	หมู่บ้าน Little Kyoto	87
รูปที่91	ทาคายาม่าจินยะ	87
รูปที่92	เนื้อวัวฮิดะย่างใบโอบะที่ร้านKyoyaHida Beef	87
รูปที่93	เนื้อวัวฮิดะย่างใบโอบะที่ร้านKyoyaHida Beef	87
รูปที่94	เนื้อวัวฮิดะย่างใบโอบะที่ร้านKyoyaHida Beef	87
รูปที่95	ปราสาทมัตสึโมโต้	88
รูปที่96	ปราสาทมัตสึโมโต้	88
รูปที่97	โรงแรม Fuji Lake Hotel	89
รูปที่98	โรงแรม Fuji Lake Hotel	89
รูปที่99	ภูเขาไฟฟูจิ	89
รูปที่100	ภูเขาไฟฟูจิ	89
รูปที่101	หมู่บ้านโอชิโนะฮัคไก	90
รูปที่102	หมู่บ้านโอชิโนะฮัคไก	90
รูปที่103	โมจิชาเขียว	90
รูปที่104	ย่านชินจูกุ	91
รูปที่105	อาหารบุฟเฟ่ต์ปิ้งย่าง	91
รูปที่106	อาหารบุฟเฟ่ต์ชาบูชาบู	91
รูปที่107	โรงแรมNew Otani Inn Hotel	92
รูปที่108	โรงแรมNew Otani Inn Hotel	92
รูปที่109	หน้าวัดเซนโซจิ	93
รูปที่110	ถนนนาคามิเสะ	93
รูปที่111	ตลาดอเมะโยโกะ	93
รูปที่112	ข้าวหน้าปลาไหลย่าง	94
รูปที่113	ปลาไหลย่าง	94
รูปที่114	ท่าอากาศยานฮาเนดะ	94

รูปที่ 115 ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวบริษัท Global Link International Holiday คุณจักกฤษ ขุนรักษ์	96
รูปที่ 116 ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวบริษัท J-Plan Holiday คุณพัฒนา นิธิพัฒน์ปัญญา	98

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ข้อมูลภูมิอากาศของเมืองนารา ปี พ.ศ. 2524-2553	27
ตารางที่ 2 ตารางแสดงนโยบายการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ประเทศญี่ปุ่น	46

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

การท่องเที่ยว (Tourism) เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางมิได้หมายถึงเฉพาะการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงเรียงร้อยดังที่ส่วนมากเข้าใจกัน การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาความรู้ เพื่อการกีฬา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมชมญาติพี่น้องก็นับว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น ฉะนั้นปรากฏการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในปัจจุบันจึงเป็นภาพใหญ่ที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามลำดับ จนกระทั่งมีผู้กล่าวว่าธุรกิจทางการท่องเที่ยวในทุกวันนี้เป็นธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดในโลก หากเทียบกับธุรกิจอื่น ๆ ที่เป็นรายการเดี่ยวๆ (Single Item) ด้วยกัน ความสำคัญของการท่องเที่ยวที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือ ผลที่เกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจ อันได้แก่ การขยายตัวของ GDP เกิดการสร้างงาน เพิ่มมูลค่าการส่งออกและมูลค่าภาษี รวมทั้งการกระตุ้นการลงทุน การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และการใช้จ่ายเงินของภาครัฐ (<https://tourismatbuu.wordpress.com>, 2558)

สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (PATA) คาดการณ์แนวโน้มนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าสู่ประเทศต่างๆ ในแถบภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกระหว่างปี พ.ศ. 2557 – พ.ศ. 2561 คือ นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าสู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพิ่มขึ้นจาก 521 ล้านคน เป็น 670 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2561 หรือมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย ร้อยละ 6.5 และนักท่องเที่ยวรัสเซียที่เดินทางเข้าภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกซึ่งมีจำนวนต่ำกว่า 6 ล้านคนในปี พ.ศ. 2556 แต่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเกิน 10 ล้านคน เมื่อจบปี พ.ศ. 2559 ประเทศที่นิยมเดินทางเข้าไปท่องเที่ยว 3 อันดับแรก ได้แก่ ประเทศไทย จีน และกัมพูชา นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวเกาหลียังมีอัตราการเดินทางเข้ามาในภูมิภาคอย่างโดดเด่น โดยคาดว่า ปลายปี พ.ศ. 2559 จะมีนักท่องเที่ยวจากเกาหลีเดินทางเข้ามาเกิน 20 ล้านคน แชนหน่านักท่องเที่ยวญี่ปุ่นไปได้ ดังนั้นเราจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าการท่องเที่ยวถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่มากและสำคัญเป็นอันดับต้นๆ ของโลก (www.tatreviewmagazine.com, 2558)

การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวที่น่าสนใจและได้รับความนิยมนับจากกระแสความต้องการของนักท่องเที่ยวหรือการจัดให้เป็นกลุ่มสินค้าการท่องเที่ยวที่สำคัญของแต่ละประเทศรวมทั้งนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐที่มุ่งรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ทั้งกำหนดจุดขายสินค้าที่ชัดเจน มีการเชื่อมโยงให้เกิดการเกี่ยวเนื่องและร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ เอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาให้ได้มาตรฐาน

นอกจากนี้ยังมีการจัดการการท่องเที่ยวให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการท่องเที่ยวของโลก โดยมีจุดหมายหลักคือ เพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ให้ยั่งยืนต่อไป (อดิสร สักดิ์สูง, 2554) ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์จะเป็นการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทาง โบราณคดีและประวัติศาสตร์เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยว โดยได้รับความรู้ความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดีในท้องถิ่นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยที่ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2557)

ประเทศใดก็ตามที่พบว่า มีสถานที่หรือสิ่งใดก็ตามที่มีคุณค่าอันมีความสำคัญต่อมวลมนุษย์ สิ่งล้ำค่าที่มนุษย์ได้รับจากอดีตที่ยังดำรงอยู่ไม่ว่าจะเป็นสิ่งตกทอดทางวัฒนธรรมหรือทางธรรมชาติ ถ้ามีความโดดเด่นเป็นเลิศในระดับสากลไม่ว่าจะมีที่ตั้งอยู่ในขอบเขตดินแดนของประเทศใด ก็ถือว่าเป็นมรดกของมนุษยชาติทั้งปวงในโลกจึงจำเป็นต้องดูแลและอนุรักษ์ไว้ให้ยาวนานที่สุด เพราะหากเราสูญเสียสถานที่เหล่านี้ไปเราก็ไม่สามารถที่จะสร้างกลับคืนมาได้ดังเดิมอีก จึงถือเป็นพันธกรณีที่ จะต้องช่วยกันดูแลรักษาเพื่อมอบให้เป็นมรดกอันล้ำค่าแก่มวลมนุษยชาติในอนาคตต่อไป โดยการเสนอชื่อแหล่งวัฒนธรรมธรรมชาติเหล่านั้นให้อยู่ในบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลกหรือที่เรียกว่า เสนอชื่อเป็น “มรดกโลก” ต่อคณะกรรมการมรดกโลกขององค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติหรือที่เรียกกันว่า องค์การยูเนสโก (UNESCO) เพื่อเข้าอยู่ในการคุ้มครองภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของโลก ซึ่งเป็นแนวทางได้รับการสนับสนุนจากประเทศภาคี 112 ประเทศ ทั้งนี้เพราะองค์การระดับโลกดังกล่าว เป็นองค์กรที่มีวัตถุประสงค์สำคัญ คือการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการคุ้มครองและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติให้ดำรงคุณค่าความโดดเด่นเป็นมรดกของมนุษยชาติทั้งในปัจจุบันและอนาคตตลอดไป ในปัจจุบันมีมรดกโลกทั้งหมด 911 แห่ง ใน 151 ประเทศทั่วโลก ซึ่งแบ่งเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรม 704 แห่ง มรดกโลกทางธรรมชาติ 180 แห่ง และอีก 27 แห่งเป็นแบบผสมทั้งสองประเภท โดยมีการแบ่งออกเป็น 5 พื้นที่ ได้แก่ แอฟริกา อาหรับ เอเชียแปซิฟิก ยุโรป-อเมริกาเหนือ และ อเมริกาใต้ – แคริบเบียน แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ที่ได้รับยกย่องให้เป็นมรดกโลก ได้แก่ นครวัด ประเทศกัมพูชา, อะโครโพลิส ประเทศกรีซ, ฮัมปิ ประเทศอินเดีย, มาชูปิกชู ประเทศเปรู, มหาพีระมิดแห่งกิซา ประเทศอียิปต์ และ เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัย และเมืองบริวาร ประเทศไทย เป็นต้น (<https://tourismatbuu.wordpress.com>, 2558)

ประเทศญี่ปุ่นถือได้ว่าเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์และความเป็นมาที่ยาวนานซึ่งสามารถดูแลและเก็บรักษาเพื่อให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาและซาบซึ้งถึงประวัติศาสตร์ของชาติไว้ได้เป็นอย่างดี

จึงทำให้ประชาชนในประเทศญี่ปุ่นมีความเป็นชาตินิยมสูงและมีความสนใจในเรื่องของประวัติศาสตร์ของชาติมาก ทำให้ประเทศญี่ปุ่นมีสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีมากมาย ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่นหลายแห่งถูกขึ้นทะเบียนให้กลายเป็นมรดกโลก โดยมีลักษณะเด่นของสถานที่ คือ สถานที่เหล่านั้นส่วนใหญ่จะมีความหลากหลายทางธรรมชาติ อีกทั้งยังมีความงามทึ่งสิ่งดู ซึ่งยากจะหาสถานที่ลักษณะแบบนี้ที่ใดบนโลกเทียบเท่าหรือแม้แต่สถานที่ที่เป็นรอยจารึกอันเจ็บปวดในอดีตของประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น เช่น หมู่บ้านประวัติศาสตร์ชิระกะวะ โกะในจังหวัดกิฟุ และ โกะยะมะ ในจังหวัดโทยามะ, อนุสรณ์สวนสันติภาพ ในจังหวัดฮิโรชิมะ, อนุสรณ์สถานทางประวัติศาสตร์ศาลเจ้าโทโชงูที่เมืองนิกโก้ ในจังหวัดโทชิกิ, ศาลเจ้าฟูชิมิ อินาริ ในจังหวัดเกียวโต อนุสาวรีย์ประวัติศาสตร์นาราโบราณ จังหวัดนารา เป็นต้น ดังนั้นประเทศญี่ปุ่นจึงเป็นประเทศอันดับต้นๆ ที่ได้รับความนิยมนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศที่มีความสนใจในประวัติศาสตร์ (www.yokosojapan.org, 2558)

จากความน่าสนใจดังกล่าว ผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษา “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น” เพื่อให้เห็นถึงรูปแบบและนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ของญี่ปุ่น ตลอดจนประวัติศาสตร์และรูปแบบกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น

วัตถุประสงค์

1. ศึกษานโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น
2. ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบของกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยว
3. ศึกษาแนวทางในการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตการศึกษาทางพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นมรดกโลกโดย องค์การยูเนสโก (UNESCO) : จังหวัดเกียวโต จังหวัดนาระ จังหวัดกิฟุ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น
2. ทำให้ทราบแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบของกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยว
3. ทำให้ทราบแนวทางในการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น กรณีศึกษา: แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นมรดกโลกโดย องค์การยูเนสโก (UNESCO) ในจังหวัดเกียวโต จังหวัดนาระ และจังหวัดคิฟุ ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อประกอบการวิจัย ดังต่อไปนี้

- 2.1 นิยามความหมายการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์
- 2.2 แนวคิดและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- 2.3 ข้อมูลภูมิศาสตร์
- 2.4 ประวัติความเป็นมาของสถานที่
- 2.5 วิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 นิยามความหมายการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

วรรณมา วงษ์วานิช (2546) การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) เป็นการท่องเที่ยวไปตามสถานที่ทางประวัติศาสตร์ โบราณสถานที่สำคัญๆ หรือมีชื่อเสียงเป็นแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน และได้เห็นคุณค่าทางด้านวัฒนธรรม ซึ่งมีมาแต่โบราณอันเป็นพื้นฐานทางวัฒนธรรมและการดำรงชีวิตของประชาชนในปัจจุบัน หลักสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวแบบนี้คือ 1. เป็นสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับด้านประวัติศาสตร์และโบราณสถาน ตลอดจนมรดกทางวัฒนธรรม และรวมถึงพิพิธภัณฑ์ด้านต่างๆ ด้วย 2. เป็นการให้ความรู้ทั้งด้านวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และสิ่งแวดล้อม 3. มีมัคคุเทศก์และวิทยากรให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับความรู้ด้านประวัติศาสตร์ของสถานที่นั้นและความรู้ด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 4. ประชาชนเจ้าของท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และการจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เพื่อเป็นการอนุรักษ์และเพื่อผลประโยชน์ของท้องถิ่น

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2557) การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์ เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยว โดยได้รับความรู้ความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดีในท้องถิ่นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยที่ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว

2.2 แนวคิดและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) เป็นการท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสังคม รวมถึงสถานที่ที่มีความผูกพันทางจิตใจของชนรุ่นหลัง เพื่อชื่นชมและเรียนรู้ต่อประวัติศาสตร์และโบราณสถานในแหล่งท่องเที่ยว ได้รับความรู้ความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดีในท้องถิ่นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยที่ชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวนั้น (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2557)

รูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เป็นการจัดการรายการเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยประวัติศาสตร์ต่างๆ อาทิ ทัวร์เส้นทางศิลปะขอมตามรอยพ่อขุนมั่งราย เที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ ชมซากอารยธรรม โบราณสถานต่างๆ อนุสาวรีย์/อนุสรณ์สถาน สิ่งปลูกสร้างที่มีคุณค่าและความสำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันรวมไปถึงการจัดการท่องเที่ยวเชิงวรรณกรรม ที่เป็นการเดินทางเยี่ยมชมสถานที่ที่ปรากฏในตำนาน นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ หรือสถานที่ที่เป็นแรงบันดาลใจให้นักเขียนสร้างสรรค์นวนิยายขึ้นมา นอกจากนี้ อาจรวมไปถึงการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ของทหาร ซึ่งหมายถึงการเดินทางเพื่อเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของทหาร เช่น ค่ายทหารเก่า เขาค้อ ภูหินร่องกล้า หรืออนุสรณ์สถานต่างๆ (อดิสร ศักดิ์สูง, 2554)

รูปแบบการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

1. การนำเที่ยวในลักษณะหมู่คณะซึ่งมีมัคคุเทศก์เป็นผู้นำ ในการเดินทางการท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าวมัคคุเทศก์มีหน้าที่หลักในการอธิบายและจัดกิจกรรมต่างๆ ดังนั้นข้อแนะนำก็คือ ควรหากิจกรรมนันทนาการซึ่งมีหลายอย่าง มาประยุกต์ใช้เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย เช่น ให้นักท่องเที่ยวเก็บข้อมูลทางประวัติศาสตร์ในแหล่งโบราณสถาน และนำมาจัดกิจกรรมตอบปัญหาชิงรางวัล โดยมีมัคคุเทศก์เป็นผู้นำกิจกรรม

2. การนำเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ถือเป็นการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากในปัจจุบันทั้งได้รับการสนับสนุนอย่างดีจากภาครัฐ จากนักท่องเที่ยว การนำเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งมัคคุเทศก์นำเที่ยวอาจประยุกต์ใช้กับแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ได้ เช่น จัดกิจกรรมถนนคนเดินหรือขี่จักรยานท่องเที่ยวบนถนนสายประวัติศาสตร์ จัดกิจกรรมเดินท่องเที่ยวบริเวณโบราณสถาน ดังตัวอย่างเช่น การเดินชมเส้นทางอนุรักษ์เมืองเก่ากลางเทศบาลเมืองน่าน และกิจกรรมขี่จักรยานท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในเมืองปัตตานี

3. การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน มัคคุเทศก์อาจมีแนวทางการจัดกิจกรรมแบบนี้ได้หลายรูปแบบ เช่น ติดต่อประสานงานกับองค์กรชุมชน มัคคุเทศก์ท้องถิ่น เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ของท้องถิ่นร่วมกับชุมชนผ่านรูปแบบการท่องเที่ยวซึ่งมีได้อย่างหลากหลาย เช่น จัดแข่งแรลลี่อนุรักษ์ร่วมแสดงประเพณีท้องถิ่นในสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ฯลฯ ซึ่งการจัดกิจกรรมในลักษณะดังกล่าวจะบรรลุผลได้นั้น มัคคุเทศก์จำเป็นต้องมีการประสานงานกับชุมชนในเรื่องต่างๆ เช่น จัดโปรแกรมเตรียมประชาสัมพันธ์ และเตรียมความพร้อมด้านบริการแก่นักท่องเที่ยว ฯลฯ (อดิสร ศักดิ์สูง, 2554)

ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

1. สถาปัตยกรรมที่สะท้อนประวัติศาสตร์อุตสาหกรรมของแต่ละประเทศ เช่น ถ้ำขุนตาล จังหวัดลำปาง หรือเตาทุเรียง จังหวัดสุโขทัย
2. บ้านเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างเก่าโดยเฉพาะกลุ่มอาคารที่ได้รับการอนุรักษ์ให้คงสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิม เช่น กลุ่มอาคารชิโนโปรตุกีส (Sino-Portuguese) ในจังหวัดภูเก็ต หรือจังหวัดสงขลา เป็นต้น
3. หอศิลป์ซึ่งเก็บสะสมและจัดแสดงงานศิลปะ เช่น หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร หรือหอศิลป์ปริมานัน จังหวัดน่าน
4. พื้นที่ซึ่งเคยใช้เป็นสนามรบ เช่น สะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรี บ้านบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี
5. ปราสาท ราชวังต่างๆ เช่น พระบรมมหาราชวัง หรือพระราชวังบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
6. ศาสนสถานสำคัญ เช่น วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดพิษณุโลก หรือวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช
7. แม่น้ำลำคลองสายประวัติศาสตร์ เช่น แม่น้ำโขง แม่น้ำปิง
8. โบราณสถาน ได้แก่ อุทยานประวัติศาสตร์ในพื้นที่ต่างๆ
9. แหล่งโบราณคดีก่อนประวัติศาสตร์ เช่น แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี หรือแหล่งขุดค้นไคโนเสาร์ภูเวียง จังหวัดขอนแก่น (บุญยสฤษฎ์ อนุเกศสุข, 2558)

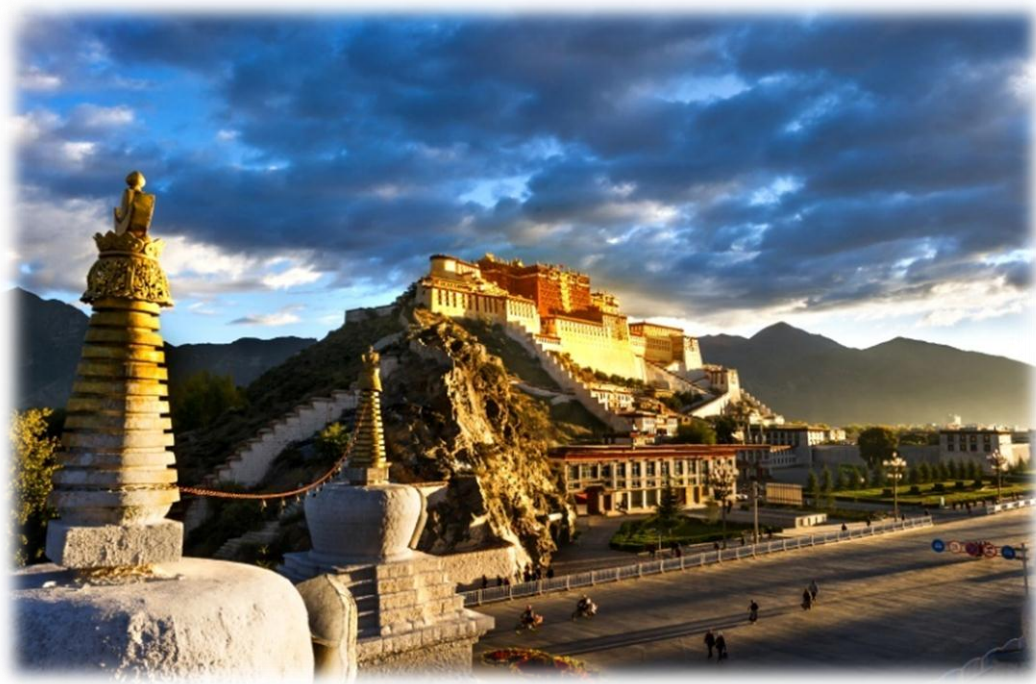
องค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ได้แก่

1. การดำเนินการ โดยคำนึงถึงศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยว
2. การดำเนินการ โดยคำนึงถึงศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว

3. การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ที่ต้องมีการจัดการด้านการอนุรักษ์ ด้านการบริหารจัดการ
4. การให้ความรู้และสร้างจิตสำนึก การเปิดโอกาสและสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งการกระจายรายได้สู่ชุมชน (<http://www.oknation.net>, 2554)

แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Attraction) หมายถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญและคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีและศาสนา รวมถึงสถานที่หรืออาคารสิ่งก่อสร้างที่มีอายุเก่าแก่หรือเคยมีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ กำแพงเมือง คูเมือง พิพิธภัณฑสถาน และสิ่งก่อสร้างที่มีคุณค่าทางศิลปะและสถาปัตยกรรม ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของไทย ได้แก่ อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม ปราสาทหินพิมาย อนุสาวรีย์ชาวบ้านบางระจัน สะพานข้ามแม่น้ำแคว เป็นต้น แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์อาจจำแนกประเภทได้ดังนี้

1. อุทยานประวัติศาสตร์ (Historical Park)
2. ซากอารยธรรม แหล่งโบราณคดี เมืองโบราณ (Dead Monument / Archaeological Sites / Old Town)
3. พระราชวัง วัง พระตำหนัก ตำหนัก พระที่นั่ง คຸ້ມ (Palace / Residence of royalty)
4. ศาสนสถาน (Religious Place)
5. ปราสาทหิน ปรารังค์ กູ່ (Sandstone Sanctuary)
6. อนุสาวรีย์ อนุสรณ์สถาน ศาลวีรชน สุสาน (Monument)
7. พิพิธภัณฑสถานทางด้านประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมและศิลปะร่วมสมัย (Historical and Cultural Museum)
8. ป้อมปราการ กำแพงเมือง ประตูเมือง คูเมือง (Fortress / City Wall / City Gate / Moat)
9. สิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์หรือวัฒนธรรม (Other Historical and Cultural Elements)
10. สิ่งปลูกสร้างที่มีคุณค่าทางสถาปัตยกรรม (Architectural Building)
(อดิศร สักดิ์สูง, 2554)

รูปที่ 1: พระราชวังโปตาลา ประเทศทิเบต

ที่มา: <http://travel.mthai.com>, (2558)

นักท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ คือกลุ่มบุคคลที่มีความสนใจอยากเห็นแหล่งประวัติศาสตร์ที่ได้รับรู้มา เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์ โบราณคดีและสุนทรียภาพในท้องถิ่นเพิ่มขึ้นบนพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม (อดิศร ศักดิ์สูง, 2554)

มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (Historical Attraction Standard) หมายถึงมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว ศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยวและศักยภาพในการบริหารจัดการ ทั้งนี้ในแต่ละองค์ประกอบจะมีหลักเกณฑ์และดัชนีชี้วัดในการพิจารณาความมีศักยภาพความมีประสิทธิภาพและความมีคุณภาพใช้ในการประเมินมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์นั้นด้วย (อดิศร ศักดิ์สูง, 2554)

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่น

กลยุทธ์ฟื้นฟูตลาดการท่องเที่ยว

เหตุภัยพิบัติแผ่นดินไหวนอกชายฝั่งแปซิฟิกโทโฮกุ เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2554 นับเป็นเหตุการณ์แผ่นดินไหวครั้งรุนแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว รัฐบาลญี่ปุ่น นำโดย Japan Tourism Agency (JTA) จึงใช้กลยุทธ์ฟื้นฟูตลาดการท่องเที่ยว เพื่อเรียกคืนความเชื่อมั่น และจงใจให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศเกิดความต้องการเดินทางมาเที่ยวญี่ปุ่น โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 : สร้างการรับรู้ข้อเท็จจริงและผลกระทบของเหตุการณ์ภัยพิบัติ (ทันทีเมื่อสิ้นสุดเหตุการณ์ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2554)

- ส่งข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ภัยพิบัติให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางอยู่ใน ญี่ปุ่น และนักท่องเที่ยวที่ได้วางแผนไว้แล้วว่าจะเดินทางมาเที่ยวญี่ปุ่น โดยข้อมูลถูกออกแบบเป็นแผนที่ แสดงให้เห็นรายละเอียดและใช้สีสร้างความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างบริเวณที่ได้รับและไม่ได้รับผลกระทบ
- ใช้ Celebrity ช่วยประชาสัมพันธ์ในตลาดหลัก อาทิ Justin Beber ในแคนาดา Lady Gaga, Casey Patterson และ Peter Gelb ในสหรัฐฯ Paul Smith และ Anya Hindmarch ในสหราชอาณาจักร Lee Seung-Yeop และ Myung-whun Chung ในเกาหลี และ Pierre Gagnaire ในฝรั่งเศส
- ร่วมมือกับหน่วยงานขององค์กรสหประชาชาติ ได้แก่ World Health Organization-WHO, International Atomic Energy Agency-IAEA, World Tourism Organization-UNWTO, World Meteorological Organization-WMO, International Mathematical Olympiad-IMO, International Civil Aviation Organization-ICAO และ International Labour Organization-ILO ติดตามผลกระทบจากอุบัติเหตุโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ฟูกูชิมะ ไดอิจิ ระเบิด รวมทั้งจัดทำข้อมูลและเผยแพร่คำรับรองเกี่ยวกับระดับกัมมันตรังสีที่ตกค้าง ว่าไม่มีอันตรายต่อชีวิตของผู้โดยสารหรือลูกเรือที่เดินทาง เข้า-ออก จากญี่ปุ่น รวมทั้ง รับรองความสะอาดและปลอดภัยของผลิตภัณฑ์อาหารและสินค้าส่งออกอื่นๆของญี่ปุ่น

ระยะที่ 2 : ส่งเสริมการตลาดในลักษณะ G to G และ G to B (เริ่มเดือนเมษายน พ.ศ. 2554)

- รัฐบาลญี่ปุ่นออกเดินสายเข้าพบและแสดงความขอบคุณรัฐบาลประเทศต่างๆและองค์กรระหว่างประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ รวมทั้ง ขอให้รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ทบทวนการออกประกาศเตือนนักท่องเที่ยว (Travel Warnings) และเจรจาส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างกัน (Bilateral Tourism)

- เมื่อเดือนพฤษภาคม 2554 รัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมและการท่องเที่ยวของญี่ปุ่นเข้าพบรัฐมนตรีของจีนและเกาหลี เพื่อเจรจาส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างกัน
- เมื่อเดือนตุลาคม 2554 Mr.TalebRifaiเลขาธิการ (Secretary General) ของ UNWTO และ Mr.DavidScowsillประธาน WTTC ได้เข้าพบรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมและการท่องเที่ยวของญี่ปุ่น รวมทั้ง ในเดือนเดียวกัน UNWTO และ JTA ได้ร่วมกันจัด International Symposium for Tourism Restoration from the Great Japan Earthquake ที่เมืองเซนได
- หน่วยงานของรัฐบาลญี่ปุ่นจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์สำหรับสื่อมวลชนและบริษัทนำเที่ยวต่างประเทศ เพื่อฟื้นฟูความเชื่อมั่นและกระตุ้นความต้องการเดินทางท่องเที่ยวที่ลดลงเนื่องจากผลกระทบจากข่าวลือเชิงลบต่างๆ อาทิ
- Japan National Tourism Organization (JNTO) ร่วมกับสถานทูตญี่ปุ่นใน 16 ประเทศ จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์กว่า 100 ครั้ง โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ บริษัทนำเที่ยว สายการบิน โรงแรม สื่อมวลชน นักธุรกิจ ข้าราชการ และชุมชนญี่ปุ่นในต่างแดน
- JTA ได้เชิญผู้แทนบริษัทนำเที่ยวจีน 50 บริษัท ที่ยกเลิกการขายรายการท่องเที่ยวญี่ปุ่นนับแต่เกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติ ให้เดินทางเข้าไปทัศนศึกษาในญี่ปุ่น โดยจัด 4 ครั้ง ระหว่างเดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม 2554

ระยะที่ 3 : กระตุ้นตลาดนักท่องเที่ยวทั่วไปอย่างเต็มรูปแบบ (เริ่มเดือนตุลาคม พ.ศ. 2554)

- จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์โดยตรงกับนักท่องเที่ยวทั่วไปในตลาดหลัก อาทิ
- จัดกิจกรรมแสดงความขอบคุณชาวสหรัฐฯ ที่ Times Square โดยเชิญผู้แทนจากสื่อหลักของสหรัฐฯ เข้าร่วมกิจกรรม อาทิ Fox, NBC, CBS, abc ฯลฯ พร้อมทั้ง นำเสนอภาพจากแคมเปญ “Destination Tohoku” บนจอภาพหลักใน Times Square เป็นเวลา 30 วันในเดือนมีนาคม 2554 ซึ่งคาดว่าจะมีผู้เห็นภาพแคมเปญดังกล่าว 45 ล้านคน
- จัดทำสื่อสิ่งพิมพ์แคมเปญ “Destination Tohoku” โฆษณาในนิตยสารสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม High-end

กลยุทธ์ที่ญี่ปุ่นนำมาใช้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

- ขยายตลาดระยะใกล้ในภูมิภาคเดียวกัน คือ ตลาดกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เดินทางเข้าไปเที่ยวในญี่ปุ่น เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ต่อปี
- นำเสนอสินค้าใหม่ อาทิ Kanazawa เมืองแห่งศิลปะชั้นสูง ให้กับตลาดเดิม เพื่อเป็นทางเลือกให้ลูกค้าเก่า (Repeater) ที่เดินทางมาท่องเที่ยวญี่ปุ่นซ้ำและเดินทางท่องเที่ยวอยู่เฉพาะในเมืองที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลัก อาทิ เขตคันโต เขตคันไซ ซึ่งได้รับนักท่องเที่ยวต่างชาติมากกว่าเขตอื่นๆประมาณ 4-5 เท่า

- อำนวยความสะดวกในการเดินทาง อาทิ ออกวีซ่าแบบ Multiple entry ให้สำหรับผู้ที่ยัง Okinawa ยกเว้นค่าธรรมเนียมวีซ่าให้กับผู้ที่เดินทางไปเที่ยวในพื้นที่กักกักปิด เพิ่มความรวดเร็วของกระบวนการตรวจคนเข้าเมืองที่สนามบิน เป็นต้น
- เจาะตลาดกลุ่มประชุมสัมมนา เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีการเติบโตสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคเอเชีย(www.tatreviewmagazine.com, 2558)

Visit Japan

ทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในญี่ปุ่นมีความพยายามที่จะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศญี่ปุ่น โดยการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติให้มากยิ่งขึ้น องค์กรส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจึงร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยวญี่ปุ่นริเริ่มให้มีโครงการใหม่ในการให้ใบอนุญาตศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยว โดยเริ่มโครงการนี้ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2555 ที่ผ่านมา โดยมีสำนักงานให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวทั้งหมด 268 แห่งทั่วประเทศที่ได้รับการรับรองจากโครงการดังกล่าว โครงการนี้แบ่งศูนย์ให้บริการการท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภทหลักๆ และยังมีการตรวจสอบประสิทธิภาพทุกๆ 3 ปีเพื่อปรับปรุงให้มั่นใจว่าศูนย์บริการข้อมูลนั้นให้บริการอย่างมีคุณภาพ การปรับปรุงข้อมูลการท่องเที่ยวที่ดีขึ้นส่งผลให้นักท่องเที่ยวต่างชาติได้รับการที่สะดวกสบายและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้นนั่นเอง

ศูนย์ให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวประเภทที่ 1 จะให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวท้องถิ่น (ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเมือง จังหวัดที่สังกัดรวมถึงพื้นที่โดยรอบ) ศูนย์ให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวประเภทที่ 2 จะให้บริการข้อมูลที่หลากหลายสำหรับ 2 จังหวัดหรือมากกว่านั้น ส่วนศูนย์ให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวประเภทที่ 3 จะให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวทั่วประเทศญี่ปุ่น และเปิดให้บริการทุกวัน มีเจ้าหน้าที่คอยให้บริการเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาเกาหลี ท่านยังสามารถใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตไร้สาย (Wifi) ได้อีกด้วย การบริการของศูนย์ให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวประเภทที่ 1 และ 2 อาจมีการเปลี่ยนแปลงเวลาทำการ, เจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลทางภาษาต่างประเทศ, บริการคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตไร้สาย และบริการอื่นๆที่แตกต่างกันไปในแต่ละศูนย์ ดังนั้น ท่านควรตรวจสอบที่หน้าเว็บก่อนเข้ามาใช้บริการ นอกจากนี้ศูนย์บริการทั้ง 3 ประเภทนั้น ได้รวมถึง Partner Facilities ซึ่งเป็นจุดให้บริการข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติเช่นกัน ขอเชิญทุกท่านมาใช้บริการศูนย์ให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวญี่ปุ่นรวมทั้ง Partner Facilities ได้ทั่วประเทศญี่ปุ่น (www.japantourcenter.com, 2558)

Cool Japan

ญี่ปุ่นทุ่มงบประมาณโปรโมทธุรกิจวัฒนธรรม ทั้งหนัง เพลง แฟชั่น เน้นกิจการอาหาร ตั้งเป้าเพิ่มยอดส่งออกนับล้านล้านบาท ควบคู่แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว Visit Japan รัฐบาลญี่ปุ่นมีแผนจะส่ง "มิซซันนารี" ออกไปเผยแพร่อาหารญี่ปุ่นในต่างแดน ภายใต้แผนปฏิบัติการ "Cool Japan" เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมญี่ปุ่นให้แพร่หลายทั่วโลก

แผนการนี้ได้ผ่านความเห็นชอบจากรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี โทโมมิ อินาคะแล้ว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนยุทธศาสตร์กระตุ้นการเจริญเติบโต ที่มีกำหนดจะประกาศในเดือนมิถุนายน แผนการดังกล่าวประกอบด้วยมาตรการ 19 ข้อ อาทิ จัดงานอีเวนต์ เพื่อโปรโมทอาหาร ขนมหวาน เหล้าสาเก และเครื่องปรุงอาหาร, จัดการประชุมนานาชาติเพื่อแนะนำวัฒนธรรมญี่ปุ่น เป็นต้น

แผนการนี้มีเป้าหมายที่จะขยายบทบาทของญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมวัฒนธรรมของโลก ซึ่งคาดว่าจะมีมูลค่า 900 ล้านล้านเยน หรือราว 330 ล้านล้านบาทในอนาคตอันใกล้ รัฐบาลญี่ปุ่นจะประเดิมแผนการนี้ในการประชุมนานาชาติว่าด้วยการพัฒนาของแอฟริกา ซึ่งจะจัดขึ้นที่เมืองโยโกฮาม่าในเดือนหน้า แผนการดังกล่าวเสนอให้ส่งพ่อครัวและผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารญี่ปุ่นไปร่วมงานอีเวนต์ในต่างประเทศในฐานะ "มิซซันนารีสอนอาหาร" เพื่อดึงดูดผู้คนให้หันมาทำอาหารญี่ปุ่นกันให้มากขึ้น

รัฐบาลตั้งเป้าที่จะเพิ่มมูลค่าส่งออกของอาหารแบบดั้งเดิม ขนมหวาน เครื่องปรุง และผลิตภัณฑ์การเกษตร จากระดับ 450,000 ล้านเยนในปี 2555 เป็น 1 ล้านล้านเยน หรือประมาณ 2.96 แสนล้านบาทในปี 2563 ตลาดธุรกิจวัฒนธรรม เช่น ภาพยนตร์ การ์ตูน เสื้อผ้า ของโลก มีมูลค่าราว 500 ล้านล้านเยน ซึ่งญี่ปุ่นมีส่วนแบ่งเพียง 3 ล้านล้านเยน คาดว่าตลาดสินค้าวัฒนธรรมของโลกจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นถึง 900 ล้านล้านเยนในปี 2563 รัฐบาลญี่ปุ่นตั้งเป้าว่าจะเพิ่มส่วนแบ่งของตนในตลาดโลกขึ้นเป็น 8-11 ล้านล้านเยน หรือประมาณ 2.36-3.25 ล้านล้านบาท

ในปีงบประมาณ 2556 รัฐบาลได้จัดงบประมาณ 17,000 ล้านเยน หรือราว 5,000 ล้านบาท สำหรับแผนปฏิบัติการนี้ และกำลังพิจารณาที่จะเพิ่มงบในส่วนนี้ขึ้นอีกในงบประมาณปี 2557 แผนการนี้ยังเสนอให้ขึ้นทะเบียนสถานที่ทางวัฒนธรรมต่างๆ ของประเทศเป็นมรดกโลกของยูเนสโกด้วย โดยเชื่อมโยงกับแผนส่งเสริมการท่องเที่ยว Visit Japan ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน

นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีแผนจะจัดตั้งคณะทำงานที่ใช้เงินจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนให้บริษัทของชาวญี่ปุ่นออกไปเปิดกิจการด้านวัฒนธรรมในต่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลได้ส่งร่างกฎหมายในเรื่องนี้เข้าสู่สภาแล้ว โดยพยายามจะผ่านไปให้เร็วที่สุด (<http://news.voicetv.co.th>, 2558)

รูปที่ 2: โลโก้นโยบาย Cool Japan

ที่มา: www.ilbe.com, (2558)

สำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวและการจัดประชุมแห่งเมืองเกียวโต

สำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวและการจัดประชุมแห่งเมืองเกียวโต เป็นหน่วยงานของเอกชนที่ก่อตั้งขึ้นโดยกลุ่มคนและองค์กรธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยความร่วมมือกับเมืองเกียวโต มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การสนับสนุนและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่จะมาเที่ยวเมืองเกียวโต (วันที่ 30 สิงหาคม 2550 มีสมาชิก 52 ราย) เรามีกิจกรรมออกบูธในงานนิทรรศการการท่องเที่ยวนานาชาติและร่วมการสัมมนาด้านการท่องเที่ยวที่จัดขึ้นในที่ต่างๆ ร่วมการประชุมกับบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวในการประชุมการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่างๆ และโปรโมทเมืองเมืองเกียวโตกับตัวแทนสื่อมวลชน

วัตถุประสงค์

- เพื่อชักชวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศให้มาที่เมืองเกียวโต
- เพื่อเสริมสร้างระบบรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมายังเกียวโต ซึ่งรวมถึงการใช้วิธีทางการตลาดและแคมเปญต่างๆ ด้วย
- เพื่อให้เกียวโตได้รับการจดจำในฐานะ “แบรนด์แห่งเมืองเป้าหมาย” และสร้างอุตสาหกรรมการดูแลต้อนรับนักท่องเที่ยวของเมืองเกียวโต

กิจกรรม

1. การตลาดสำหรับการท่องเที่ยวเกียวโต

เข้าร่วมงานนิทรรศการต่างๆเพื่อโปรโมตการท่องเที่ยวเกียวโตและจังหวัดอื่นๆในญี่ปุ่น ทำให้การท่องเที่ยวเกียวโตเป็นที่นิยมตลอดทั้งปี อันจะนำไปสู่รายได้เข้าสู่เมือง โฆษณาในนิตยสารต่างประเทศที่มีชื่อเสียง สร้างวิดีโอ โฆษณาสำหรับสื่อต่างๆ และแจกโบรชัวร์การท่องเที่ยว ร่วมมือกับการท่องเที่ยวในพื้นที่อื่นๆสื่อต่างๆ และแจกโบรชัวร์การท่องเที่ยว ร่วมมือกับการท่องเที่ยวในพื้นที่อื่นๆ เช่น ฮอกไกโด, นาราและวาคายามะ ในการโปรโมตอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของเรา

2. ปรับปรุงและดูแลระบบการรองรับนักท่องเที่ยว

ทำโบรชัวร์และวัสดุเพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว สำหรับแจกจ่ายให้กับนักท่องเที่ยวต่างชาติ พัฒนาเมนูร้านอาหารให้มีหลายภาษา เพื่อช่วยให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวเมืองเกียวโตได้สะดวกสบาย, ประทับใจมากขึ้น โดยไร้ซึ่งเรื่องที่ต้องกังวลแนะนำโครงการและกิจกรรมต่างๆเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีสัมผัสวัฒนธรรมอันงดงามของเกียวโตอย่างเต็มที่

3. ความร่วมมือกับรัฐบาลญี่ปุ่นและองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

นโยบายหลักในการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลญี่ปุ่นคือ “YOKOSO JAPAN” (ยินดีต้อนรับสู่ญี่ปุ่น) เราจึงจัดเตรียมข้อมูลที่ทันสมัยเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว

4. สำนักงานตัวแทนในต่างประเทศ

เดือนสิงหาคม 2549 เราเปิดศูนย์ข้อมูลในต่างประเทศขึ้นที่ปักกิ่ง ประเทศจีน, โซล ประเทศเกาหลีใต้ และที่เมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ตามด้วยสำนักงานในอเมริกา และได้หวนในปี 2550 ในปี 2551 เราย้ายสำนักงานข้อมูลในต่างประเทศที่ปักกิ่งไปที่เซี่ยงไฮ้ ในปี 2552 เราเปิดสำนักงานข้อมูลในต่างประเทศในยุโรปที่ปารีส และย้ายสำนักงานข้อมูลในต่างประเทศที่ออสเตรเลีย จากเมลเบิร์นไปที่ซิดนีย์ ปี 2555 เปิดสำนักงานข้อมูลในต่างประเทศที่ลอนดอน ประเทศอังกฤษ และที่เมืองแฟรงค์เฟิร์ต ในเยอรมัน (<http://kyoto.travel>, 2558)

มรดกโลก (World Heritage)

มรดกเป็นทั้งแนวความคิดที่ซับซ้อนและหลายแง่มุม มรดกไม่ได้แก้ไขและการเปลี่ยนแปลงเอกลักษณ์แต่กำหนดวัฒนธรรมและขั้นตอนการสร้างสังคม มรดกต้องการเข้าใจแนวคิดที่มีความยืดหยุ่นและการตีความหลายที่เปิดกว้างและการเจรจาต่อรอง ธรรมชาติในปัจจุบันของมรดกมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับการที่เพิ่มมากขึ้นของร่วมสมัยในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในความนิยมของ “อุตสาหกรรมมรดก” มรดกเป็นการวิพากษ์วิจารณ์สำหรับการสร้างงานแสดงทางศิลปะของอดีตที่เจริญเติบโตในประวัติศาสตร์ ความรู้สึกเศร้าโศกเสียใจที่ผ่านมา ซึ่งสอดคล้องกับของ Hewison (1987: 144) ที่วิจารณ์อย่างรุนแรงว่าเป็นมรดกทางประวัติศาสตร์ปลอมในเชิงพาณิชย์ที่วางแผนเพื่อความบันเทิง วอลซ์ (1992) ระบุว่าป็นสินค้าที่เพิ่มขึ้นของมรดกทางวัฒนธรรมของมรดกตัวเองและเงาจากความรู้สึกของสถานที่ที่ผ่านมาที่มีการเปิดเป็น “อ่างเก็บน้ำของพื้นผิวดินซึ่งสามารถใช้ประโยชน์ในศูนย์มรดกหรือ biscuit tin” อุตสาหกรรมมรดกที่ถูกประณามไม่เพียงแต่สำหรับการเกิดขึ้นของมรดกเสมือน(หลอก)แต่ยังเป็นการบิดเบือนความหมายที่แท้จริง อย่างไรก็ตามการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมมรดกได้มีส่วนร่วมที่จะขยายขอบเขตและความสนใจของมรดกทางวัฒนธรรม กระบวนการของการเป็นสินค้าในมรดกทางวัฒนธรรมได้นำไปสู่การสร้างและผลิตสภาพแวดล้อมใหม่ในความเป็นไปได้ที่แตกต่างกันและศักยภาพของมรดกทางวัฒนธรรมสามารถอยู่ร่วมกันได้สำหรับผู้ชมที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งสำคัญที่จะรับรู้มรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นเหตุผลในความรู้ทางประวัติศาสตร์และผลการดำเนินงานการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงมรดกทางวัฒนธรรมคือการเปลี่ยนแปลงของสังคมมากกว่าที่เป็นผลพลอยได้จากการเปลี่ยนแปลง มรดกจึงควรถูกเรียกว่าเป็น “ประวัติศาสตร์ที่อาศัยกระบวนการทางสังคมที่ผสมผสานทั้งความต่อเนื่องและการเปลี่ยนแปลง” มรดกจึงเป็นแนวคิดที่ซับซ้อนและหลายแง่มุมที่ถูกฝังลึกทั้งในอดีตและปัจจุบันของประเพณีและความทันสมัยในทุกเวลาและทุกพื้นที่ (Park, 2014)

มรดกมีให้เห็นมากขึ้นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอธิบายครอบคลุมถึงความสัมพันธ์ระหว่างมรดกทางวัฒนธรรมและกำลังจะรองรับและปรับเปลี่ยนในเชื่อมกับท้องถิ่นทั่วโลก การท่องเที่ยวมรดกกลายเป็นส่วนประกอบที่สำคัญมากขึ้นของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั่วโลก การเจริญเติบโตในความนิยมของการสร้างใหม่และการตีความใหม่ในอดีตที่มีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อการนำเสนอและการเป็นตัวแทนของมรดกทางวัฒนธรรมของทั้งการมีตัวตนและไม่มีตัวตนในบริบทการท่องเที่ยว มันยังคงมีวิวัฒนาการที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางการเมือง, การพัฒนาทางเศรษฐกิจ, การรักษาความปลอดภัย, ความมั่นคงและ “อุดมการณ์ของประวัติศาสตร์และ

เอกลักษณ์” การท่องเที่ยวมรดกจึงทำหน้าที่เป็นทั้งสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจและหลักการทางการเมือง (Park, 2014)

มรดกแห่งชาติและเอกลักษณ์ของชาติการเจริญเติบโตของการท่องเที่ยวที่ผ่านมาเป็นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ในการกำหนดและความเข้าใจประเทศ ประเทศชาติเป็นองค์การทางการเมืองที่ยังผลิตความหมาย “ระบบการทำงานของวัฒนธรรม” ระบบนี้เป็นตัวแทนทางวัฒนธรรมและรักษารูปร่างของอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของตัวเอง ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของการเป็นตัวแทนทางวัฒนธรรม มรดกของชาติจึงเป็นคุณลักษณะพื้นฐานของชาติพันธุ์, ผู้คนและตัวตน จึงกลายเป็นเครื่องมือหลักในการรักษา, การเสริมสร้างความรักชาติและเอกลักษณ์ประจำชาติ รัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นใหม่ เช่น ยุโรปในศตวรรษที่ 19 ตกอยู่ในสถานการณ์ความหวั่นใจในการทำงานร่วมกันจึงเสริมสร้างความเข้มแข็งของชาติความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน การสร้างมรดกของชาติจึงเป็นแก่นสารสำหรับการจัดตั้งรัฐชาติใหม่ (Park, 2014)

จากแนวคิดที่ว่า การรักษาและปกป้องสมบัติทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของโลกเป็นความจำเป็นและเป็นภาระร่วมกันของมนุษยชาติ จึงก่อให้เกิดองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อเป็นองค์กรกลางในการร่วมมือและสนับสนุนภารกิจดังกล่าว โดยองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติหรือยูเนสโก (UNESCO) มีมติรองรับ “อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของโลก” (The World Heritage Convention) เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 โดยมีประเทศ 20 ประเทศ ให้สัตยาบันเพื่อเข้าเป็นประเทศสมาชิก เริ่มมีผลบังคับใช้ในปี พ.ศ. 2518 และจำนวนสมาชิกได้เพิ่มเป็น 125 ประเทศ ในปี พ.ศ. 2535 จากทั่วโลก (วรรณ วลัยวานิช, 2546)

องค์การยูเนสโกได้จัดตั้งกรรมการขึ้นชุดหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการมรดกโลก” (World Heritage Committee) เพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณาสมบัติทางวัฒนธรรมและสมบัติทางธรรมชาติที่เสนอมาจากประเทศภาคีหรือประเทศสมาชิกให้เข้ามาอยู่ในการคุ้มครองภายใต้อนุสัญญา โดยแบ่งการขึ้นบัญชีหรือทะเบียนเป็น 2 ประเภท คือ บัญชีมรดกโลก (World Heritage List) และ บัญชีมรดกโลกที่อยู่ในอันตราย (List of World Heritage in Danger) (วรรณ วลัยวานิช, 2546)

คณะกรรมการมรดกโลกประกอบด้วยกรรมการจาก 21 ประเทศ ที่คัดเลือกจากประเทศสมาชิก 125 ประเทศ โดยดำรงตำแหน่งคราวละ 6 ปี และยังตั้งคณะกรรมการอีกชุดหนึ่งทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาถาวรและคัดเลือกแหล่งมรดกโลกก่อนที่จะเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการมรดกโลก ซึ่งจะประชุมในเดือนธันวาคมของทุกปี คณะกรรมการชุดนี้เรียกว่า “กรรมการกลางของคณะกรรมการมรดกโลก” (World Heritage Bureau) (วรรณ วลัยวานิช, 2546)

ประเภทของมรดกโลก แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ มรดกโลกทางวัฒนธรรม (Cultural Heritage) และ มรดกโลกทางธรรมชาติ (Natural Heritage) โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ ได้แก่ การส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกให้ความคุ้มครองมรดกโลกในประเทศของตนเอง ส่งเสริมการวางแผนจัดการ และการอนุรักษ์มรดกโลกในแต่ละประเทศช่วยเหลือด้านเทคนิคและการฝึกอบรมบุคลากรของแต่ละประเทศเพื่อการคุ้มครองมรดกโลก ให้ความช่วยเหลือในกรณีแหล่งมรดกโลกอยู่ในอันตราย สนับสนุนกิจกรรมที่สร้างจิตสำนึกของคนในท้องถิ่นต่อการอนุรักษ์มรดกโลก ส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมอนุรักษ์มรดกโลก และส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศในการอนุรักษ์มรดกโลก (บุญยศฤกษ์ อเนกสุข, 2558) (วรรณ วลัยวานิช, 2546)

1. มรดกโลกทางวัฒนธรรม (World Cultural Heritage) หมายถึง

- โบราณสถาน เป็นผลงานทางสถาปัตยกรรม ผลงานภาพแกะสลักทางโบราณสถาน และภาพเขียนทางโบราณคดี รอยจารึกในถ้ำและลักษณะต่างๆ ซึ่งมีคุณค่าอย่างเด่นชัดทางประวัติศาสตร์ ศิลปะหรือวิทยาการ
- กลุ่มสถานที่ก่อสร้าง หมายถึงกลุ่มสถานที่ที่แยกหรือเชื่อมต่อกัน ซึ่งมีความโดดเด่นและมีคุณค่าทางสถาปัตยกรรมอย่างเด่นชัดในด้านประวัติศาสตร์ ศิลปะ หรือวิทยาการ
- แหล่งสถานที่สำคัญ เป็นสถานที่สำคัญที่เป็นผลงานจากฝีมือมนุษย์ หรือผลงานร่วมกันระหว่างธรรมชาติและมนุษย์ รวมทั้งพื้นที่ที่เป็นแหล่งโบราณคดี ซึ่งมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และมนุษยวิทยาตลอดจนศิลปะและวิทยาการ

รูปที่ 3: อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย มรดกโลกทางวัฒนธรรม (World Cultural Heritage)

ที่มา: <http://travel.kapook.com>, (2558)

2. มรดกโลกทางธรรมชาติ (World Natural Heritage) หมายถึง

- สิ่งซึ่งเป็นตัวแทนแสดงถึงวิวัฒนาการของภูมิศาสตร์กายภาพ
- เป็นพื้นที่ที่ประกอบด้วยลักษณะเด่นทางปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ ซึ่งมีความงามทางธรรมชาติอย่างเด่นชัด
- เป็นพื้นที่ที่มีวิวัฒนาการทางธรณีวิทยา วิวัฒนาการทางชีววิทยา และความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ
- มีลักษณะทางธรณีวิทยาและภูมิศาสตร์ ปรากฏเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์และพืชและสิ่งมีชีวิตต่างๆ ตามธรรมชาติ โดยเฉพาะสัตว์หรือพืชที่กำลังจะสูญพันธุ์ ทั้งนี้จะต้องมีคุณค่าเด่นชัดในระดับสากลทั้งจากแง่มุมทางวิทยาศาสตร์และการอนุรักษ์ (วรรณ วลัยวานิช, 2546)

รูปที่4: อุทยานแห่งชาติชิเรโตะโกะ มรดกโลกทางธรรมชาติ (World Natural Heritage)

ที่มา: <http://topicstock.pantip.com>, (2558)

ข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้เป็นมรดกโลก

กระทั่งปี พ.ศ. 2548 มีข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ทั้งหมด 6 ข้อสำหรับมรดกโลกทางวัฒนธรรม และ 4 ข้อสำหรับมรดกโลกทางธรรมชาติในการพิจารณาให้เป็นแหล่งมรดกโลก ดังนี้ หลักเกณฑ์ทางวัฒนธรรม

1. เป็นตัวแทนในการแสดงผลงานชิ้นเอกที่จัดทำขึ้นด้วยการสร้างสรรค์อันชาญฉลาดของมนุษย์
2. เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลยิ่ง ผลักดันให้เกิดการพัฒนาสืบต่อมาในด้านการออกแบบทางสถาปัตยกรรม อนุสรณ์สถาน ประติมากรรม สวน และภูมิทัศน์ ตลอดจนการพัฒนาศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง หรือการพัฒนาการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ ซึ่งได้เกิดขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือบนพื้นที่ใดๆ ของโลกซึ่งทรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม

3. เป็นสิ่งที่ยืนยันถึงหลักฐานของวัฒนธรรมหรืออารยธรรมที่ปรากฏให้เห็นอยู่ในปัจจุบัน หรือว่าที่สาบสูญไปแล้ว
4. เป็นตัวอย่างอันโดดเด่นของประเภทของสิ่งก่อสร้างอันเป็นตัวแทนของการพัฒนาทางด้านวัฒนธรรม สังคม ศิลปกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ
5. เป็นตัวอย่างอันโดดเด่นของวัฒนธรรมมนุษย์ ขนบธรรมเนียมประเพณีแห่งสถาปัตยกรรม วิธีการก่อสร้าง หรือการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ ซึ่งเสื่อมสลายได้ง่ายจากผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมตามกาลเวลา
6. มีความคิดหรือความเชื่อที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเหตุการณ์ หรือมีความโดดเด่นยิ่งในประวัติศาสตร์ (วรรณ วงษ์วานิช, 2546)

หลักเกณฑ์ทางธรรมชาติ

1. เป็นตัวอย่างที่เด่นชัดของการเป็นตัวแทนในวิวัฒนาการสำคัญต่างๆในอดีตของโลก เช่น ยุคสัตว์เลื้อยคลาน ยุคน้ำแข็ง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาความหลากหลายทางธรรมชาติบนพื้นโลก
2. เป็นตัวอย่างที่เด่นชัดในการเป็นตัวแทนของขบวนการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทางธรณีวิทยาหรือวิวัฒนาการทางชีววิทยา และปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่กำลังเกิดอยู่ เช่น ภูเขาไฟ เกษตรกรรมขั้นบันได
3. เป็นแหล่งที่เกิดจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์หายากหรือสวยงามเป็นพิเศษ เช่น แม่น้ำ น้ำตก ภูเขา
4. เป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของชนิดสัตว์และพันธุ์พืชที่หายากหรือที่ตกอยู่ในสภาวะอันตราย แต่ยังคงสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ซึ่งรวมถึงระบบนิเวศอันเป็นแหล่งรวมความอุดมสมบูรณ์ของพืชและสัตว์ที่ทั่วโลกให้ความสนใจด้วย (<http://www.m-culture.go.th>, 2558)

อย่างไรก็ตามสถานที่ที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นมรดกโลกนั้น หากภายหลังสถานที่นั้นทรุดโทรมลงจนสูญเสียลักษณะสำคัญดังกล่าวข้างต้น ก็จะถูกลบชื่อออกจากบัญชีมรดกโลกได้เช่นกัน (วรรณ วงษ์วานิช, 2546)

ขั้นตอนการพิจารณาคัดเลือกมรดกโลก

ประเทศสมาชิกจะเสนอรายชื่อสถานที่ในประเทศของตนเข้าสู่การพิจารณาให้เป็นมรดกโลกโดยเสนอไปยังสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการมรดกโลก ซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่องค์การยูเนสโก กรุงปารีส ภายในวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี พร้อมทั้งแนบเอกสารแสดงรายละเอียดต่างๆ

ของสถานที่นั้น พร้อมทั้งข้อมูลที่แสดงถึงความเด่นของสถานที่นั้นว่า มีลักษณะพิเศษกว่าสถานที่อื่น ๆ อย่างไร พร้อมทั้งแสดง โครงการที่จะจัดการพัฒนาและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติอย่างไรบ้าง เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติหากสถานที่ดังกล่าวได้รับการคัดเลือก (วรรณ วลัยวานิช, 2546)

การพิจารณาในขั้นแรกจะกระทำโดยกรรมการกลาง (World Heritage Bureau) ภายในเดือนมิถุนายนของทุกปี โดยมีองค์กรเอกชนระหว่างประเทศให้คำปรึกษา ได้แก่ International Council of Monuments and Sites (ICOMOS) และ International Center of Conservation in Rome (ICCROM) ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสถานที่ทางวัฒนธรรม ส่วนสถานที่ทางธรรมชาตินั้น International Union for Conservation of nature Resources (IUCN) เป็นองค์กรที่ให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการกลาง (วรรณ วลัยวานิช, 2546)

หลังจากพิจารณาในขั้นแรกแล้วคณะกรรมการกลางจะส่งรายชื่อและสถานที่ที่เหมาะสมให้แก่คณะกรรมการมรดกโลกพิจารณาตัดสินชี้ขาดอีกครั้งหนึ่ง โดยขั้นตอนทั้งหมดนี้ใช้ระยะเวลาประมาณ 1-2 ปี

ความช่วยเหลือจากมรดกโลก

คณะกรรมการมรดกโลกได้จัดตั้งกองทุนเพื่อคุ้มครองมรดกวัฒนธรรมและธรรมชาติของโลก ชื่อว่า “กองทุนมรดกโลก” (The World Heritage Fund) ซึ่งจะให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ดังนี้คือ

1. ให้ความช่วยเหลือขั้นเตรียมการ โดยให้คำปรึกษา ส่งผู้เชี่ยวชาญมาจัดทำรายการสถานที่นั้น ทำการเสนอขึ้นต้นในการพิจารณามรดกโลก ให้อุปกรณ์เครื่องมืออุดหนุนทางการเงินในการดำเนินการศึกษาขั้นต้น
2. ให้ความร่วมมือทางเทคนิคฝึกอบรมด้านต่างๆ รวมทั้งการให้กู้ดอกเบี้ยยต่ำ เพื่อดำเนินการอนุรักษ์มรดกโลก
3. ให้ความช่วยเหลือเร่งด่วน ในการจัดการกับอันตรายที่ร้ายแรงต่อมรดกโลก (วรรณ วลัยวานิช, 2546)

ตัวอย่างมรดกโลกในต่างประเทศ : ประเทศสกอตแลนด์

ผ้าตารางหมากรุก(Tartan) ถูกสร้างขึ้นมาสำหรับโลกสมัยใหม่ในระยะเวลาอันสั้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 18 และกลางศตวรรษที่ 19 ในช่วงนี้เหตุการณ์ที่ทำให้ผ้าตารางหมากรุก(Tartan) กลายเป็นความทันสมัยเพราะสิ่งแรกคือ พระราชบัญญัติการเนรเทศห้ามไม่ให้มีการสวมชุด highland grab หลังจากความพ่ายแพ้ของ Jacobites ในปี 1746 ที่ Culloden ซึ่งถูกยกเลิกปี 1782 ภายใต้แรงกดดันทางการเมืองจากกลุ่มที่เต็มไปด้วยอุดมและมีอิทธิพลในกรุงลอนดอนที่กำลังจะกลายเป็นจิตสำนึกของความสนใจในการรับรองคนชนชั้นนำของสกอตแลนด์โดยทั่วไป สิ่งที่น่าสนใจนี้ได้รับการสร้างขึ้นโดยการเคลื่อนไหวที่โรแมนติก, การค้นหาที่เหมาะสมกับราชินีป่าเถื่อน, คนดั้งเดิมใกล้ชิดกับธรรมชาติโดยไม่ต้องตามความทันสมัยและมีมรดก กระจโปรงสั้นพับจีบลายสก๊อต(kilt) และผ้าตารางหมากรุก(Tartan) มาจากความหมายลึกลับของสังคมดั้งเดิมและสิ่งที่ได้รับหายไปตั้งแต่ปี 1746 หรือสิ่งที่ไม่ได้คิดค้นง่ายๆ โดยปี 1820 การผลิตผ้าตารางหมากรุก(Tartan) ในเชิงพาณิชย์เป็นการอุปถัมภ์ของวิลเลียมวิลสันแห่ง Bannockburn ผู้พัฒนารายการของผ้าตารางหมากรุก(Tartan) ในการจួយโอกาสอย่างเป็นทางการโดยการออกแบบจัดกลุ่มใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับชื่อตระกูล ซึ่งมีหลักฐานปรากฏในระบบสมาคมอย่างเป็นทางการระหว่างนามสกุล/สมักรพรรคพวก และเป็น การออกแบบที่เฉพาะเจาะจงเป็นที่ปรากฏในแคตตาล็อกขายของผู้ผลิตผ้าตารางหมากรุก(Tartan) หลังจากปี 1746 ผ้าตารางหมากรุก(Tartan) ใช้เป็นสัญลักษณ์แทนนั้น และกระจโปรงสั้นพับจีบลายสก๊อต(kilt) และผ้าตารางหมากรุก(Tartan) ถูกจัดระเบียบโดยรัฐอังกฤษให้เป็นชุดของอดีตศัตรูในขณะที่ทำการสงคราม ผ้าตารางหมากรุก(Tartan) ถูกคิดค้นขึ้นมาใหม่เพื่อให้มันดูเหมือนเป็นเครื่องแบบ ขั้วพิสูจน์นี้พิสูจน์แล้วว่าเป็นต้นแบบของการเกิดขึ้นโดยรัฐในอังกฤษขโมยเสื้อผ้าของศัตรูอย่างแท้จริง และช่วยในการรวมผ้าตารางหมากรุก(Tartan) เป็นชนชั้นมากกว่ารูปแบบของการแต่งกายของกบฏ ในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 เป็นตำนานราวกับว่าเรื่องทั้งหมดเป็นเรื่องหลอกลวง แต่ตำนานให้คำแนะนำเพื่อการแปลความหมายของความเป็นจริงทางสังคมและนี่เป็นสิ่งที่เราควรจะเริ่มทำ เมื่อเราต้องการที่จะรู้ว่าผ้าตารางหมากรุก(Tartan) หมายความว่าอย่างไร ในอีกด้านหนึ่งมันเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับการแต่งกายของผู้ชายในโอกาสพระราชพิธี เช่น งานแต่งงาน และงานรับปริญญา นอกจากนี้ยังมีกลุ่มชุมชนอย่างแฟนทีมฟุตบอลก็ใส่ผ้าตารางหมากรุก(Tartan) ที่มีสีสันเหมือนกับสายรุ้งอีกด้วย (Park, 2014)

รูปที่ ๓: การเดินขบวนด้วยชุดกระโปรงสั้นพับจีบลายสก๊อต(kilt) และผ้าตาหมากรุก(Tartan)

ที่มา: www.europanewswire.com, (2558)

2.3 ข้อมูลภูมิศาสตร์

จังหวัดเกียวโต

ราชธานีโบราณแห่งนี้ โชคดีรอดพ้นจากการทำร้ายล้างของพวกอเมริกันในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 มาได้และปัจจุบันก็ยังคงรักษาสถาปัตยกรรมโบราณและจิตวิญญาณแบบญี่ปุ่นเอาไว้ได้ด้วย ว่ากันว่าโตเกียวเป็นศูนย์กลางการปกครอง โอซากะเป็นศูนย์กลางการลงทุน ในขณะที่เกียวโตเป็นศูนย์กลางด้านวัฒนธรรม มีตระกูลเก่าแก่สืบเชื้อสายมายาวนาน และมีประวัติศาสตร์อันยากจะหาเมืองใดในญี่ปุ่นมาเทียบเคียงได้ เกียวโตเป็นที่ตั้งมรดกโลก 17 แห่งถือเป็นขุมคลังทางศิลปวัฒนธรรมเทียบได้กับเอเธนส์ ไคโร และเปียงจิง แต่อย่าคิดว่าที่นี่จะเป็นเมืองอันเงียบสงบ แวดล้อมด้วยธรรมชาติอันงดงาม เพราะเกียวโตเป็นเมืองใหญ่อันดับที่ 5 ของญี่ปุ่น มีประชากร 1.5 ล้านคนเป็นมหานครที่จอแจแออัด และมีเขตเมืองใหม่ที่หาเสน่ห์ความงามไม่ได้ แม้แต่วัดก็ยังแน่นขนัดไปด้วยนักท่องเที่ยวและนักเรียนที่มาทัศนศึกษา การเร่งรัดพัฒนาประเทศในยุคหลังสงคราม ส่งผลให้บ้านเรือนเก่าแก่หลายหมื่นหลังตามตรอกซอยถูกรื้อถอนลงเพื่อเปิดทางให้กับบ้านแบบใหม่ที่ทันสมัยสะดวกสบายกว่า บ้านโบราณในเกียวโตมีโครงสร้างหน้าเป็นเครื่องไม้ โครงเส้นตรงเป็นแนวสี่เหลี่ยมประตูเป็นบานเรือนกรูด้วยกระดาษ หน้าต่างเจาะทะลุผนังดินเป็นทรงกรวยแคบภายในมีลูกกรง บังตาโครงไม้ระแนง มีม้ายาว มู่ลี่ทำจากไม้ไผ่และต้นอ้อแม้แต่รั้วหน้าบ้านก็เป็นรั้วไม้ไผ่ตีเป็นวงโค้งออกมาเล็กน้อยเพื่อกันยวดยานและสุนัขออกจากตัวบ้าน (พวงนิล คำปึงสู, 2557)

เมืองเกียวโตตั้งอยู่บนที่ลุ่มทางตอนในของอ่าว มีทิวเขารูปเกือกม้าโอบล้อมอยู่สามด้าน ทิศใต้ติดที่ราบนาระ มีแม่น้ำคัตสึระขนานบอยู่ทางทิศตะวันตก แม่น้ำคาโมะอยู่ทางตะวันออก และมีเทือกเขาคิตะยามะทอดยาวขึ้นไปจรดทะเลญี่ปุ่นทางตอนบน ช่วงต้นเมษายนซากุระจะออกดอกบานสะพรั่ง ครั้นล่วงเข้าเดือนพฤษภาคมหมู่แมกไม้ทั้งมวลจะเบ่งบานอวดสีอันสวยงามสายฝนโปรยปรายในเดือนมิถุนายนทำให้วัดและศาลเจ้าดูลึกลับเลื่องราง แต่ก็ทำให้ผู้คนบางตาลงด้วย สายลมเย็นจากขุนเขาช่วยบรรเทาความอบอ้าวในคำคั้นกลางฤดูร้อน(กรกฎาคม-สิงหาคม) อากาศช่วงเดือนกันยายนและตุลาคมเหมาะแก่การออกมาเดินเล่นตามศาลเจ้า สุดท้าย เมื่อฤดูใบไม้ร่วงมาเยือนในเดือนพฤศจิกายนใบไม้จะเปลี่ยนเป็นสีแดงเพลิงดูเจิดจ้าปราดตา นับเป็นช่วงเวลาที่ต้องแก่กรรมมาเยือนเกียวโตอย่างแท้จริง เดือนธันวาคมและมกราคมอากาศจะหนาวจัด เดือนกุมภาพันธ์และมีนาคมจะมีหิมะปกคลุมทำให้เกียวโตตกอยู่ท่ามกลางความสงบสงัดแบบเซนควรรู้ว่าฤดูท่องเที่ยวคนจะพลุกพล่านทั้งชาวต่างชาติและคนญี่ปุ่นเองอีกทั้งเมืองเกียวโตเป็นเมืองที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้จักรยานเป็นยานพาหนะในการเดินทาง จึงควรจองที่พักและพาหนะล่วงหน้า (พวงนิล คำปั้งสุ, 2557)

รูปที่ 6: แผนที่เส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยานในเมืองเกียวโต

ที่มา: <http://mochit2.com>, (2558)

ยุคต้นเกียวโตเป็นที่ประทับของจักรพรรดิและเป็นราชธานีของญี่ปุ่นมาตั้งแต่ พ.ศ. 1337-2411 เป็นเวลาเกือบ 1100 ปี ราชธานีแห่งแรกตั้งขึ้นใน พ.ศ. 1253 คือเมืองนารา แต่ความกระหายอำนาจของกษัตริย์ในพุทธศาสนาทำให้จักรพรรดิคัมมูย้ายราชธานีมายังนาระ โอะกะ (ชานเมืองของเกียวโต) สิบปีต่อมาทรงย้ายราชธานีไปอยู่หมู่บ้านอุคะ พระราชทานชื่อให้ใหม่ว่าเฮอันเกียว ซึ่งเกียวโตปรากฏให้เป็นครั้งแรกในเอกสารของทางการเมื่อ พ.ศ. 1511 และกลายเป็นชื่อเมืองโดยสมบูรณ์ ในอีกร้อยปีต่อมาพุทธศาสนาแพร่มาสู่ญี่ปุ่นในศตวรรษที่ 6 อารยธรรมจีนก็ตามเข้ามาจนรุ่งเรืองสูงสุดในสมัยเฮอัน เมืองเฮอันเกียวก็จำลองแบบจากนครฉางอันที่เป็นเมืองหลวงของจีนในสมัยราชวงศ์ถัง ปัจจุบันคือเมืองซึอาน โดยผังเมืองเป็นรูปสี่เหลี่ยมตัดกันวัดจากเหนือมาใต้ได้ 5.2 กิโลเมตร จากตะวันออกมาตะวันตก 4.4 กิโลเมตร กำแพงเมืองมี 18 ประตูและมีคูน้ำคันดินโอบล้อมอีกสองชั้นด้วยพระกษัตริย์ในเมืองนารามักสร้างปัญหาอยู่เนืองๆทางการจึงสั่งห้ามไม่ให้สร้างวัดขึ้นภายในเมืองหลวง วัดสำคัญของเกียวโตจึงมักตั้งอยู่อย่างโดดเดี่ยวบนทิวเขาที่โอบล้อมตัวเมืองเอาไว้ (พวงนิล คำปั้งส์, 2557)

เมืองเกียวโตได้รับผลกระทบอย่างมากจากสงครามโอนิน (Onin War) ในช่วงปี ค.ศ. 1467 – 1477 สิ่งปลูกสร้างทั้งหลายได้ถูกทำลายลงอย่างย่อยยับ ปราสาททั้งหลายถูกเผา บ้านเรือนต่างๆ ถูกทำลายมากมาย ต่อมาในช่วงศตวรรษที่ 16 โตโยมิ ฮิเดโยชิ (Toyomi Hideyoshi) หนึ่งในสามวีรบุรุษรวมชาติของญี่ปุ่น ได้กลับมาบูรณะซ่อมแซมเมืองเกียวโต อีกทั้งยังได้ขยายถนนสายสำคัญให้แก่เมืองเกียวโต คือถนนเทระมาชิ (Teramachi Street) และที่ถนนนี้เองก็ได้มีการสร้างวัดต่างๆ ขึ้นมามากมายจนได้รับขนานนามว่า เมืองแห่งวัด (Temple Town) (www.kyoto1day.com, 2558)

แผ่นดินไหว อุทกภัย อัคคีภัยและเพลิงสงครามที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งส่งผลให้ตึกรามบ้านเรือนภายในเมืองถูกรื้อถอนสร้างใหม่และต่อเติมอยู่เนืองๆ จนดูคล้ายการนำเอาชิ้นส่วนประวัติศาสตร์จากต่างยุคต่างสมัยมาปะติดปะต่อเข้าด้วยกันตึกรามที่เก่ากว่าปี 1600 จริงๆจึงมีอยู่น้อยมากส่วนใหญ่เป็นของใหม่ที่สร้างเลียนแบบของเก่าทั้งสิ้น เหตุผลที่สหรัฐฯ ไม่อาจตัดใจทิ้งระเบิดถล่มเกียวโตในสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นเพราะมรดกล้ำค่าทางประวัติศาสตร์เหล่านี้นั่นเอง ปัจจุบันเกียวโตมีวัดอยู่กว่า 1600 แห่ง ศาลเจ้าอีกราว 400 แห่ง พิพิธภัณฑ์หลายสิบแห่ง ตำหนัก 2 แห่ง พระราชวังปราสาท ตลอดจนร้านจำหน่ายงานศิลปะและหัตถกรรมอีกนับไม่ถ้วน (พวงนิล คำปั้งส์, 2557)

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญในจังหวัดเกียวโต ได้แก่ วัดนิชิฮงันและฮิงาชิฮงัน, พระราชวังหลวงเกียวโต (โกโช), ปราสาทนijo, พิพิธภัณฑ์แห่งชาติเกียวโต, วัดคิโยมิซุ, กิออน, กิงคะคุ(ปลับปลาเงิน), กิงคะคุ(ปลับปลาทอง), วัดเรียวอัน, ฟุชิมิ อินาริ, ทะเลสาบบิวะ, เบียวโดอิน, อะราชิยามะ เป็นต้น (พวงนิล คำปั้งส์, 2557)

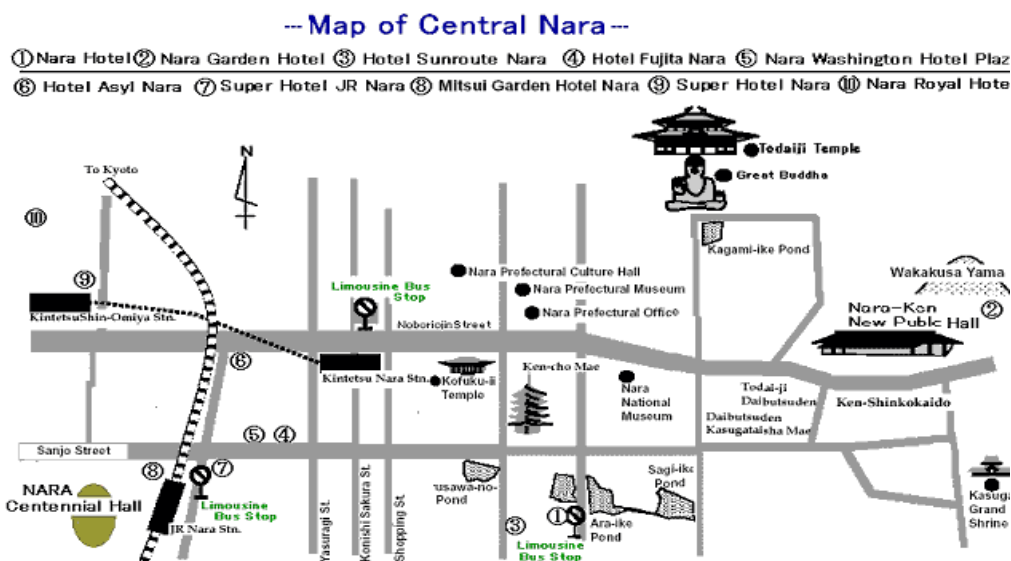

รูปที่7:งานแสดงไฟฤดูใบไม้เปลี่ยนสี วัดคิโยมิตึเดระ

ที่มา: www.chillinjapan.com, (2558)

จังหวัดนารา

นาราเคยเป็นราชธานีของญี่ปุ่นในศตวรรษที่ 8 แม้ภายหลังจะเกิดสงครามกลางเมืองขึ้นแต่นาระก็ยังคงอยู่รอดปลอดภัยต่อมาได้ทั้งยังเป็นชุมคลังมรดกล้ำค่าทางวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลของจีน เกาหลี และตะวันออกกลางปนอยู่ด้วย เมืองโบราณนาราอุบัติขึ้นก่อนสวนแบบเซนและพิธีชงชาเนิ่นนานก่อนหน้าที่ญี่ปุ่นจะกลายมาเป็นประเทศญี่ปุ่น ในสมัยนั้นพุทธศาสนาจากอินเดียกับศิลปะจากแดนไกลอย่างกรีซและตุรกีได้ถูกส่งต่อมายังตะวันออกตามเส้นทางสายไหม ซึ่งมีนาระตั้งอยู่ ณ สุดปลายทาง ที่นี้จึงมีทั้งงานสถาปัตยกรรมจินยุคราชวงศ์ถัง พระพุทธปฏิมาแบบเกาหลียุคต้น และสมบัติจากอิหร่านยุคโบราณปรากฏให้เห็นในสภาพดีเยี่ยมต่างๆที่ได้สูญหายไปจากดินแดนอันเป็นต้นกำเนิดแล้ว (พวงนิล คำปึงสุ, 2557)

รูปที่ 8: แผนที่เมืองนารา

ที่มา: <http://sprosig.isle.illinois.edu>, (2558)

เมืองนาราเป็นจังหวัดเล็กๆ ตั้งอยู่ในภูมิภาคคันไซหรือคิงกิ ทิศเหนือติดกับจังหวัดเกียวโต ทิศตะวันตกติดกับจังหวัดโอซาก้า ทิศใต้ติดกับจังหวัดวะคายะมะ ทิศตะวันออกติดกับจังหวัดมิเอะ ตั้งอยู่บนเกาะฮอนชู เป็นที่ราบสลับหุบเขา มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 874 ตร.กม. ประชากรประมาณ 1.4 ล้านคน ซึ่งในอดีตเมืองนารานั้นเคยเป็นราชธานีในช่วง พ.ศ. 1253-1327 และสูญเสียความสำคัญทางการเมืองไปหลังราชสำนักย้ายไปอยู่ที่เกียวโต เพราะเหตุนี้ นาระจึงแคล้วคลาดจากสงครามที่ทำลายล้างราชธานีมานักต่อนัก ไม่ว่าจะเป็นในจีน เกาหลี หรือแม้กระทั่งญี่ปุ่นเอง นักท่องเที่ยวที่มาเยือนนาราก็ไม่มากเป็นกองทัพเหมือนอย่างในเกียวโต ส่วนใหญ่จะมาเที่ยวแบบเช้าไปเย็นกลับมากกว่า โดยปักหลักพักค้างอยู่ที่เกียวโต เมืองนารายังเป็นเมืองที่มีความสำคัญทางด้านศาสนาในยุคก่อนซึ่งดูได้จากวัดที่มีวัดทั้งขนาดเล็กและใหญ่มากมาย (www.wonderfulpackage.com, 2558)

สภาพภูมิอากาศในเมืองนาราจะมี 4 ฤดู เหมือนกับในภูมิภาคคันไซ เพราะเมืองนาราตั้งอยู่ในภูมิภาคคันไซ คือฤดูใบไม้ผลิเริ่มตั้งแต่ช่วงปลายเดือนมีนาคม – พฤษภาคม ฤดูร้อน เริ่มช่วงปลายเดือนพฤษภาคม – สิงหาคม ฤดูใบไม้ร่วง เริ่มช่วงเดือนกันยายน – พฤศจิกายน และฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงมิถุนายน ส่วนกลางเดือนตุลาคม ถึงต้นเดือนธันวาคม จะเป็นช่วงเวลาที่ใบไม้เปลี่ยนสี และดอกซากุระจะบานช่วงปลายเดือนมีนาคมถึงกลางเดือนเมษายน (www.japancheckin.com, 2558)

ข้อมูลภูมิอากาศของเมืองนาราปี พ.ศ. 2524-2553													
เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ทั้งปี
อุณหภูมิสูงสุดที่เคยบันทึก °C (°F)	18.9 (66)	23.9 (75)	25.9 (78.6)	30.5 (86.9)	32.7 (90.9)	35.8 (96.4)	37.3 (99.1)	39.3 (102.7)	36.9 (98.4)	32.0 (89.6)	26.8 (80.2)	21.7 (71.1)	39.3 (102.7)
อุณหภูมิต่ำสุดที่เคยบันทึก °C (°F)	8.7 (47.7)	9.6 (49.3)	13.4 (56.1)	19.8 (67.6)	24.1 (75.4)	27.2 (81)	30.8 (87.4)	32.6 (90.7)	28.2 (82.8)	22.2 (72)	16.5 (61.7)	11.4 (52.5)	20.4 (68.7)
อุณหภูมิที่ต่ำสุดเฉลี่ย °C (°F)	- 0.2 (31.6)	- 0.1 (31.8)	2.3 (36.1)	7.4 (45.3)	12.5 (54.5)	17.5 (63.5)	21.8 (71.2)	22.6 (72.7)	18.8 (65.8)	12.1 (53.8)	6.4 (43.5)	1.9 (35.4)	10.3 (50.5)
อุณหภูมิต่ำสุดที่เคยบันทึก °C (°F)	- 7.0 (19)	- 7.8 (18)	- 5.0 (23)	- 2.4 (27.7)	1.4 (34.5)	7.3 (45.1)	12.2 (54)	12.8 (55)	7.7 (45.9)	2.3 (36.1)	- 2.6 (27.3)	- 6.6 (20.1)	- 7.8 (18)
หยาดน้ำฟ้า มม(นิ้ว)	49.6 (1.953)	63.3 (2.492)	103.2 (4.063)	97.7 (3.846)	143.5 (5.65)	188.8 (7.433)	165.1 (6.5)	111.8 (4.402)	163.3 (6.429)	111.1 (4.374)	71.4 (2.811)	47.3 (1.862)	1,316.1 (51.815)
ปริมาณหิมะ ชม (นิ้ว)	2 (0.8)	4 (1.6)	1 (0.4)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	1 (0.4)	8 (3.1)
ความชื้นร้อยละ	69	69	68	65	69	75	77	74	77	77	76	72	72.3
วันที่มีหยาดน้ำฟ้าโดยเฉลี่ย (≥ 0.5 mm)	7.9	7.9	12.3	10.6	11.3	12.9	11.8	8.6	11.5	9.8	8.3	7.7	120.6
วันที่มีหิมะตกโดยเฉลี่ย	1.4	1.9	0.8	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.7	4.8
จำนวนชั่วโมงที่มีแดด	116.7	115.5	147.4	180.3	184.8	143.5	162.7	205.4	150.3	154.5	134.5	127.3	1,822.9

ตารางที่ 1: ข้อมูลภูมิอากาศของเมืองนาราปี พ.ศ. 2524-2553

ที่มา: <https://th.wikipedia.org>, (2558)

พุทธศาสนาสัมณารุ่งเรืองยิ่งด้วยพุทธิปัญญา และรุ่มรวยด้วยนัยที่แฝงอยู่ในรูปของสัญลักษณ์ ภายในตัวเมืองมีมณฑลหรือภูมิจักรวาลปรากฏให้เห็นอยู่ทั่วไปมณฑลนี้มีพระอาทิตย์พระอาทิตย์เจ้าประทับอยู่ ณ ศูนย์กลาง แวดล้อมด้วยพระยานิภาพพุทธเจ้าห้าองค์ในส่วนของปริมณฑลทรงกลมหรือทรงสี่เหลี่ยม คอยช่วยเหลือรับใช้พระอาทิตย์เจ้า แผนภูมิดังกล่าวอาจแฝงอยู่ในการจัดวางพระพุทธรูปบนแท่นบูชา ในแผนผังสิ่งปลูกสร้างต่างๆภายในวัด ทุกตำแหน่งและทุกอากัปกิริยาต่างมีความหมายแฝงอยู่ เช่น รูปทวารบาลคู่หน้าวิหารใหญ่ รูปหนึ่งอ้าปาก รูปหนึ่งหุบปาก หมายถึงการเปล่งเสียงสวดคำว่าโอมในภาษาสันสกฤต ซึ่งเชื่อกันว่ามีอำนาจช่วยขับไล่ภูตผีปีศาจได้ การวางพระหัตถ์ ภูษา และเครื่องประกอบอื่นก็มีความสำคัญมาก โดยเฉพาะรัศมี ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมบนเส้นทางสายไหมได้เป็นอย่างดี รัศมีเป็นงานพุทธศิลป์ที่ถือกำเนิดขึ้นในอินเดีย ภายหลังจึงแพร่เข้ามาในญี่ปุ่นทางตะวันออกและยุโรปทางตะวันตก พระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์มากๆ จะถูกนำไปซ่อนให้พ้นสายตาผู้คน และจะอัญเชิญออกมาให้สักการบูชากันเฉพาะในโอกาสพิเศษ พระพุทธรูปคู่เสกกันนงแห่งวัดโสมวงศ์ถูกซ่อนเอาไว้มานานนับ 1000 ปีกว่าที่จะมีการอัญเชิญออกมาอีกครั้งในปลายศตวรรษที่ 19 แม้ปัจจุบันก็ยังมิมีพระพุทธรูปอีกหลายองค์ที่ทางวัดจะนำออกมาให้คนได้กราบไหว้บูชากันเฉพาะในฤดูใบไม้ผลิ ฤดูใบไม้ร่วงและวันสำคัญทางศาสนาเท่านั้น (พวงนิล คำปึงสู, 2557)

เมืองนาราก่อนนั้นกว้างขวางใหญ่โตกว่าตัวเมืองในปัจจุบันมาก ผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมตามอย่างราชธานีโบราณของจีน มีถนนตัดจากวังหลวงออกไปเป็นแนวตารางทั้งสี่ทิศ หลัง พ.ศ. 1327 พระราชวังหลวงก็ถูกทิ้งร้างให้ผุพังไปจนหมดสิ้น แต่ชานเมืองฟากตะวันออกเฉียงเหนือยังมีวัดกับศาลเจ้าหลงเหลืออยู่ปัจจุบันตัวเมืองบริเวณนี้ได้กลายเป็นสวนนาราไปแล้ว โดยมีกวางน้อยแสนเชื่องศาลเจ้าคาซุงะไทจะเป็นสัญลักษณ์ (พวงนิล คำปึงสู, 2557)

นาราในทุกวันนี้ก็ยังคงความสงบและมากไปด้วยกลิ่นอายเก่าๆ จากความรุ่งเรืองในอดีตแต่ก็ยังคงมีบรรดานักท่องเที่ยว นักเรียนมาทัศนศึกษาแวะชมตลอดทั้งปี นอกจากบรรยากาศเก่าๆของเมืองแล้ว นารายังเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางว่าเป็นเมืองแห่งกวาง กวางนั้นอยู่คู่กับนารามาตั้งแต่นั้นแต่ไรแล้ว หากจะถามถึงต้นสายปลายเหตุก็คงไม่มีใครตอบได้ชัดว่ากวางพวกนี้มาจากไหน มาอยู่บริเวณสวนสาธารณะได้อย่างไร รู้แค่กวางฝูงนี้ได้เป็นสิ่สันต์ แต่งแต้มบรรยากาศของเมืองนาราให้น่ารักขึ้นไปอีก (พอดิ นิรันดร์วิโรจน์, 2556)

แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดนารา ได้แก่ สวนนารา, วัดโคฟุคุ, วัดโทได, คาซุงะไทระ, วัดชินยาคุชิ, วัดโสมวงศ์, อาซุงะ เป็นต้น (พวงนิล คำปึงสู, 2557)

รูปที่9: วัดโทไดจิ

ที่มา: www.dplusguide.com, (2558)

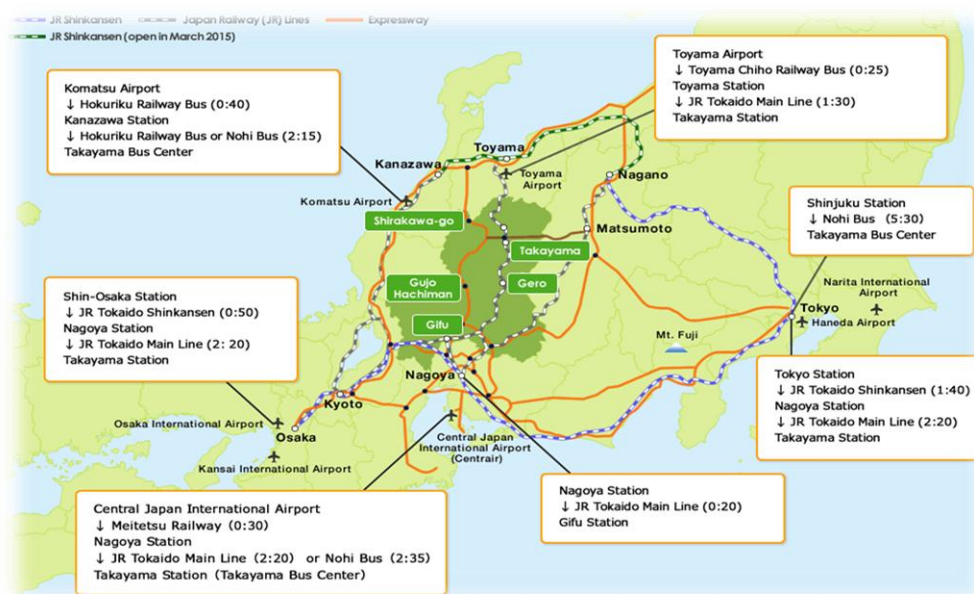
จังหวัดกิฟุ

จังหวัดกิฟุตั้งอยู่บริเวณภูมิภาคจูบุบนเกาะฮอนชู ซึ่งเป็นใจกลางประเทศญี่ปุ่น แบ่งออกเป็นเขตฮิตะทางตอนเหนือและเขตมิโนะทางตอนใต้มีประชากรโดยประมาณ 2 ล้านคน มีพื้นที่ประมาณ 10,598.18ตาราง กิโลเมตร โดยส่วนใหญ่เป็นภูเขาที่สูงเหนือระดับน้ำทะเลมากกว่า 3,000 เมตร เป็นพื้นที่ที่มีหิมะตกหนักและหิมะสูงในช่วงฤดูหนาว ส่วนมิโนะนั้นเป็นแถบที่ราบ มีแม่น้ำใสสะอาดไหลผ่าน ด้วยความแตกต่างในลักษณะภูมิประเทศของเมืองต่างๆ ทำให้กิฟุมีความหลากหลายด้านทัศนียภาพและวัฒนธรรม (<http://travel.kankou-gifu.jp>, 2558)

สภาพภูมิอากาศในจังหวัดกิฟุมี 4 ฤดู เหมือนกับในภูมิภาคคันโต เพราะจังหวัดกิฟุตั้งอยู่ในภูมิภาคคันโต คือฤดูใบไม้ผลิเริ่มตั้งแต่ช่วงปลายเดือนมีนาคม – พฤษภาคม ฤดูร้อน เริ่มช่วงปลายเดือนพฤษภาคม – สิงหาคม ฤดูใบไม้ร่วง เริ่มช่วงเดือนกันยายน – พฤศจิกายนและฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงมิถุนายน ส่วนต้นเดือนตุลาคม ถึงต้นเดือนธันวาคม จะเป็นช่วงช่วงเวลาใบไม้เปลี่ยนสี และดอกซากุระ จะบาน ช่วงกลางถึงปลายเดือนเมษายน (www.japancheckin.com, 2558)

จังหวัดกิฟุมีสถานที่ท่องเที่ยวแบบญี่ปุ่นกระจายอยู่ทุกพื้นที่ในตัวจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นย่านเมืองเก่าทาคายาม่า มรดกโลกอย่างชิราคาวะ โงะ ปราสาทกิฟุอันเป็นถิ่นฐานของโอดะ โนบุนากะ นักรบแห่งยุคเซ็งโงะกุ ตลอดจนวิธีการจับปลาแบบดั้งเดิม ที่เรียกว่า อุไก (การจับปลาด้วยนกน้ำ)

เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีเมืองที่เงียบสงบที่ได้ชื่อว่าลิตเติ้ลเกียวโตอยู่อีกหลายแห่ง มีออนเซ็นอยู่มากมาย ออนเซ็นในเมืองเกโรซึ่งเป็นหนึ่งในสามออนเซ็นที่มีชื่อเสียงของญี่ปุ่น ประกอบด้วยแหล่งออนเซ็นโอคุอิตะที่มีจำนวนสถานที่อาบน้ำกลางแจ้งมากที่สุดในญี่ปุ่น คุณสามารถเพลิดเพลินกับทัศนียภาพที่เป็น ธรรมชาติในขณะที่แช่ในน้ำร้อน (<http://travel.kankou-gifu.jp>, 2558)

รูปที่10: แผนที่จังหวัดกิฟุ

ที่มา: <http://travel.kankou-gifu.jp>, (2558)

สำหรับผู้ที่ยากลี้มลงเนื้อัวฮิตะและสุราท้องถิ่น เนื้อัวสามารถหันเพื่อทำเป็นสเต็กหรือรับประทานแบบชาบูชาบูได้หลากหลายรูปแบบ จากนั้นเพลิดเพลินไปกับกลิ่นหอมของต้นสนในกล่องไม้ไปพร้อมกัน นอกจากนี้ เครื่องปั้นดินเผา มิโนะยังเป็นสินค้าขึ้นชื่ออีกด้วย (<http://travel.kankou-gifu.jp>, 2558)

ประตูสู่กิฟุ นั่นคือนาโกย่า คุณสามารถใช้บริการเที่ยวบินระหว่างประเทศจากสนามบินนานาชาติชูบุ หรือหากคุณต้องการใช้ชินคันเซ็นโทไกโดที่เชื่อมระหว่างโอซาก้าเกียวโต นาโกย่า และโตเกียวแล้ว คุณจะใช้เวลาจากโอซาก้าไปนาโกย่าประมาณ 50 นาที หรือจากโตเกียวไปนาโกย่าประมาณ 1 ชั่วโมง 40 นาที ซึ่งถือว่าใกล้มาก จากสถานีนาโกย่าไปยังสถานีกิฟุใช้เวลาประมาณ 20 นาที ไปสถานีทาคายามาใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 20 นาที การไปยังชิระกะวะ โงะและทาคายามะก็สามารถไปโดยสนามบินโทยามะหรือสนามบินโคมัตสึ (<http://travel.kankou-gifu.jp>, 2558)

รูปที่ 11: แผนที่สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกิฟุ

ที่มา: <http://travel.kankou-gifu.jp>, (2558)

ด้วยภูมิทัศน์ของป่าที่เขียวสงบและบ้านแบบดั้งเดิมที่เรียงรายริมถนน จังหวัดกิฟุจึงเป็นสถานที่ที่ทำให้คุณรู้สึกเหมือนได้เดินทางย้อนเวลาไปยังประเทศญี่ปุ่นในอดีต นอกจากนี้ยังเป็นแถบที่มีออนเซ็นหลากหลายแห่ง และงานฝีมือแบบดั้งเดิมในอดีตเป็นส่วนสำคัญและเจริญรุ่งเรืองของวัฒนธรรมในกิฟุ ทำให้จังหวัดกิฟุเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางที่เต็มไปด้วยมนต์เสน่ห์ "แบบญี่ปุ่น" (<http://travel.kankou-gifu.jp>, 2558)

แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดกิฟุได้แก่ ฮิดะฟุรุคาวา, โอคุฮิดะ, ชิราคาวะโกะ, เกโงะ, แม่น้ำนาการะ, หุบเขาเอนะ, มาโกเมะ, ซินโฮทากะ เป็นต้น (<http://travel.kankou-gifu.jp>, 2558)

รูปที่ 12: หมู่บ้านชิราคาวะ

ที่มา: <http://chill.co.th>, (2558)

2.4 ประวัติความเป็นมาของสถานที่

วัดคิโยมิสึเดระ (kiyomizudera temple)

วัดคิโยมิสึเดระ มีความหมายว่า “วัดน้ำใส” ตั้งอยู่ที่เขตอิกาซึยามะ เมืองเฮียวโงะ ด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเมืองเกียวโต เป็นวัดในพุทธศาสนา นิกายซอซโซ มีพระโพธิสัตว์พันกรเป็นพระประธาน ที่มาของชื่อวัดนี้ได้มาจากน้าตกธรรมชาติที่ไหลมาจากเขาโอโตวะที่มีความใสบริสุทธิ์ และเชื่อกันว่าเป็นน้ำศักดิ์สิทธิ์ (Dplus Guide Team, 2557) นั่นจึงทำให้แต่ละวันมีชาวญี่ปุ่นและชาวต่างชาติไปรดน้ำศักดิ์สิทธิ์ที่ทางวัดต่อท่อลงมาเป็น 3 สายกันเป็นจำนวนมาก น้ำศักดิ์สิทธิ์นี้ใครจะดื่มสายไหนก็ได้ แต่เชื่อกันว่าถ้าจะให้สมหวังต้องอธิษฐานก่อนดื่ม ถ้าไม่อธิษฐานก็เป็นการดื่มแก้กระหายชื่นใจไปอีกแบบ (www.manager.co.th, 2558)

รูปที่ 13: วัดคิโยมิสึเดระ

ที่มา: www.palungdham.com, (2558)

วัดคิโยมิสึเดระเป็นวัดเก่าแก่อายุมากกว่า 1000 ปี สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 1321 มีอาคารทั้งหมด 9 อาคาร ตัววัดเคยประสบอัคคีภัยอยู่หลายครั้ง วิหารหลายๆหลังที่เห็นในปัจจุบันได้รับการสร้างขึ้นใหม่ในช่วงปี พ.ศ. 2174-2176 โดยท่านโชกุน โทกุงะวะ อิเอมิทสึ (Tokugawa Iemitsu) (Dplus Guide Team, 2557)

วัดคิโยมิสึเดระตั้งอยู่บนไหล่เขา มีพื้นที่กว้างใหญ่ ภายในวัดร่มรื่นไปด้วยแมกไม้ มีสิ่งก่อสร้างสำคัญเป็นไฮไลต์คือ “วิหารหลัก” เป็นวิหารไม้ขนาดใหญ่ภายในเป็นที่ประดิษฐานองค์พระโพธิสัตว์ที่ชาวญี่ปุ่นเคารพนับถือกันมากเพราะเชื่อว่าท่านศักดิ์สิทธิ์มาก ที่วิหารหลักยังมีระเบียงใหญ่กว้างขวางสร้างขึ้นออกไปจากภูเขาสูงกว่า 12 เมตร ตัวระเบียงรองรับด้วยเสาไม้ต้นใหญ่ๆ 139 ต้น และคานไม้ยักษ์อีกมากมาย ด้วยความยิ่งใหญ่อลังการ ผนวกกับฝีมือการก่อสร้าง

งานไม้แบบโบราณอันน่าทึ่งไม่ใช่ตะปูสักตัว ทำให้วัดคิโยมิตสึเคระได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกโดยองค์การ UNESCO ในปี พ.ศ. 2537 อีกทั้งยังถูกยกย่องให้เป็นหนึ่งในสิ่งก่อสร้างที่แสดงถึงความมหัศจรรย์ของฝีมือมนุษย์ ซึ่งเคยได้รับการเสนอชื่อให้เป็นสิ่งมหัศจรรย์แห่งโลกยุคใหม่อีกด้วย (www.manager.co.th, 2558)

รูปที่ 14: อาคารหลักวัดคิโยมิตสึเคระ
ที่มา: www.bigcamera.co.th, (2558)

เมื่อเดินมาถึงทางเข้าวัด สิ่งที่น่าสนใจได้อย่างชัดเจนก็คือซุ้มประตูไม้ขนาดยักษ์ทาสีส้มสดเป็นจุดแรกที่นักท่องเที่ยวนิยมมาถ่ายภาพคู่ด้วยมากที่สุดแห่งหนึ่งเดินเลยเข้ามาด้านในจะเห็นเจดีย์สามชั้น ใกล้กับซุ้มชายตัว ซึ่งมีอ่างล้างมือบ้วนปากก่อนเข้าวัดตามธรรมเนียม (Dplus Guide Team, 2557) นอกจากนี้เมื่อเดินเข้าไปในตัวอาคารหลักจะเห็นกระบองเหล็กสองแท่งกับเกี้ยวเหล็กวางอยู่ ว่ากันว่าเป็นของเบ็งเกะ กระบองเหล็กนี้อันหนึ่งใหญ่อันหนึ่งเล็กใช้เสี่ยงทายความสำเร็จ ผู้ชายให้ใช้สองมือยกกระบองอันใหญ่ ผู้หญิงให้ใช้มือข้างที่ไม่ถนัดยกกระบองอันเล็ก หากยกขึ้นได้คำอธิษฐานนั้นก็สำเร็จ แต่หากยกไม่ขึ้นก็ต้องเพิ่มความพยายามเข้าไปในเรื่องนี้ๆอีก (Dplus Guide Team, 2556) เนื่องจากอาคารหลักที่มีระเบียงอันอลังการแห่งนี้จึงถือเป็นจุดชมวิวเมืองเกียวโตชั้นเยี่ยม โดยเฉพาะช่วงที่ดอกซากุระบานและใบไม้เปลี่ยนสีถือเป็นมุมนิยมของนักท่องเที่ยวเลยทีเดียว หากมองไปทางฝั่งเมืองจะเห็นเกียวโต ทาวเวอร์ตั้งอยู่ ส่วนหากมองมาทางฝั่งวัดจะเห็นองค์เจดีย์สี่แดงตั้งเด่นขึ้นมาในเมฆไม่อยู่ไกลๆ แต่เราสามารถเดินไปชมได้ ส่วนถ้ามองลงไปเบื้องล่างก็จะเห็นหลังคาของอาคารต่างๆ และมุมดื่มน้ำศักดิ์สิทธิ์ที่มีคนรอต่อแถวกันอย่างมากมาย (www.manager.co.th, 2558)

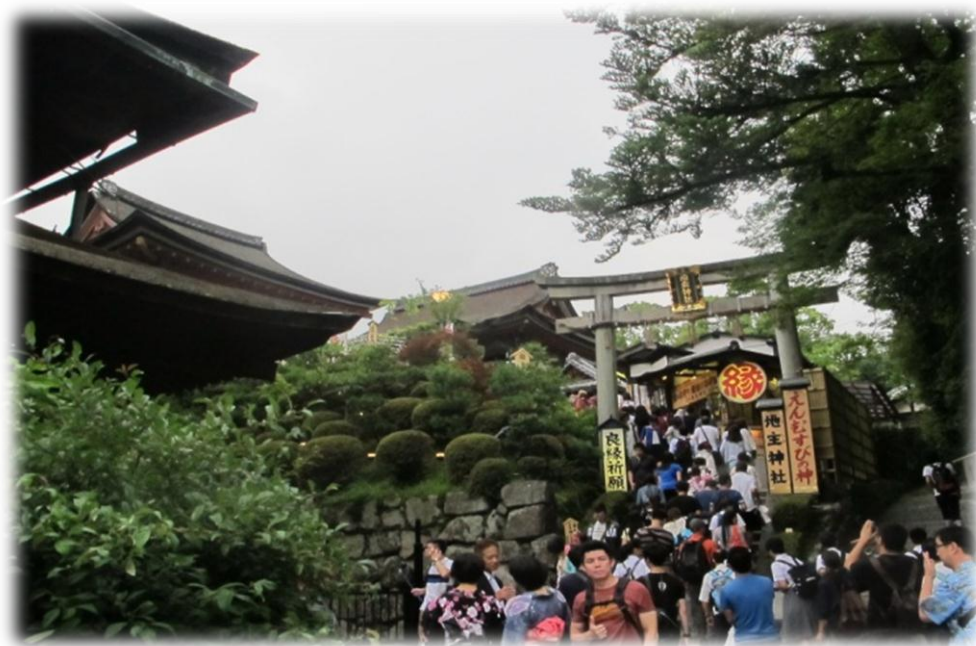

รูปที่ 15: ผู้คนจำนวนมากต่อแถวเพื่อดื่มน้ำศักดิ์สิทธิ์

ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)

วัดแห่งนี้ถือเป็นวัดในดวงใจของใครหลายๆคน โดยจากจุดจอดรถ ระหว่างทางก่อนถึงตัววัดเราจะต้องเดินผ่าน “ถนนสายกาน้ำชา” ซึ่งในอดีตถนนแห่งนี้เต็มไปด้วยร้านเครื่องปั้นดินเผา ส่วนปัจจุบันปรับเปลี่ยนเป็นถนนขายของฝาก ขนม ตุ๊กตา สินค้าโอท็อป และของที่ระลึกต่างๆ สำหรับนักท่องเที่ยวในบรรยากาศของบ้านเรือนญี่ปุ่นแบบดั้งเดิมอันสุดแสนคลาสสิกนอกจากนี้บ่อยครั้งบนถนนสายนี้ยังมีสีสันพิเศษให้ทัศนากับเหล่าสาว ๆ ชาวญี่ปุ่นที่ยังคงอนุรักษ์ชุดประจำชาติ ด้วยการสวม “ชุดกิโมโน” สีสันสวยงามมาเดินอวดโฉมอย่างมากมาย (<http://www.manager.co.th>, 2558)

นอกจากตัววิหารหลักแล้วที่วัดแห่งนี้ยังมีสิ่งน่าสนใจได้แก่ ศาลเจ้าจิชู (Jishu) อันเป็นที่สิงสถิตของเทพแห่งความรักที่หนุ่มสาวมักมาขอพร ซึ่งที่บริเวณศาลเจ้ายังมี “ก้อนหินแห่งความรัก” ที่ตั้งอยู่ภายในบริเวณศาลเจ้าจิชูเป็นก้อนหิน 2 ก้อนตั้งอยู่ห่างกันประมาณ 18 เมตร เชื่อกันว่าถ้าใครหลับตาแล้วสามารถเดินจากหินก้อนหนึ่งไปยังอีกก้อนหนึ่งได้ก็จะสมหวัง ซึ่งก็มีคนมาลองกันไม่น้อย การเดินหลับตาพิสูจน์รักนี้ทำให้ใครหลายๆ คนเรียกหิน 2 ก้อนนี้ว่า “หินตาบอด” เพราะต้องหลับตาเดิน (www.manager.co.th, 2558)

รูปที่16: ศาลเจ้าจูชิ

ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)

วัดโทไดจิ (Todaiji)

โทไดจิ ความหมายถึง “วัดใหญ่แห่งทิศตะวันออก” ตั้งอยู่ที่เมืองนารา วัดโทไดจิเป็นโบราณสถานที่มีความเก่าแก่และสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศญี่ปุ่น สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 1295 ในช่วงที่พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองจนถึงขีดสุด (Dplus Guide Team, 2557)

ประวัติเมื่อครั้งแรกเริ่มสร้าง ในสมัยเทมเปียว มีผู้ประสบภัยจากภัยธรรมชาติและโรคระบาดอยู่เป็นจำนวนมาก จนกระทั่งปี พ.ศ. 1286 จักรพรรดิโชมุได้ทรงประกาศว่า ประชาชนควรจะร่วมกันสร้างพระพุทธรูปขึ้นเพื่อปกป้องตนเองจากภัยพิบัติ เนื่องจากทรงมีความเชื่อว่าพระพุทธรูปจะช่วยคุ้มครองประชาชนได้ ตามบันทึกที่เก็บรักษาอยู่ในวัดโทไดได้กล่าวว่า มีคนมาช่วยสร้างพระพุทธรูปและหอที่ประดิษฐานมากกว่า 2,600,000 คน การสร้างพระพุทธรูปเริ่มต้นครั้งแรกที่เมืองชิงะระกิ แต่หลังจากเกิดเหตุเพลิงไหม้และแผ่นดินไหวจนมีผู้เสียชีวิตจำนวนมาก ก็ได้ย้ายสถานที่สร้างมายังเมืองนาระใน พ.ศ. 1288 และสร้างเสร็จสมบูรณ์ใน พ.ศ. 1294 ต่อมาใน พ.ศ. 1295 ได้มีการจัดพิธีเบิกพระเนตรเพื่อฉลองพระพุทธรูปองค์ใหม่ โดยมีพระภิกษุชาวอินเดียชื่อว่า Bodai-senna เป็นผู้ประกอบพิธี ตามบันทึกมีผู้มาร่วมพิธีราว 10,000 คน หลังจากนั้นจักรพรรดิโชมุได้ทรงประกาศให้วัดโทไดเป็นวัดประจำจังหวัดยะมะ โตะ และเป็นศูนย์กลางของวัดทั่วอาณาจักร (www.ilovetogo.com, 2558)

การก่อสร้างขึ้นใหม่หลังสมัยนารา พระพุทธรูปโอบุสึถูกสร้างขึ้นใหม่หลายครั้งโดยเหตุผลต่าง ๆ กัน รวมทั้งความเสียหายจากเหตุแผ่นดินไหว และมีการสร้างขึ้นใหม่ 2 ครั้งที่มีสาเหตุจากเหตุเพลิงไหม้ โดยพระหัตถ์ทั้งสองข้างที่เห็นในปัจจุบันนี้สร้างขึ้นในสมัยโมโมยามะ (พ.ศ. 2111-2158) พระเศียรในปัจจุบันนี้ถูกสร้างขึ้นในสมัยเอโดะ (พ.ศ. 2158-2410) และหอที่ประดิษฐานในปัจจุบันนี้สร้างเสร็จสมบูรณ์เมื่อ พ.ศ. 2252 โดยมีขนาดเล็กกว่าอาคารหลังเดิมราว ร้อยละ 30 เดิมทีในบริเวณวัดจะมีเจดีย์สูง 100 เมตรอยู่คู่หนึ่ง ซึ่งจัดว่าเป็นอาคารที่สูงที่สุดในโลกในยุคหลังจากการสร้างพิระมิด แต่ได้พังทลายลงเนื่องจากแผ่นดินไหว (www.ilovetogo.com, 2558)

รูปที่ 17: วิหารวัดโทไดจิ อาคารไม้ที่ใหญ่ที่สุดในโลก

ที่มา: <http://travel.kapook.com>, (2558)

ก่อนจะเดินเข้าสู่ตัววัด เราต้องผ่านซุ้มประตูไม้ขนาดใหญ่ที่เรียกว่า นันไดมง (Nandaimon Gate) สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 1505 มีสถาปัตยกรรมแบบจีนในสมัยราชวงศ์ซ่ง สร้างด้วยไม้ซุงขนาดยักษ์ถึง 18 ต้น ด้านหน้าของวิหารหลัก จะมีตะเกียงสำริด 8 เหลี่ยมตั้งอยู่โดดเด่นกลางลานหน้าสลักเป็นรูปของเหล่าคนธรรพ์ขับกล่อมดนตรีอยู่ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงเครื่องดนตรีในยุคเมื่อ 1200 ปีก่อน ต่อมาเป็นวิหารหลัก ไม้หลังใหญ่เรียกว่า โอบุสึเด็น (Daibutsuden) ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานองค์หลวงพ่อด (โอบุสึ) ว่ากันว่าเป็นอาคารไม้ที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยมีความสูง 157 ฟุต ความยาว 187 ฟุต

แม้ว่าวิหารไม้ที่เห็นในปัจจุบันนี้มีขนาดเพียงแค่ 2 ใน 3 ของวิหารหลังเดิมที่เคยถูกไฟไหม้ไปจากภัยสงคราม แต่ก็ยังคงมีความยิ่งใหญ่จนได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกโดยองค์การ UNESCO ในปี พ.ศ. 2541 (Dplus Guide Team, 2557)

รูปที่ 18: พระพุทธรูปองค์ใหญ่ “ไดบุตสึ” (Daibutsu)

ที่มา: www.uyanangenclik.com, (2558)

สำหรับพระพุทธรูปองค์ใหญ่ “ไดบุตสึ” (Daibutsu) องค์พระสร้างด้วยบรอนซ์ ประทับอยู่ในปางนั่งขัดสมาธิเพชร แสงธรรม องค์พระมีความสูง 14.98 เมตร หน้าประมาณ 500 ตัน สร้างเสร็จในปี พ.ศ. 1295 เมืองขวามีพระอากาศครรภโพธิสัตว์ และที่เมืองซายมีพระจินดามณีอวโลกิตศวรโพธิสัตว์ ประดิษฐานอยู่ทั้ง 2 องค์นี้เป็นพระพุทธรูปไม้ที่สร้างขึ้นในสมัยเอโดะ (Dplus Guide Team, 2557) เป็นรูปแกะสลักที่ได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นสมบัติของชาติร่วมกับประตุนันไดมง (www.yokosojapan.org, 2558)

ภายในวิหารไม้จะมีเสาอยู่เสาหนึ่ง มีรูเล็กๆอยู่ที่ด้านล่างของเสา จะมีคิวยื่นต่อกันไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่เพื่อที่จะรอลอดรูนี้ด้วยกันยาวเหยียด ซึ่งเสานี้จะมีรูที่ฐานมีขนาดเท่ากับรูจมูกของพระพุทธรูป เล่ากันว่าถ้าผ่านช่องเล็กนี้ได้จะมีแต่ความโชคดีสมความปรารถนา และสิ่งที่ไม่ได้และเป็นเสน่ห์อีกอย่างหนึ่งของวัดโทไดจินี้ก็คือน้องกวางน้อยทั้งหลายที่เดินเล่นอยู่ในสวน นักท่องเที่ยวสามารถให้อาหารกวางเหล่านี้ (www.yokosojapan.org, 2558)

หมู่บ้านชิราคาวะ (Shirakawa)

หมู่บ้านประวัติศาสตร์ชิราคาวะ หรือชื่อที่เรียกกันหุ้กันคือ ชิราคาวะ โกะ ตั้งอยู่ในจังหวัดกิฟุ บริเวณภูมิภาคจูบุบนเกาะฮอนชูของประเทศญี่ปุ่น เป็นหมู่บ้านชานากกลางหุบเขาที่ UNESCO ได้ประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกลำดับที่ 6 ในประเทศญี่ปุ่น เมื่อปี พ.ศ. 2538 ควบคู่กับหมู่บ้านโกคายามะ (Gokayama) ที่จังหวัด Toyama อีกแห่งหนึ่งด้วย ลักษณะเด่นอันเป็นเอกลักษณ์ของหมู่บ้านแห่งนี้คือบ้านทุกหลังจะสร้างเหมือนกัน ตามแบบสถาปัตยกรรมที่เรียกว่า กัสโซซุคุริ (Gassho-zukuri) คือหลังคาสูงเชื่อมด้วยคานไม้ใหญ่เป็นรูปสามเหลี่ยมมีความลาดชันมาก ลักษณะหลังคาแบบนี้คล้ายการพนมมือไหว้ (ภาษาญี่ปุ่นคือ กัสโซ นั่นเอง) ตัวบ้านทำด้วยไม้ ในหน้าหนาวก็หิมะห่อหุ้มเพราะหลังคาซึ่งทำจากฟางข้าวหนาหลายชั้น จะช่วยป้องกันหิมะที่ตกหนักได้อย่างดีและความชันยังทำให้หิมะไม่ตกค้างหนาจนหลังคาพังเพราะหนักเกินด้วย ถือว่าเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยแท้ (Dplus Guide Team, 2558)

รูปที่ 19: บ้านสไตล์กัสโซซุคุริ (Gassho-zukuri)

ที่มา: www.wegointer.com, (2558)

ในปี พ.ศ. 2467 มีบ้านเรือนแบบกัสโซนี่มีถึง 300 หลังคาเรือน ต่อมามีการสร้างเขื่อนและตามมาด้วยผลจากสงครามโลกครั้งที่สอง ทำให้ในปี พ.ศ. 2504 บ้านเรือนทรงดังกล่าวลดเหลือ 191 หลัง และปัจจุบันเหลือเพียง 114 หลังเท่านั้น แต่ก็มีความพยายามในการอนุรักษ์จากคนรุ่นใหม่ โดยมีคำขวัญว่า “ไม่รู้ ไม่ขาย ไม่เช่า” และชี้ให้เห็นความสำคัญถึงการอนุรักษ์บ้านเรือนที่มีเอกลักษณ์แบบนี้ (www.wegointer.com, 2558) บ้านหลังเก่าแก่ที่สุดคาดว่ามียุราอายุราวๆ 300 ปี ก็ยังมีให้เห็นอยู่จากชุมชนเกษตรกรรมเพียงอย่างเดียว พอกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว หลายบ้านจึงเปิดร้านค้า ร้านอาหารของที่ระลึก ร้านอาหาร ร้านกาแฟ บางหลังเปิดพิพิธภัณฑ์และอีกจำนวนหนึ่งก็เปิดเป็นที่พักใน

รูปแบบโฮมสเตย์ หรือ Minshuku ในภาษาญี่ปุ่น เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสบรรยากาศของ
 ธรรมชาติที่บริสุทธิ์และวิถีชีวิตดั้งเดิมในรูปแบบที่สะดวกสบายขึ้นตามยุคสมัย
 (Dplus Guide Team, 2558)

ในหน้าร้อนช่วงเช้า ชาวบ้านที่นี่จะทำการฉีดน้ำขึ้นไปบนหลังคาเพื่อป้องกันไฟไหม้ และ
 เนื่องจากหลังคาพวกนี้ทำจากวัสดุธรรมชาติ จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนใหม่อยู่บ่อย ๆ การมุงหลังคาใหม่
 จะทำในช่วงฤดูใบไม้ผลิหลังจากหิมะละลายหมดแล้ว (www.wegointer.com, 2558)

รูปที่20: หมู่บ้านชิราคาเวะในหน้าร้อนจะทำการฉีดน้ำขึ้นไปบนหลังคาเพื่อป้องกันไฟไหม้
 ที่มา: www.wegointer.com, (2558)

ในปัจจุบันบ้านแต่ละหลังต้องมุงหลังคาใหม่ทุก 25-35 ปี การมุงหลังคาต้องอาศัยแรง
 ชาวบ้านประมาณ 100-200 คน เหมือนการลงแขกเกี่ยวข้าวของไทย และใช้เวลาเพียงวันเดียว
 สำหรับบ้าน 1 หลัง ทุกปีจะมีบ้าน 2-3 หลังที่ต้องมุงหลังคาใหม่ เป็นการถ่ายทอดวิธีมุงหลังคาจาก
 รุ่นสู่รุ่นสืบทอดกันมาเป็นประจำทุกปี (www.wegointer.com, 2558)

นอกจากจะเดินเล่น เที่ยวชมรอบๆ หมู่บ้านแล้ว สามารถขึ้นไปชมวิวมุมกว้างและมุมสูงได้
 ที่จุดชมวิว Shiroyama ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือของ Village Center จากจุดนี้สามารถมองเห็นภาพหมู่บ้าน
 ท่ามกลางภูเขา แม่น้ำ Shogawa และแปลงนา เป็นภาพที่สวยงามในทุกช่วงเวลา อีกทั้งที่นี่ยังมี
 เทศกาลประดับไฟในฤดูหนาวเวลากลางคืนหรือ Winter Light-up ในช่วงเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์
 ของทุกปีด้วย (Dplus Guide Team, 2557)

รูปที่21: หมู่บ้านชิราคาเวะจากจุดชมวิว Shiroyama
ที่มา: www.wegointer.com, (2558)

จุดชมวิว Shiroyama เป็นอีกจุดหนึ่งที่ไม่อยากให้พลาดหากมาเที่ยวชมหมู่บ้านชิราคาเวะ เพราะจากบนนี้จะได้เห็นภาพมุมกว้างทั่วหมู่บ้านชิราคาเวะท่ามกลางภูเขา แม่น้ำ Shogawa และแปลงนาอันใหญ่ที่วางตัวอย่างเป็นระเบียบ สลับกับบ้านโบราณกว่าร้อยหลัง เป็นภาพที่สวยงามและน่าทึ่ง ด้านบนมีจุดหลักๆ สำหรับชมวิวโดยทำเป็นลานระเบียง และยังสามารถเดินไปยังจุดอื่นๆ ที่อยู่ในบริเวณนั้นได้ (Dplus Guide Team, 2558)

ปัจจุบันหมู่บ้านชิราคาเวะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้หลั่งไหลมาเที่ยวชมความงดงามของหมู่บ้านในแต่ละปี ไม่ต่ำกว่า 680,000 คนเลยทีเดียว ซึ่งก่อนหน้านี้หมู่บ้านชิราคาเวะไม่ค่อยเป็นที่รู้จักของโลกภายนอกแม้แต่คนญี่ปุ่นเอง ชาวบ้านอยู่กันอย่างสงบ (www.wegointer.com, 2558)

2.5 วิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิคม ธรรมปัญญาและคนอื่นๆ, (2557: บทคัดย่อ) โครงการสืบค้นและจัดการมรดกทางประวัติศาสตร์เพื่อพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวชุมชนเวียงหนองหล่ม อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์ เพื่อสืบค้นและถ่ายทอดบันทึกเรื่องราวประวัติศาสตร์ของชุมชนในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 และ เพื่อร่วมกันหาแนวทางในการพัฒนา ส่งเสริมและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ พบว่า บริเวณชุมชนเวียงหนองหล่มเป็นแหล่งประวัติศาสตร์เส้นทางการเดินทัพของทหารไทยในยุคสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยมีสถานที่ที่ยืนยันทางประวัติศาสตร์จำนวน 3 แห่ง คือ คูคลองที่ใช้ในการหลบภัย, ต้นไม้ใหญ่ที่เป็นจุดสังเกตการณ์และเตือนภัย รวมถึงสถานที่ที่ทหารใช้ตั้งค่ายบริเวณชุมชนบ้านกัวพร้าวและบ้านป่าสักหลวง โดยมีการจัดทำแผนที่ท่องเที่ยวร่วมกันเพื่อให้มีข้อมูลที่สามารถนำไปประกอบการท่องเที่ยวดังกล่าวไปใช้ได้จริงในการนำนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้าเยี่ยมชมพื้นที่ชุมชนเวียง หนองหล่ม

Gulnara Ismagilova and Lenar Safiullin, (2015: Abstract) มรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมมีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาของการท่องเที่ยวภายใน สำหรับภูมิภาครัสเซียมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมกลายเป็นหนึ่งในโอกาสที่แท้จริงที่ทำให้เศรษฐกิจฟื้นตัวทั้งทางสังคมและวัฒนธรรม วัตถุประสงค์ของมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเป็นสินทรัพย์ที่สำคัญของเมืองที่ทำกำไรและมีผลต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจของพวกเขา ปรับระดับความผันผวนตามฤดูกาลและการให้บริการมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีบทบาทอย่างมากในสังคม พื้นฟูคุณค่าทางวัฒนธรรมท้องถิ่นพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของชาติและประเพณีมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ส่งเสริมวัฒนธรรมของประชาชนในท้องถิ่น การทดลองการศึกษาของประเทศในยุโรปตะวันออกในการใช้มรดกทางประวัติศาสตร์ของเมืองเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของภูมิภาค

Nurlisa Ginting and Julaihi Wahid, (2015: Abstract) ความต่อเนื่องเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่สำคัญในการสร้างตัวตนของสถานที่การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของความต่อเนื่องที่เป็นส่วนหนึ่งในทางเดินประวัติศาสตร์ของเมืองเมดาน โดยจะใช้สามตัวชี้วัด คือคุณค่า, ความระลึกถึง และความคุ้นเคย พบว่าเอกลักษณ์ของการวิจัยได้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญที่สร้างคุณภาพชีวิตในการท่องเที่ยว อีกทั้งการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการผสมผสานและแสดงให้เห็นถึงลักษณะทางกายภาพพบว่า การดำรงอยู่ของอาคารมรดกและเรื่องอดีตที่ผ่านมาเป็นลักษณะการสร้างตัวตนที่ใหญ่ที่สุดแต่น่าเสียดายที่ทุกแง่มุมของความคุ้นเคยยังอ่อนแอผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความปรารถนาที่จะเยี่ยมชมสถานที่แห่งนี้อีกครั้งในอนาคต

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น กรณีศึกษา: แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นมรดกโลกโดย องค์การยูเนสโก (UNESCO) ในจังหวัดเกียวโต จังหวัดนาระ และจังหวัดกิฟุ โดยมีวิธีการดำเนินงานแบ่งออกเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 แหล่งที่มาของข้อมูล
- 3.2 วิธีการดำเนินงาน
- 3.3 วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.4 เครื่องมือหรือเทคนิคที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แหล่งที่มาของข้อมูล

3.1.1 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้จะใช้ข้อมูลเชิงปฐมภูมิ (Primary Data) รวบรวมข้อมูลโดยการจัดทำแบบสัมภาษณ์ 2 ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวหรือบริษัททัวร์จาก 2 บริษัท ได้แก่ บริษัท J-Plan Holiday และ บริษัท Global Link International Holiday ในประเด็นเกี่ยวกับแนวทางในการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น

3.1.2 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้จะใช้ข้อมูลเชิงทุติยภูมิ (Secondary Data) จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น เช่น ข้อมูลรูปแบบของกิจกรรมและนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์หาได้จาก ศูนย์ให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวญี่ปุ่น Tourist Information Center (TIC) ขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (Japan National Tourism Organization), องค์กร Japan Tourism Agency (JTA) และสำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวและการจัดประชุมแห่งเมืองเกียวโต เป็นต้น อีกทั้งยังใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น จากเว็บไซต์ หนังสือ งานวิจัย สารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น

3.2 วิธีการจัดทำข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรมคือข้อมูลของสถานท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นมรดกโลกโดย องค์การยูเนสโก (UNESCO) ในประเทศญี่ปุ่นมาเป็นฐานกระบวนการคิดในการสร้างแบบสัมภาษณ์ เพื่อที่จะเข้าดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ

ธุรกิจการท่องเที่ยวหรือบริษัททัวร์จาก 2 บริษัท ได้แก่ บริษัท J-Plan Holiday และ บริษัท Global Link International Holiday จากนั้นนำข้อมูลมาเปรียบเทียบและทำการวิเคราะห์ผลการศึกษา

3.3 วิธีการดำเนินการ

วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ดังต่อไปนี้

3.3.1 ดำเนินการเพื่อรวบรวมข้อมูลด้านนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่นในการสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ โดยใช้ข้อมูลสถิติจากงานวิจัยและเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องเพื่อใส่ในตารางเปรียบเทียบข้อมูลจากนั้นวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอในรูปแบบของการบรรยาย

3.3.2 ดำเนินการรวบรวมข้อมูลและรูปแบบของกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยว โดยใช้ข้อมูลสถิติจากงานวิจัยและเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง และใช้แผนที่ประกอบเพื่อวิเคราะห์ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบของกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยว และนำเสนอในรูปแบบของการบรรยาย

3.3.3 ดำเนินการรวบรวมข้อมูลแนวทางในการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น โดยการ ใช้แผนที่ในการวางแผนการเดินทางและจัดทำแบบสัมภาษณ์ 2 ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวหรือบริษัททัวร์จาก 2 บริษัท ได้แก่ บริษัท J-Plan Holiday และ บริษัท Global Link International Holiday เพื่อเปรียบเทียบความเหมือนความต่าง และวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย โดยใช้แผนที่ประเทศญี่ปุ่นประกอบ

3.4 เครื่องมือหรือเทคนิคที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แบบสัมภาษณ์
- แผนที่

3.4.2 เทคนิคที่ใช้ในการทำวิจัย

- ตารางเปรียบเทียบ
- แผนที่
- การวิเคราะห์เชิงบรรยาย

บทที่ 4 ผลการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น กรณีศึกษา: แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นมรดกโลกโดย องค์การยูเนสโก (UNESCO) ในจังหวัดเกียวโต จังหวัดนาระ และจังหวัดกิฟุ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่นและศึกษาแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบของกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยวอีกทั้งยังศึกษาแนวทางในการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น โดยได้ผลการศึกษาดังต่อไปนี้

4.1 นโยบายการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น

จากผลการศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่นจะพบว่า ในปี พ.ศ. 2550 จังหวัดเกียวโตมีนโยบายของสำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวและการจัดประชุมแห่งเมืองเกียวโตซึ่งต้องการทำให้เมืองเกียวโตที่เป็นเมืองแห่งประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่นได้รับการจดจำในฐานะ “แบรนด์แห่งเมืองเป้าหมาย” และเพื่อชักชวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศให้มาที่เมืองเกียวโต อีกทั้งเสริมสร้างระบบรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมายังเกียวโต ซึ่งสามารถเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศเข้ามาได้ 927,000 คน เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าเพิ่มขึ้นถึง 124,000 คนคิดเป็นร้อยละ 15.5 ในปี พ.ศ. 2554 เนื่องจากเหตุภัยพิบัติแผ่นดินไหวนอกชายฝั่งแปซิฟิกโทโฮกุ นับเป็นเหตุการณ์แผ่นดินไหวครั้งรุนแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวจึงเกิดกลยุทธ์ฟื้นฟูตลาดการท่องเที่ยว 3 ระยะ ซึ่งอยู่ในนโยบาย Visit Japan อีกทั้งยังมีกลยุทธ์ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น ออกวีซ่าแบบ Multiple – entry ให้สำหรับผู้ไปเที่ยวยัง Okinawa ยกเว้นค่าธรรมเนียมวิชาให้กับผู้เดินทางไปเที่ยวในพื้นที่ภัยพิบัติ นำเสนอสินค้าใหม่ อาทิ Kanazawa เมืองแห่งศิลปะชั้นสูง ให้กับตลาดเดิม เพื่อเป็นทางเลือกให้ลูกค้าเก่าที่เดินทางมาท่องเที่ยวญี่ปุ่นซ้ำและเดินทางท่องเที่ยวอยู่เฉพาะในเมืองที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักเป็นต้น ทำให้ในปี พ.ศ. 2554 มีนักท่องเที่ยวจำนวน 6,218,752 คน ลดลงจากปี พ.ศ. 2553 ที่มีนักท่องเที่ยวจำนวน 8,611,175 คนและเมื่อได้ดำเนินนโยบายแล้วทำให้ ในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็น 8,358,105 คน ในปี พ.ศ. 2555 รัฐบาลญี่ปุ่นต้องการส่งเสริมวัฒนธรรมญี่ปุ่นให้แพร่หลายทั่วโลกจึงดำเนินนโยบาย Cool Japan โดยรัฐบาลญี่ปุ่นและภาคเอกชนส่ง “มิชชันนารี” ไปเป็นทูตทางวัฒนธรรมในต่างประเทศเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมญี่ปุ่นให้แพร่หลายทั่ว

โลก อีกทั้งยังเสนอให้ขึ้นทะเบียนสถานที่ทางวัฒนธรรมต่างๆของประเทศเป็นมรดกโลกโดยยูเนสโกเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวให้ประเทศของตนเองเพิ่มมากขึ้นจึงทำให้มูลค่าการใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคของนักท่องเที่ยวต่างชาติในญี่ปุ่นในปี 2558 อยู่ที่ประมาณ 3 ล้านล้านเยน เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 70 จากปีก่อน ซึ่งอยู่ในระดับใกล้เคียงกับมูลค่าการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ (3.6 ล้านล้านเยน) และมูลค่าการส่งออกสินค้ายานยนต์ (3.4 ล้านล้านเยน) แสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยวจากต่างประเทศสามารถช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจญี่ปุ่นได้เป็นอย่างมาก โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีมูลค่าการใช้จ่ายสูงสุด ได้แก่ จีน ใต้หวัน เกาหลีใต้ ฮองกง สหรัฐฯ และไทย ตามลำดับ

รูปที่22: ประติมากรรม Tsuzumi สัญลักษณ์ของสถานี Kanazawa เมือง Kanazawa เมืองแห่งศิลปะชั้นสูง
ที่มา: www.kanazawa-kankoukyoukai.or.jp, (2559)

ซึ่งนโยบายต่างๆเหล่านี้มีองค์กร Japan Tourism Agency (JTA), องค์กรส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยJapan National Tourism Organization(JNTO)และสำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวและการจัดประชุมแห่งเมืองเกียวโต เป็นผู้สนับสนุนส่งเสริมและดูแลโดยแสดงรายละเอียดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่นในตารางที่ 2 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงนโยบายการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ประเทศญี่ปุ่น

นโยบายการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ประเทศญี่ปุ่น			
ปี (พ.ศ.)	นโยบาย	กลยุทธ์	ผลลัพธ์
2550	นโยบายสำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวและการจัดประชุมแห่งเมืองเกียวโต	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าร่วมงานนิทรรศการต่างๆเพื่อโปรโมทเมืองเกียวโตกับตัวแทนสื่อมวลชน การท่องเที่ยวเกียวโตและจังหวัดอื่นๆในญี่ปุ่นทำให้การท่องเที่ยวเกียวโตเป็นที่นิยมตลอดทั้งปี ต่างๆ และแจกโบรชัวร์การท่องเที่ยว ร่วมมือกับการท่องเที่ยวในพื้นที่อื่นๆ เช่น ฮอกไกโด, นาราและวาคายามะ - ปรับปรุงและดูแลระบบการรองรับนักท่องเที่ยวทำโบรชัวร์และวัสดุเพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว สำหรับแจกจ่ายให้กับนักท่องเที่ยวต่างชาติ พัฒนาเมนูร้านอาหารให้มีหลายภาษา - จัดเตรียมข้อมูลที่ทันสมัยเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายหลักในการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลญี่ปุ่นคือ “YOKOSO JAPAN” (ยินดีต้อนรับสู่ญี่ปุ่น) - มีสำนักงานตัวแทนในต่างประเทศโดยเปิดศูนย์ข้อมูลในต่างประเทศขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศเข้ามา 927,000 คนเมื่อเทียบกับปีที่แล้วเพิ่มขึ้น 124,000คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 โดยมีนักท่องเที่ยวสัญชาติสหรัฐอเมริกามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.9ตามด้วยสัญชาติไต้หวันร้อยละ 13.5 สัญชาติเกาหลีใต้ร้อยละ 7.8สัญชาติจีนร้อยละ 5.7สัญชาติออสเตรเลียร้อยละ 5.4
2554	Visit Japan	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติให้มากยิ่งขึ้น โดยริเริ่มให้มีโครงการใหม่ในการให้ใบอนุญาตศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยว - แบ่งศูนย์ให้บริการการท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภทหลักๆ1. ให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยว 	<ul style="list-style-type: none"> - พ.ศ. 2553มีนักท่องเที่ยวจำนวน 8,611,175คนซึ่งในปี พ.ศ. 2554 เพิ่มขึ้นเป็น 6,218,752คนและในปี

	<p>ท้องถิ่น 2. ให้บริการข้อมูลที่หลากหลายสำหรับ 2 จังหวัดหรือมากกว่านั้น 3. ให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวทั่วประเทศญี่ปุ่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีเจ้าหน้าที่คอยให้บริการเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาเกาหลี และมีให้บริการคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตไร้สาย (Wifi) <p><u>กลยุทธ์ฟื้นฟูตลาดการท่องเที่ยว 3 ระยะ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ระยะที่ 1 : สร้างการรับรู้ข้อเท็จจริงและผลกระทบของเหตุการณ์ภัยพิบัติ ทันทีเมื่อสิ้นสุดเหตุการณ์ ส่งข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ภัยพิบัติให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางอยู่ใน ญี่ปุ่น และนักท่องเที่ยวที่ได้วางแผนไว้แล้วว่าจะเดินทางมาเที่ยวญี่ปุ่น ใช้คนดังในวงการช่วยประชาสัมพันธ์ในตลาดหลักร่วมมือกับหน่วยงานขององค์กรสหประชาชาติ - ระยะที่ 2 : ส่งเสริมการตลาดในลักษณะ G to G และ G to B รัฐบาลญี่ปุ่นออกเดินสายเข้าพบและแสดงความขอบคุณรัฐบาลประเทศต่างๆ และองค์กรระหว่างประเทศที่ให้ความช่วยเหลือจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์สำหรับสื่อมวลชนและบริษัทนำเที่ยวต่างประเทศ เพื่อฟื้นฟูความเชื่อมั่นและกระตุ้นความต้องการเดินทางท่องเที่ยวที่ลดลง - ระยะที่ 3 : กระตุ้นตลาดนักท่องเที่ยวทั่วไปอย่างเต็มรูปแบบจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์โดยตรงกับนักท่องเที่ยวทั่วไปในตลาดหลัก <p><u>กลยุทธ์ที่ญี่ปุ่นนำมาใช้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ขยายตลาดระยะใกล้ในภูมิภาคเดียวกัน คือ ตลาดกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ - นำเสนอสินค้าใหม่ อาทิ Kanazawa เมืองแห่งศิลปะชั้นสูง ให้กับตลาดเดิม เพื่อเป็นทางเลือกให้ลูกค้าเก่า (Repeater) ที่เดินทางมาท่องเที่ยวญี่ปุ่นซ้ำ และเดินทางท่องเที่ยวอยู่เฉพาะในเมืองที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลัก 	<p>พ.ศ. 2555 เพิ่มขึ้นเป็น 8,358,105 คน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มการอุปโภคบริโภคภายในญี่ปุ่น เนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวนมากได้จับจ่ายใช้สอยมากกว่า 463 พันล้านเยนในปีที่แล้ว ซึ่งเกือบครึ่งหนึ่งของจำนวนการอุปโภคบริโภค การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวช่วยเพิ่ม การใช้จ่าย ผู้บริโภค ประมาณร้อยละ 1 ของผลิตภัณฑ์ภายในประเทศญี่ปุ่น
--	---	---

		<ul style="list-style-type: none"> - อำนวยความสะดวกในการเดินทาง อาทิ ออกวีซ่าแบบ Multiple entry ให้สำหรับผู้ที่ไปเที่ยวยัง Okinawa ยกเว้นค่าธรรมเนียมวิชาให้กับผู้ที่เดินทางไปเที่ยวในพื้นที่ภัยพิบัติ เพิ่มความรวดเร็วของกระบวนการตรวจคนเข้าเมืองที่สนามบิน - เจาะตลาดกลุ่มประชุมสัมมนา เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีการเติบโตสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคเอเชีย 	
2555	Cool Japan	<ul style="list-style-type: none"> - โพรโมทธุรกิจวัฒนธรรม ทั้งหนัง เพลง แฟชั่น เน้นกิจการอาหาร ตั้งเป้าเพิ่มยอดส่งออกนับล้านล้านบาท ควบคู่แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว - ส่ง "มิชชั่นนารี" ออกไปเผยแพร่อาหารญี่ปุ่นในต่างแดนภายใต้แผนปฏิบัติการ Cool Japan เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมญี่ปุ่นให้แพร่หลายทั่วโลก - ประชุมนานาชาติว่าด้วยการพัฒนาของแอฟริกา ซึ่งจัดขึ้นที่เมืองโยโกฮาม่าแผนการดังกล่าวเสนอให้ส่งพ่อครัวและผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารญี่ปุ่นไปร่วมงานอีเวนท์ในต่างประเทศในฐานะ "มิชชั่นนารีสอนอาหาร" เพื่อดึงดูดผู้คนให้หันมาทำอาหารญี่ปุ่นกันให้มากขึ้น - เพิ่มมูลค่าส่งออกของอาหารแบบดั้งเดิม ขนมหวาน เครื่องปรุง และผลิตภัณฑ์การเกษตร และตลาดธุรกิจวัฒนธรรม เช่น ภาพยนตร์ การ์ตูน เสื้อผ้า - เสนอแผนการนี้ให้ขึ้นทะเบียนสถานที่ทางวัฒนธรรมต่างๆของประเทศเป็นมรดกโลกของยูเนสโก - จัดตั้งคณะทำงานที่ใช้เงินจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนให้บริษัทของชาวญี่ปุ่นออกไปเปิดกิจการด้านวัฒนธรรมในต่างประเทศ 	- มูลค่าการใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในญี่ปุ่นในปี 2558 อยู่ที่ประมาณ 3 ล้านล้านเยน เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 70 จากปีก่อน

ที่มา:<http://news.voicetv.co.th>, 2558;<http://www.japantourcenter.com>, 2558; <http://kyoto.travel>, 2558; <http://www.tatreviewmagazine.com>, 2558; <http://kanko.city.kyoto.lg.jp>, 2559;<http://kanko.city.kyoto.lg.jp>,2559; <http://www.jnto.go.jp/>, 2559

จากข้อมูลในตารางที่ 2 จะเห็นได้ชัดว่านโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่นนั้นมีการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันไปตามแต่ละช่วงเวลา โดยจะเน้นหาจุดเด่นของแต่ละสถานที่เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและเน้นส่งออกวัฒนธรรมไปทั่วโลก อีกทั้งยังมีการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวในจังหวัดที่มีประวัติศาสตร์เก่าแก่และที่เป็นมรดกโลก โดยยูเนสโกเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวให้ประเทศของตนเองเพิ่มมากขึ้น ถึงแม้ว่าประเทศญี่ปุ่นจะประสบภัยพิบัติมากมายซึ่งส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวโดยตรง แต่ก็ยังสามารถฟื้นฟูให้กลับมาให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในประเทศได้เหมือนเดิม ถือว่านโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่นนั้นประสบความสำเร็จอย่างมาก

รูปที่ 23: ภาพประชาสัมพันธ์ “YOKOSO JAPAN” (ยินดีต้อนรับสู่ญี่ปุ่น)

ที่มา: www.behance.net, (2559)

4.2 แหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบของกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยว

จากการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบของกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยว คือ วัดคิโยมิสึเดระ (kiyomizudera temple) จังหวัดเกียวโต, วัดโทไดจิ (Todaiji) จังหวัดนาราและ หมู่บ้านชิราคาวะ (Shirakawa) จังหวัดกิฟุ ได้ผลการศึกษาดังต่อไปนี้

วัดคิโยมิสึเดระ (Kiyomizudera Temple)

วัดคิโยมิสึเดระเป็นวัดเก่าแก่อายุมากกว่า 1000 ปี สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 1321 มีอาคารทั้งหมด 9 อาคาร ตัววัดเคยประสบอัคคีภัยอยู่หลายครั้ง วิหารหลายๆหลังที่เห็นในปัจจุบันได้รับการสร้างขึ้นใหม่ในช่วงปี พ.ศ. 2174-2176 โดยท่านโชกุนโทกุงะวะ อิเอมิสึและได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกโดยองค์การ UNESCO ในปี พ.ศ. 2537 อีกทั้งยังถูกยกย่องให้เป็นหนึ่งในสิ่งก่อสร้างที่แสดงถึงความมหัศจรรย์ของฝีมือมนุษย์ ซึ่งเคยได้รับการเสนอชื่อให้เป็นสิ่งมหัศจรรย์แห่งโลกยุคใหม่อีกด้วย

รูปที่24: วัดคิโยมิสึเดระ

ที่มา: www.mushroomtravel.com, (2559)

รูปที่25: แผนที่ภายในวัดคิโยมิสึเดระ

ที่มา: www.kiyomizudera.or.jp, (2559)

รูปที่26: แผนที่วัดคิโยมิสึเดระ

ที่มา: www.google.co.jp, (2559)

วัดคิโยมิตสึเดระเป็นวัดในพุทธศาสนานิกายซอโซชิมีพระโพธิสัตว์พันกรเป็นพระประธาน และมีพระกษัตริย์โพธิสัตว์ กับท้าวเวสสุวรรณและเทพเจ้าอื่น ๆ ประดิษฐานอยู่คู่กันที่มาของชื่อวัดนี้ได้มาจากน้ำตกธรรมชาติที่ไหลมาจากเขาโอดะวะ ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นสายน้ำศักดิ์สิทธิ์และสายน้ำนี้ถูกนำมาตั้งเป็นชื่อวัดคิโยมิตสึเดระหรือที่คนไทยเรียกกันว่า วัดน้ำใส นั่นเองนอกจากนี้มีความเชื่อว่าการดื่มน้ำใส่นี้จะเป็นสิริมงคลกับคนดื่ม ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 3 สาย แต่ละสายจะขอพรได้อย่างละเรื่อง ได้แก่ เรื่องการเรียนการงาน เรื่องความรัก และ เรื่องสุขภาพใครจะดื่มสายไหนก็ได้ แต่เชื่อกันว่าถ้าจะให้สมหวังต้องอธิษฐานก่อนดื่มน้ำ และในการดื่ม 1 ครั้งต้องดื่มเพียง 1 สาย ไม่เช่นนั้นจะถูกมองว่าโลภมากนั่นเอง

รูปที่27: สายน้ำศักดิ์สิทธิ์3 สาย

ที่มา: <http://68971846.at.webry.info>, (2559)

ทางเดินที่จะไปวัดคิโยมิตสึเดระจะมีแผ่นหินโบราณปูเรียงรายกันขึ้นไป ระหว่างทางจะมีร้านค้าร้านอาหารและร้านขายของที่ระลึกมากมายให้เลือกชมเลือกซื้อกัน ทางเดินแห่งนี้เรียกว่า ถนนกาน้ำชาบรรยากาศของร้านค้าในละแวกนี้ก็รักษาบรรยากาศเมืองหลวงเก่าไว้เป็นอย่างดี พอถึงบริเวณทางเข้าวัดก็จะพบซุ้มประตูสีส้มแดงขนาดใหญ่ตั้งอยู่เป็นทางเข้า พอเดินเข้ามาอีกระยะหนึ่งก็จะเป็นทางเข้า วัดคิโยมิตสึเดระเมื่อเดินเลยเข้ามาด้านในวัดจะเห็นเจดีย์สามชั้นใกล้กับซุ้มขายตั๋ว ซึ่งมีอ่างล้างมือบ้วนปากก่อนเข้าวัดตามธรรมเนียมนอกจากนี้เมื่อเดินเข้าไปในตัวอาคารหลักจะเห็นกระบองเหล็กสองแท่งกับเกี้ยวเหล็กวางอยู่ ว่ากันว่าเป็นของเบงเค (พระนักรบที่มีตัวตนอยู่จริงใน

ประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นยุคสงครามเฮจิ) กระบองเหล็กนี้อันหนึ่งใหญ่อันหนึ่งเล็กใช้เสียดแทงความสำเร็จ ผู้ชายให้ใช้สองมือยกกระบองอันใหญ่ ผู้หญิงให้ใช้มือข้างที่ไม่ถนัดยกกระบองอันเล็ก หากยกขึ้นได้คำอธิษฐานนั้นก็สำเร็จ แต่หากยกไม่ขึ้นก็ต้องเพิ่มความพยายามเข้าไปในเรื่องนั้นๆอีก

รูปที่28: ถนนกาน้ำชา (ทางเดินระหว่างขึ้นไปวัด)

ที่มา: www.varietyholiday.com, (2559)

รูปที่29: ตัวอย่างร้านอาหารที่ถนนกาน้ำชา

ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)

จุดเด่นของวัดนี้ก็คือ วิหารหลักที่มีระเบียงใหญ่กว้างขวางสร้างขึ้นออกไปจากภูเขาสูงกว่า 13 เมตร ตัวระเบียงรองรับด้วยเสาไม้ขนาดใหญ่ 139 ต้น และสร้างโดยไม่ใช้ตะปูแม้แต่ตัวเดียว อาคารหลักที่มีระเบียงอันอลังการแห่งนี้จึงถือเป็นจุดชมวิวมืองเกียวโตที่สวยงามแห่งหนึ่ง โดยเฉพาะช่วงที่ดอกซากุระบานและใบไม้เปลี่ยนสีจากวิหารหลักหากมองไปทางฝั่งเมืองจะเห็นเกียวโตทาวเวอร์ตั้งอยู่ มองมาทางฝั่งวัดจะเห็นองค์เจดีย์สีแดงตั้งเด่นขึ้นมาในเมฆไม่มีอยู่ไกลๆแต่สามารถเดินไปชมได้ ถ้ามองลงไปด้านล่างก็จะเห็นหลังคาของอาคารต่างๆและมุมตึมน้ำศักดิ์สิทธิ์ ส่วนมุมที่นักท่องเที่ยวนิยมมาถ่ายรูปกันจะเป็นมุมที่เห็นระเบียงและเสาที่ระเบียงที่ว่ากันว่าไม่ใช้ตะปูแม้แต่ตัวเดียวจะต้องเดินเลียบบริเวณที่เป็นระเบียงออกมาให้ถึงทางเดินฝั่งตรงข้ามจึงจะได้รูป มุมที่นักท่องเที่ยวนิยมมาถ่ายรูปถือว่าเป็นมุมที่ใครเห็นก็จะรู้ได้ทันทีว่านี่คือวัดคิโยมิตสึเคระนั่นเอง นอกจากนี้ในอดีตเชื่อกันว่าถ้าใคร โคดจากระเบียงสูง 13 เมตรที่วัดคิโยมิตสึแล้วรอดมาได้ ก็จะทำให้สมหวังในความปรารถนานั้นๆ จากสถิติที่เคยบันทึกไว้มีคนมากระโดดถึง 234 ครั้ง พบว่ามีผู้รอดชีวิตร้อยละ 85.4 แต่ในปัจจุบันนี้ห้ามทดลอง โดดแบบนี้อีกแล้ว

รูปที่30: อาคารหลักวัดคิโยมิตสึเคระ
ที่มา: www.ribenmany.com, (2559)

นอกจากนี้ในวัดยังมีศาลเจ้าจิซุอันเป็นสถานที่สถิตของเทพโอคุนิอุชิโนะ มิโคโตะ (OkuninushinoMikoto) เทพแห่งความรักและความราบรื่นในชีวิตคู่ซึ่งเป็นที่เลื่อมใสศรัทธามากที่สุดแห่งหนึ่งในญี่ปุ่นหนุ่มสาวญี่ปุ่นมักจะมาพิสูจน์รักแท้ที่นี้ ในศาลเจ้าจิซุจะมีหินอยู่สองก้อนที่อยู่ห่างกันประมาณ 18 เมตร ฝ่ายชาย หรือหญิงจะพิสูจน์รักแท้ด้วยการยื่นคนละฝั่งแล้วให้อีกคนหนึ่งปิดตาแล้วเดินเข้ามาหา ถ้าเดินเข้ามาหาได้แปลว่า ชีวิตคู่จะราบรื่นคู่นี้เป็นคู่แท้ โดยทั่วไปแล้วคู่รักก็จะมีภาระ โทกอบอกทางกันว่า เดินซ้าย เดินขวา หรือเดินตรง ส่วนคนที่ไปคนเดียวไม่มีคู่ ถ้าหากเดินหลับตาจากหินก้อนหนึ่งไปอีกก้อนหนึ่งได้ว่ากันว่าจะได้พบรักแท้ที่ตามหานอกจากนี้แล้ววัดคิโยมิตสึเคะ ยังมีสิ่งที่น่าสนใจอีกหลายแห่ง เช่น เจดีย์ ระฆัง รูปปั้นหิน และแผ่นไม้ขอพร เช่นเดียวกับวัดสำคัญอื่นๆที่ชาวญี่ปุ่นนิยมไปทำบุญและขอพรกันอีกด้วย ดังนั้นวัดคิโยมิตสึเคะ หรือ วัดน้ำใส แห่งนี้จึงถือได้ว่าเป็นสถาปัตยกรรมทางพุทธศาสนาของญี่ปุ่น ที่งดงามที่สุดแห่งหนึ่ง อีกทั้งตั้งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติร่มรื่น บนทำเลที่มองเห็นทัศนียภาพได้กว้างไกล การไปเยือนสถานที่แห่งนี้ จึงได้ทั้งอัมบุญและเพลิดเพลินไปกับความงามของธรรมชาติด้วยนั่นเอง

รูปที่31: หินพิสูจน์รักแท้ในศาลเจ้าจิซุ
ที่มา: <http://jishujinja.or.jp>, (2559)

รูปที่32: ศาลเจ้าจิชู
ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)

ที่33: ภายในศาลเจ้าจิชู
ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)

สถานที่ตั้ง: เขตอิกาซึยามา อำเภอเกียวโตจังหวัดเกียวโตประเทศญี่ปุ่น 605-0862

การเดินทาง: จากเมืองโอซาก้า ราคาประมาณ 400-600 เยน(ขึ้นอยู่กับยานพาหนะที่ใช้บริการ)

1. ขึ้นรถบัสลงสถานีโกโจซากะ (Gojozaka) เดิน 10 นาที [รถบัสสาย 100, 206]
2. ขึ้นรถบัสลงสถานีกิออน(Gion) เดิน15 นาที [รถบัสสาย 100, 206]
3. ขึ้นรถบัสลงสถานีคิโยมิสึ มาจิ (Kiyomizu-Michi) เดิน [รถบัสสาย 100, 202, 206, 207]แล้วเดินเข้าไปตามทางที่ปูด้วยหินจะเจอร้านค้ามากมายอยู่สองข้างทางเดินต่ออีก 10-15 นาทีและปลายทางจะเป็นทางเข้าวัด
4. ขึ้นรถไฟสาย Keihanลงสถานีคิโยมิสึ โกโจ (Kiyomizu-Gojo) หรือสถานีกิออน-ชิโจ (Gion-Shijo) เดิน 10-15 นาที
5. ขึ้นรถไฟสาย Hankyu ลงสถานีคาวรามาชิจิ (Kawaramachi Station) เดิน 10-15 นาที

เวลาเปิดเปิด: ให้เข้าชม 06.00 น. – 18.00 น. (เป็นวัดที่ปิดช้าที่สุด) ในช่วงกลางเดือนมีนาคมและกลางเดือนพฤศจิกายนของทุกปีที่จะมีการเปิดให้เข้าชมในช่วงค่ำโดยวัดจะมีการเปิดไฟส่องสว่างตามจุดต่างๆ ยามค่ำคืน

ค่าเข้าชม: ตัววัดเข้าชมฟรี แต่ห้องด้านในเสียค่าธรรมเนียมผู้ใหญ่ 300 เยน เด็ก 200 เยน

สิ่งอำนวยความสะดวก: รถโดยสารประจำทาง รถไฟ ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก

รูปที่34: ตัวเข้าชมภายในวัด

ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)

วัดโทไดจิ (Todaiji)

วัดโทไดจิเป็นโบราณสถานที่มีความเก่าแก่และสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศญี่ปุ่นมีอายุมากกว่า 1,200 ปี สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 1295 ในช่วงที่พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองจนถึงขีดสุดเป็นหนึ่งในวัดที่มีชื่อเสียงมากที่สุดและมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่นและได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกโดยองค์การ UNESCO ในปี พ.ศ. 2541

รูปที่35: อาคารไม้ที่ใหญ่ที่สุดในโลกของวัดโทไดจิ
ที่มา: www8.plala.or.jp, (2559)

รูปที่36: แผนที่ภายในวัดโทไดจิ
ที่มา: www.ttearth.com, (2559)

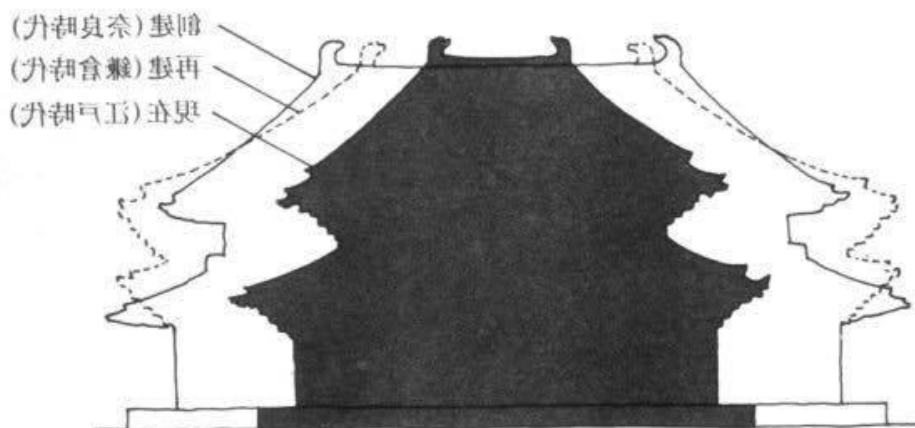
รูปที่37: แผนที่วัดโทไดจิ
ที่มา: www.google.co.jp, (2559)

ด้านหน้าของวิหารหลัก จะมีตะเกียงสำริด 8 เหลี่ยมตั้งอยู่โดดเด่นกลางลานหน้าโดยสลักเป็นรูปของเหล่าคนธรรพ์ขับกล่อมดนตรีอยู่ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงเครื่องดนตรีในยุคเมื่อ 1200 ปีก่อนต่อมาเป็นวิหารหลักไม้หลังใหญ่เรียกว่า 'ไดบุตสึเดน (Daibutsuden) ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานองค์หลวงพ่อโต (ไดบุตสึ) ว่ากันว่าเป็นอาคารไม้ที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยมีความสูง 157 ฟุต ความยาว 187 ฟุต วิหารไม้ที่เห็นในปัจจุบันนี้มีขนาดเพียงแค่ 2 ใน 3 ของวิหารหลังเดิมที่เคยถูกไฟไหม้ไปจากภัยสงครามหากหันหน้าเข้าหาอาคารไม้หลักจะมีศาลาเล็กๆด้านขวามืออ้างล้างมือบ้วนปากก่อนเข้าวัด ตามธรรมเนียมของญี่ปุ่นตัววิหารหลักที่ประดิษฐานองค์หลวงพ่อโตจะเชื่อมต่อกับระเบียงคดที่จะพาไปสู่ทางเข้าทางออกเมื่อออกมาจากระเบียงคดนั้นแล้วหากย้อนกลับมาทางเดินกลางจะตรงกับประตูหน้าวิหารทางเดินนี้ก็พาไปสู่ซุ้มประตูนั้น ไดมง ซึ่งก่อนจะเดินเข้าสู่ตัววัด ต้องผ่านซุ้มประตูไม้ขนาดใหญ่ที่เรียกວ່ານัน'ไดมง (Nandaimon Gate) สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 1505 มีสถาปัตยกรรมแบบจีนในสมัยราชวงศ์ซ่ง สร้างด้วยไม้ซุงขนาดยักษ์ถึง 18 ต้น ด้วยกัน

รูปที่38: ด้านหน้าอาคารไม้ที่มีตะเกียงสำริด 8 เหลี่ยม

ที่มา: <http://tabippo.net>, (2559)

รูปที่ 39: ขนาดของวิหารไม้ที่มีการสร้างใหม่เปลี่ยนแปลงไปหลายสมัย (สีเข้มคือขนาดในปัจจุบัน)

ที่มา: <https://media.lanecc.edu>, (2559)

สำหรับพระพุทธรูปองค์ใหญ่ “ไดบุทสึ” (Daibutsu) องค์พระสร้างด้วยบรอนซ์ ประทับอยู่ในปางนั่งขัดสมาธิเพชร ทรงแสดงธรรม เป็นพระพุทธรูปแทนองค์พระไวโรจน์พุทธเจ้า (หมายถึงพระพุทธเจ้าที่มี พระรัศมีส่องสว่างไปทั่วจักรวาลดุจดั่งพระอาทิตย์) องค์พระมีความสูง 14.98 เมตร เฉพาะพระเศียรสูง 5.41 เมตร ความยาวของพระเนตรแต่ละข้าง 1.02 เมตร ความยาวของพระกรรณ 2.54 เมตร ดอกบัวที่ฐานแต่ละกลีบมีความสูง 3.05 เมตร พระหัตถ์ซ้ายวางหงายบนพระพาหา พระหัตถ์ขวาอยู่ในท่ามุทรา หน้าประมาณ 500 ต้น สร้างเสร็จในปี พ.ศ. 1295 เมืองขวามีพระอากาศครรภ์โพธิสัตว์ และที่เมืองซ้ายมีพระจินดามณีอวโลกิตศวรรโพธิสัตว์ ประดิษฐานอยู่ทั้ง 2 องค์นี้เป็นพระพุทธรูปไม้ที่สร้างขึ้นในสมัยเอโดะเป็นรูปแกะสลักที่ได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นสมบัติของชาติร่วมกับประตุนั้น ไดมงองค์ไดบุทสึนั้นได้แสดงความจริงของความศรัทธา 2 อย่างคือบุคคลที่มีความศรัทธาต่อพระพุทธศาสนา เมื่อได้เห็นองค์พระพุทธรูปแล้วเกิดความสงบใจ และบุคคลที่มีความศรัทธาที่สามารถสร้างสรรค์ ศิลปวัตถุอันยิ่งใหญ่ขึ้นนั่นเอง

นอกจากนี้ยังมีการสร้าง ท้าวจตุโลกบาล 4 องค์ ประดับไว้ภายในวิหารอีกด้วย แต่ในปัจจุบันได้เหลือท้าวจตุโลกบาลเพียง 2 องค์ คือ ท้าววิรูปักษ์ ประดิษฐานไว้เยื้องกับด้านหลังของพระอากาศครรภ์โพธิสัตว์ และท้าวกุเวรหรือท้าวเวสสุวรรณประดิษฐานไว้เยื้องเบื้องหลังของพระจินดามณีอวโลกิตศวรรโพธิสัตว์ ส่วนท้าววิรุหค และท้าวธตรฐ ทั้ง 2 องค์นี้ เหลือแต่เพียงเศียรเก็บไว้ด้านหลังของท้าวกุเวร

รูปที่40: พระพุทธรูปองค์ใหญ่ “ไดบุตสึ” (Daibutsu)

ที่มา: www.sky-s.net, (2559)

รูปที่41และรูปที่42: ท้าวภูเวร (องค์ซ้าย) และท้าววิรุฬปักข์ (องค์ขวา)

ที่มา: <http://butszo.jp>, (2559)

ภายในวิหารไม้จะมีเสาอยู่เสาหนึ่ง มีช่องเล็กๆอยู่ที่ด้านล่างของเสา จะมีควีนต่อกันยาวไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่เพื่อที่จะรอลอดช่องนี้ ซึ่งเสานี้มีช่องที่ฐานมีขนาดเท่ากับรูจมูกของพระพุทธรูป เล่ากันว่าถ้าผ่านช่องเล็กนี้ได้จะมีแต่ความโชคดีสมความปรารถนา และสิ่งที่ขาดไม่ได้และเป็นเสน่ห์อีกอย่างหนึ่งของวัดโทไดจินี้ก็คือกวางน้อยทั้งหลายที่เดินเล่นอยู่ในสวนและบริเวณรอบๆวัด นักท่องเที่ยวสามารถให้อาหารกวางเหล่านี้ได้อย่างเพลิดเพลินหากใครต้องการให้อาหารกวางก็สามารถซื้อขนมเซนเบ้ (senbei) เป็นขนมสำหรับกวางโดยเฉพาะ มีร้านบริการจำหน่ายสำหรับนักท่องเที่ยวราคาห่อละ 150 เยนดังนั้นหากได้มายังวัดโทไดจิแห่งนี้นอกจากจะได้ทำบุญกับหลวงพ่อดองค์ใหญ่แล้วยังได้เพลิดเพลินไปกับบรรยากาศที่ร่มรื่นและกวางน้อยมากมายแบบใกล้ชิดได้ด้วย

รูปที่43: ช่องที่ฐานมีขนาดเท่ากับรูจมูกของพระพุทธรูป
ที่มา: www.sky-s.net, (2559)

รูปที่44: ประตูไม้ขนาดใหญ่ที่เรียกว่า นันไดมง (Nandaimon Gate)

ที่มา: www.jalan.net, (2559)

สถานที่ตั้ง: เขตโซชิโจอำเภอนาราจังหวัดนารา ประเทศญี่ปุ่น 630-8211

การเดินทาง: จากเมืองโอซาก้า ราคาประมาณ 700-800 เยน (ขึ้นอยู่กับยานพาหนะที่ใช้บริการ)

1. ขึ้นรถไฟไปลง Kintetsu Nara Station เดินต่ออีก 20 นาที
2. ขึ้นรถไฟไปลง JR Nara Station เดินต่ออีก 30 นาที
3. ขึ้นรถบัสไปลง Todaiji Daibutsuden Bus Stop เดินต่ออีก 5-10 นาที [รถบัสสาย 62]

เวลาเปิดปิด: เปิดทำการทุกวัน 8:00 น. - 16:30 น. (เดือนพฤศจิกายน – เดือนกุมภาพันธ์)

8:00 น. - 17:00 น. (เดือนมีนาคม)

7:30 น. - 17:30 น. (เดือนเมษายน – เดือนกันยายน)

7:30 น. - 17:00 น. (เดือนตุลาคม)

ค่าเข้าชม: ผู้ใหญ่ 500 เยน เด็ก 300 เยน

สิ่งอำนวยความสะดวก: รถโดยสารประจำทาง รถไฟ ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ลานจอดรถ

รูปที่45: เหล่ากวางหน้าซุ้มประตูไม้ขนาดใหญ่ที่เรียกว่า นันไดมง (Nandaimon Gate)

ที่มา: <http://blog.goo.ne.jp>, (2559)

รูปที่46: ขนมเซนเบ้ (senbei) เป็นขนมสำหรับกวางโดยเฉพาะ

ที่มา: <http://xn---kx8am9ow8cv7f5tnxma.jinja-tera-gosyuin-meguri.com>, (2559)

หมู่บ้านประวัติศาสตร์ชิราคาวะ (Shirakawa)

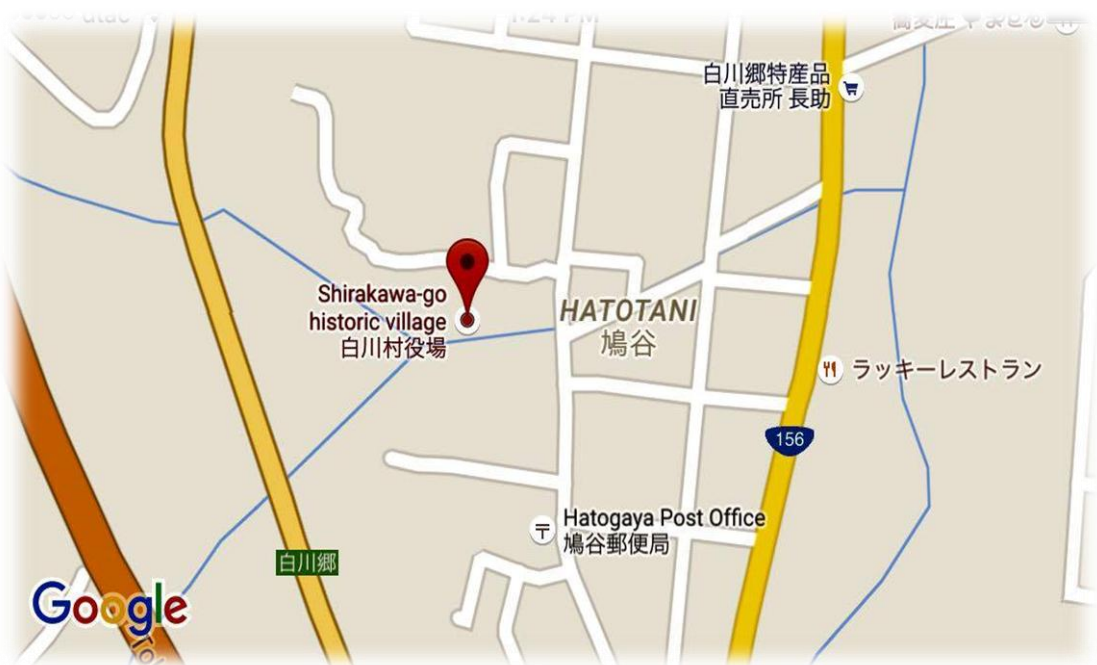
หมู่บ้านประวัติศาสตร์ชิราคาวะหรือที่เรียกกันว่า ชิราคาวะโกะเป็นหมู่บ้านเล็กๆที่เงียบสงบตั้งอยู่ในจังหวัดกิฟุบริเวณภูมิภาคจูบุนเกะฮอนชูของประเทศญี่ปุ่น เป็นหมู่บ้านชวานากลางหุบเขาที่ UNESCO ได้ประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกลำดับที่ 6 ในประเทศญี่ปุ่น เมื่อปี พ.ศ. 2538 ควบคู่กับหมู่บ้าน โทคะยะมะ (Gokayama) ที่จังหวัดโทคะยะมะลักษณะเด่นอันเป็นเอกลักษณ์ของหมู่บ้านแห่งนี้คือยังคงรักษาความสวยงามเก่าแก่ของหมู่บ้านไว้โดยบ้านทุกหลังจะสร้างเหมือนกัน ตามแบบสถาปัตยกรรมที่เรียกว่า กัสโซซุคุริ (Gassho-zukuri) คือตัวหลังคาจะเป็นทรงจั่วสามเหลี่ยม60 องศาหลังคาแบบนี้ดูคล้ายการพนมมือไหว้ (ภาษาญี่ปุ่นคือ กัสโซ นั่นเอง) โดยทำมาจากไม้ เห้าคา และดินเหนียว ซึ่งมีความหนามากเพื่อที่จะช่วยป้องกันหิมะที่ตกหนักได้อย่างดีและความชื้นยังทำให้หิมะไม่ตกค้างนานจนหลังคาพังเพราะหนักเกินด้วย ถือว่าเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยแท้จริง

รูปที่47: บ้านแบบสถาปัตยกรรมที่เรียกว่า กัสโซซุคุริ (Gassho-zukuri) ในฤดูหนาว
ที่มา: <http://play-life.jp>, (2559)

รูปที่48: แผนที่ภายในหมู่บ้านประวัติศาสตร์ชิราคาวะ
ที่มา: www.orion-tour.co.jp, (2559)

รูปที่49: แผนที่หมู่บ้านประวัติศาสตร์ชิราคาวะ
ที่มา: www.google.co.jp, (2559)

รูปที่50: บ้านแบบสถาปัตยกรรมที่เรียกว่า กัสโซซุคุริ (Gassho-zukuri) ในฤดูใบไม้ผลิ
ที่มา: <http://blog.livedoor.jp>, (2559)

ในปี พ.ศ. 2467 บ้านเรือนแบบกัสโซมีถึง 300 หลังคาเรือน ต่อมามีการสร้างเขื่อนและเกิดสงครามโลกครั้งที่สองส่งผลให้ในปี พ.ศ. 2504 บ้านเรือนทรงกัสโซลดเหลือ 191 หลัง และปัจจุบันเหลือเพียง 114 หลังคาเรือนเท่านั้น อย่างไรก็ตามคนรุ่นใหม่ก็มีความพยายามที่จะอนุรักษ์เอกลักษณ์และชี้ให้เห็นความสำคัญของหมู่บ้านแห่งนี้ โดยมีคำขวัญว่า “ไม่ว้อ ไม่วาย ไม่เช่า” บ้านหลังเก่าแก่ที่สุดคาดว่ามียุราอายุ 300 ปีในอดีตหมู่บ้านแห่งนี้เป็นชุมชนเกษตรกรรมเพียงอย่างเดียวแต่เมื่อกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว บ้านหลายหลังจึงหันมาเปิดร้านค้า ร้านขายของที่ระลึก ร้านอาหาร ร้านกาแฟ บางหลังเปิดพิพิธภัณฑ์และอีกจำนวนหนึ่งก็เปิดเป็นที่พักในรูปแบบ โฮมสเตย์ หรือ Minshuku (ในภาษาญี่ปุ่น) เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มาสัมผัสบรรยากาศของธรรมชาติที่บริสุทธิ์และวิถีชีวิตดั้งเดิมราวกับได้เป็นคนในหมู่บ้านแห่งนี้จริงๆ

รูปที่ 51: พิพิธภัณฑน์ในหมู่บ้านชิราคาวะที่รวมแบบบ้านทรงกัสโซะจากหลากหลายแห่งในภูมิภาคนี้
ที่มา: <http://shirakawa-go.org>, (2559)

ในหน้าร้อนช่วงเช้าชาวบ้านที่นี่จะทำการฉีดน้ำขึ้นไปบนหลังคาเพื่อป้องกันไฟไหม้ และเนื่องจากหลังคาพวกนี้ทำจากวัสดุธรรมชาติ จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนใหม่อยู่บ่อย ๆ การมุงหลังคาใหม่จะทำในช่วงฤดูใบไม้ผลิหลังจากหิมะละลายหมดแล้วบ้านแต่ละหลังต้องมุงหลังคาใหม่ทุก 25-35 ปี การมุงหลังคาต้องอาศัยแรงงานชาวบ้านประมาณ 100-200 คน และใช้เวลาเพียงวันเดียวสำหรับบ้าน 1 หลัง ทุกปีจะมีบ้าน 2-3 หลังที่ต้องมุงหลังคาใหม่ ถือว่าเป็นการถ่ายทอดวิธีมุงหลังคาจากรุ่นสู่รุ่น สืบทอดกันมาเป็นประจำทุกปี จึงเป็นอีกวิธีที่ช่วยอนุรักษ์ความเป็นเอกลักษณ์ของหมู่บ้านแห่งนี้

รูปที่52: การฉีดน้ำขึ้นไปบนหลังคาเพื่อป้องกันไฟไหม้
ที่มา: <http://samurai-japan.co>, (2559)

รูปที่53: การมุงหลังคาที่ต้องอาศัยแรงงานชาวบ้านประมาณ 100-200 คน
ที่มา: <http://shirakawa-go.org>, (2559)

นอกจากจะเดินเล่นเที่ยวชมรอบๆหมู่บ้านแล้วจุดชมวิว Shiroyama เป็นอีกจุดหนึ่งที่พลาดไม่ได้หากมาเที่ยวที่หมู่บ้านชิราคาวะ เพราะจากจุดชมวิว Shiroyama จะได้เห็นภาพมุมกว้างทั่วหมู่บ้านชิราคาวะท่ามกลางภูเขา แม่น้ำ Shogawa และแปลงนาอันยิ่งใหญ่ที่วางตัวอย่างเป็นระเบียบ สลับกับบ้านโบราณกว่าร้อยหลังคาเรือน เป็นภาพที่สวยงามในทุกช่วงเวลา อีกทั้งที่นี่ยังมีเทศกาลประดับไฟในฤดูหนาวเวลากลางคืนหรือ Winter Light-up ในช่วงเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ของทุกปีด้วย เพราะช่วงดังกล่าวภูมิทัศน์ไม่สวยงามเท่าช่วงอื่นๆ จึงต้องประดับประดาแสงไฟสวยงามทั่วหมู่บ้านในเวลากลางคืนซึ่งจัดในวันเสาร์และวันอาทิตย์ของเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ เพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเวลานั้น ดังนั้นหมู่บ้านประวัติศาสตร์ชิราคาวะแห่งนี้จึงเป็นสถานที่ประวัติศาสตร์อีกแห่งที่น่าสนใจไปเที่ยวชมอีกแห่ง เพราะนอกจากจะได้สัมผัสถึงธรรมชาติที่บริสุทธิ์แล้วยังได้เรียนรู้วิถีชีวิตของบ้านญี่ปุ่นโบราณที่แท้จริงอีกด้วย

รูปที่ 54: เทศกาลประดับไฟในฤดูหนาวเวลากลางคืนหรือ Winter Light-up

ที่มา: <http://tsuiteru-happy-life.seesaa.net>, (2559)

รูปที่55: หมู่บ้านประวัติศาสตร์ชิราคาวะจากจุดชมวิว Shiroyama
ที่มา: www.orion-tour.co.jp, (2559)

สถานที่ตั้ง: เขตชิราคาวะ อำเภอโองโนะจังหวัดกิฟุ ประเทศญี่ปุ่น 501-5629

การเดินทาง: เดินทางจากเมืองทาคายาม่า

1. ขึ้นรถโดยสารประจำทาง Nouhi Bus มีให้บริการ 11-12 รอบต่อวัน ใช้เวลา 50 นาที ค่าใช้จ่าย เที่ยวเดียว 2,470 เยน ไปกลับ 4,420 เยน (ไม่สามารถใช้ JR Pass ได้)
2. โดยสารรถทัวร์มีบริการไกด์ทัวร์ภาษาอังกฤษ บริษัท iSiteTakayama ให้บริการทัวร์ครึ่งวัน ค่าใช้จ่าย 4,000 เยน และบริษัท Nouhi Bus ให้บริการทัวร์เต็มวัน ค่าใช้จ่าย 6,690 เยน รวมอาหารเที่ยง
3. ขึ้นรถไฟจากโอซาก้าหรือนาโงยาไปลงที่เมืองคานาซาวา (Kanazawa) แล้วต่อรถโดยสาร Nouhi Bus ประมาณ 1 ชั่วโมง 15 นาที

เวลาเปิดปิด: ไม่มี สามารถจองที่พัก ที่หมู่บ้านได้

ค่าเข้าชม: ฟรี (หากเข้าพิพิธภัณฑ์จะมีค่าเข้าชม ผู้ใหญ่ 500 เยน เด็ก 300 เยน)

สิ่งอำนวยความสะดวก: รถโดยสารประจำทาง รถโดยสารพาทชมวิวนในแต่ละจุดของหมู่บ้าน (มีเป็นเวลาเที่ยวละ 200 เยน) ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ลานจอดรถ บริการบริษัทนำเที่ยว

4.3 แนวทางการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น

จากการศึกษาแนวทางในการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่นที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นมรดกโลกโดยองค์การยูเนสโก (UNESCO) ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายแห่งทั่วประเทศญี่ปุ่น โดยในเส้นทางการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์นี้จะมุ่งเน้นแหล่งท่องเที่ยวได้แก่ วัดคิโยมิซึเดระ (kiyomizudera temple) จังหวัดเกียวโต, วัดโทไดจิ (Todaiji) จังหวัดนารา และ หมู่บ้านชิราคาวะ (Shirakawa) จังหวัดกิฟุ เป็นสถานที่หลักของเส้นทางการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์นี้ จึงได้ผลการศึกษาของรูปแบบเส้นทางการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่นดังต่อไปนี้

เส้นทางเดินตามรอยมรดกโลกในประเทศญี่ปุ่น

วันแรก กรุงเทพมหานคร – ท่าอากาศยานนานาชาติคันไซ

- 20:30 น. พร้อมกันที่ท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิชั้น 4 อาคารผู้โดยสารขาออก ประตู 3 เคาน์เตอร์ D สายการบินไทย
- 23:30 น. ออกเดินทางไปยังท่าอากาศยานนานาชาติคันไซ ประเทศญี่ปุ่น โดยสายการบินไทย

วันที่สอง ท่าอากาศยานนานาชาติคันไซ – วัดโทไดจิ (มรดกโลก) – สวนกวางนารา – วัดโฮริวจิ(มรดกโลก) - ปราสาทโอซาก้า- ย่านชินไซบาชิ

- 07:00 น. เดินทางถึงท่าอากาศยานนานาชาติคันไซ ประเทศญี่ปุ่น (เวลาที่ท้องถิ่นเร็วกว่าไทย 2 ชั่วโมง) หลังผ่านขั้นตอนการตรวจคนเข้าเมืองและรับสัมภาระเรียบร้อยแล้ว เดินทางสู่เมืองนาราเมืองหลวงเก่าแก่แห่งแรกของประเทศญี่ปุ่นสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 1253 ซึ่งเป็นเมืองหลวงอยู่เพียง 75 ปีเท่านั้น เพื่อไปนมัสการขอพรพระพุทธรูปสำริดองค์ใหญ่ หรือหลวงพ่อดโต(ไดบุสึเด็น) ที่เก่าแก่ ณ วัดโทไดจิ องค์พระมีความสูง 14.98 เมตรหนักประมาณ 500 ตัน ประดิษฐานอยู่ในวิหารไม้ที่ใหญ่ที่สุดในโลก (ไดบุสึเด็น) ซึ่งเป็นเป็นสถาปัตยกรรมชิ้นงามในสมัยคามาคูระ มีอายุมากกว่า 1,200 ปี สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 1295 ในช่วงที่พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองจนถึงขีดสุด วิหารไม้ที่เห็นในปัจจุบันนี้มีขนาดเพียงแค่ 2 ใน 3 ของ

วิหารหลังเดิมที่เคยถูกไฟไหม้ ซึ่งก่อนจะเดินเข้าสู่ตัววัด ต้องผ่านซุ้มประตูไม้ขนาดใหญ่ที่เรียกว่า นันไดมง สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 1505 มีสถาปัตยกรรมแบบจีน ในสมัยราชวงศ์ซ่ง สร้างด้วยไม้ซุงขนาดยักษ์ถึง 18 ต้น อีกทั้งภายในวิหารมีรูปพระนาสิก หรือรูปมุขขนาดเท่ากับพระพุทธรูปให้รอดอีกด้วย ซึ่งเชื่อกันว่าถ้าใครลอดได้จะ โชคดี สมหวังดังปรารถนา ส่วนใหญ่นักเรียนนักศึกษาจะมาขอในเรื่องการเรียนกัน วัดแห่งนี้เป็นหนึ่งในวัดที่มีชื่อเสียงมากที่สุดและมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่น อีกทั้งยังได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกโดยองค์การ UNESCO ในปี พ.ศ.2541 นอกจากนี้ยังผลิตเพลินไปกับเหล่ากวางน้อยใหญ่มากมายภายในบริเวณวัดและในสวนกวางนาราพร้อมกับให้อาหารกวางได้อย่างใกล้ชิด

รูปที่56 และรูปที่57: วัดโทไดจิ (รูปซ้าย) และพระพุทธรูปไดบุสึ (รูปขวา)

ที่มา: www.japan-guide.com, (2559)

- 11:00น.เดินทางไปยัง วัดโฮริวจิ วัดเก่าแก่ที่อยู่คู่กับเมืองนารามาอย่างยาวนานและเป็นหนึ่งในวัดที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศญี่ปุ่น ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรม โดยองค์การ UNESCO ในปี พ.ศ. 2536 ซึ่งเป็นมรดกโลกแห่งแรกของประเทศญี่ปุ่น โดยเป็นที่รู้จักกันทั่วโลกในนามของวัดที่มีสถาปัตยกรรมที่ทำจากไม้ที่เก่าแก่ที่สุดในโลก สร้างขึ้นใน พ.ศ. 1150 ปัจจุบันภายในวัดเต็มไปด้วยสมบัติของชาติและมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญเป็นจำนวนมาก จึงได้รับการยกย่องให้เป็นแหล่งเก็บรวบรวมงานศิลปะทางพุทธศาสนาขนาดใหญ่ของญี่ปุ่น
- 12:00 น. รับประทานอาหารกลางวันที่ร้าน Fukokuenเมนูแนะนำ เซ็ตราเม็งน้ำใสพร้อมสลัดผัก

รูปที่58: วัด โสริวจิ (รูปซ้าย)

ที่มา: www.japan-guide.com, (2559)

รูปที่59: เซ็ตอาหารกลางวันราเม็งน้ำใสพร้อมสลัดผัก(รูปขวา)

ที่มา: <http://tabelog.com>, (2559)

13:00 น. เดินทางสู่เมืองโอซาก้า เยี่ยมชมปราสาทโอซาก้าและพิพิธภัณฑ์ในปราสาท เป็นปราสาทที่ใหญ่ที่สุดของประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเมืองโอซาก้าและว่ากันว่าสวยที่สุดติดอันดับ 1 ใน 3 ปราสาทในเมืองโอซาก้า สร้างโดยท่านโทโยมิฮิเดโยชิ โดยตั้งใจที่จะให้ปราสาทแห่งนี้เป็นศูนย์กลางใหม่ของประเทศญี่ปุ่นภายใต้การปกครองของท่าน ปราสาทถูกล้อมรอบด้วยกำแพงหินคอนกรีต คุน้ำ และสวนนิชิโนมารุซึ่งอยู่ทางป้อมตะวันตก มีต้นซากุระกว่า 600 ต้น ในช่วงเดือนเมษายนจึงเป็นอีกหนึ่งแห่งสำหรับการชมซากุระที่โด่งดัง

รูปที่60 และรูปที่61: ปราสาทโอซาก้า

ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)

15:30 น.

เดินทางไปยังย่านชินไซบาชิ ย่านช้อปปิ้งที่มีชื่อเสียงที่สุดในเมืองโอซาก้า ชินไซบาชินี้ถูกตั้งชื่อตามสะพานข้ามคลองนากาโอริกาวะเมื่อสมัยก่อนที่สร้างโดยพ่อค้าในแถบนั้น ซึ่งมีการตั้งร้านค้ามากมายไม่ต่างกับปัจจุบัน จนทำให้เขตนี้เป็นเขตของคนที่รักการช้อปปิ้งในเมืองโอซาก้า ในปัจจุบันคลองดังกล่าว ได้ถูกเปลี่ยนเป็นถนน และเขตชินไซบาชิก็ยังเป็นเป็นศูนย์กลางของการช้อปปิ้งของโอซาก้ามาตลอดจนถึงปัจจุบัน ให้เวลาเดินเที่ยวได้ตามอิสระพร้อมเลือกรับประทานอาหารเย็นได้ตามอสังขาลัยที่ย่านโดทงนุริ ซึ่งอยู่ทางใต้ติดกับย่านชินไซบาชิเป็นเขตที่วัยรุ่นนิยมมาเที่ยวกันและนักแสวงหาอาหารการกินจะมารวมกันที่นี่ สัญลักษณ์อันโดดเด่นได้แก่ ร้านค้าที่มีรูปยักษ์อยู่บนหลังคา และป้ายไฟโฆษณาริมคลองอันโด่งดังของกูลิโกะ ในโซนนี้จะมีทั้งร้านค้า ร้านขายขนมเล็กๆน้อยๆ และร้านอาหารที่โด่งดังมากมายให้เลือกชิม ย่านโดทงนุริ ไม่ใช่แค่เพิ่งมาเป็นที่นิยม แต่ย่านนี้เป็นที่นิยมมาตั้งแต่กว่า 100 ปีมาแล้ว และยังเป็นที่นิยมจนถึงปัจจุบัน

รูปที่62และรูปที่63: ย่านโดทงนุริ

ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)

19:00 น.

เดินทางเข้าที่พัก โรงแรม APA Hotel Osaka HigobashiEkimaeพักผ่อนตามอสังขาลัยและสามารถผ่อนคลายความเหนื่อยและเมื่อยล้าไปกับการอาบน้ำร้อนรวมแบบญี่ปุ่น(ออนเซ็น) ภายในโรงแรมได้อีกด้วย

รูปที่64, รูปที่65 และรูปที่66: โรงแรม APA Hotel Osaka HigobashiEkimae

ที่มา: www.fntravel.com, (2559)

- วันที่สาม เที่ยวโต – วัดเทนริวจิ(มรดกโลก) – อาราชิยาม่า(สวนป่าไฟ) – วัดเรียวันจิ
(มรดกโลก) – วัดทองคินคาคุจิ(มรดกโลก) – ย่านกืออน
- 07:00 น. รับประทานอาหารเช้า ณ ภัตตาคารของโรงแรม
- 09:00 น. เดินทางสู่เมืองเกียวโตอดีตเมืองหลวงที่เก่าแก่อีกแห่งของประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นเมืองหลวงที่ยาวนานที่สุด คือตั้งแต่ปี พ.ศ. 1337 จนถึง พ.ศ. 2411 เป็นสถานที่ที่ทรงคุณค่าให้เป็นมรดกโลกมีสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และทิวทัศน์ทางธรรมชาติอันงดงามมากมาย ด้วยความที่เมืองเกียวโตนั้นเป็นเมืองหลวงมายาวนานกว่าพันปี ที่เมืองแห่งนี้จึงเต็มไปด้วยศิลปวัฒนธรรม และโบราณสถานมากมาย ทุกสถานที่ยังคงอยู่ในสภาพดีเนื่องด้วยเมื่อครั้งสงครามโลกครั้งที่ 2 เมืองเกียวโตได้ถูกยกเว้นจากการทิ้งระเบิดทำให้โบราณสถานและวัดหลายแห่งยังคงความสมบูรณ์ให้ผู้คนได้ชื่นชมมาจนถึงปัจจุบัน นำทุกท่านเข้าชมวัดเทนริวจิ เป็นวัดที่มีความสำคัญอย่างมากในเขตอาราชิยาม่าของเมืองเกียวโต เป็นศูนย์กลางของศาสนาพุทธ นิกายเซน สายรินชวย ดิคอันดับ 1 จาก 5 อันดับสูงสุดของวัดเซนและยังได้รับการแต่งตั้งให้เป็นมรดกโลก นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนสอนศาสนาพุทธนิกายรินชวย เช่น อยู่ภายใต้การดูแลของวัดอีกด้วย ชื่อวัดมีความหมายว่า วัดแห่งมังกรสวรรค์ ถูกสร้างขึ้นในปี พ.ศ. 1882 เนื่องจากความฝันของโชกุนอาชิคากะ ทาคาอูจิ ว่ามีมังกรขึ้นมาจากแม่น้ำใกล้เคียงซึ่งตีความได้ว่าจักรพรรดิโกะไดโกะที่เพิ่งสวรรคตได้ไม่นานไม่ได้พักผ่อนอย่างสงบสุข วัดและสวนจึงถูกสร้างขึ้นเพื่อปลอบประโลมดวงวิญญาณอดีตจักรพรรดิ อาคารต่างๆของวัดได้ถูกเผาทำลายในระหว่างสงคราม และได้มีการสร้างอาคารต่างๆขึ้นมาใหม่ในสมัยเมจิ แต่ว่าสวนโดยรอบเป็นสวนที่อยู่มาตั้งแต่เริ่มต้นสร้างวัดและยังคงรูปแบบเดิมไว้อย่างดีซึ่งเป็นสวนแบบเซนที่ย้อนกลับไปยังศตวรรษที่ 14 ในสวนมีสระน้ำขนาดใหญ่ สะท้อนเงาดันเมเปิ้ลและมีหินก้อนเรียงรายอยู่รอบนอก ซึ่งเป็นการออกแบบที่ขอดีเยี่ยมและสวยงามมากอีกทั้งยังออกแบบเพื่อทำให้จิตใจของคนสงบลงอีกด้วย นอกจากนี้ยังสามารถลิ้มรสอาหารมังสวิรัตแบบเซนของวัด ที่เรียกว่า โชจิน เรียรวีได้ด้วย

รูปที่ 67 และรูปที่ 68: วัดเทนริวจิ(รูปซ้าย) และบริเวณโดยรอบวัดเทนริว (รูปขวา)

ที่มา: <http://ch53642002.blogspot.com>, (2559)

- 11:00 น. ออกจากวัดเทนริวจิมุ่งหน้าสู่ อาราชิยาม่าสวนป่า ไร่ชมธรรมชาติอันงดงาม ซึ่งเดินจากวัดเทนริวจิเพียง 5 นาที ระหว่างทางจะพบกับสะพานโทเก็ตสึเคียว หรือนิยมเรียกว่า “Moon Crossing Bridge” เป็นเสมือนสัญลักษณ์ของเมืองอาราชิยาม่า ถูกสร้างขึ้นในสมัยเฮอันและมีการบูรณะซ่อมแซมอยู่เรื่อยๆ เป็นสะพานที่ใช้ข้ามแม่น้ำสายใหญ่ของเมือง สะพานนี้มีความสวยงามอย่างมาก ด้านหลังเป็นภูเขาสูงใหญ่และด้านล่างเป็นแม่น้ำที่ทั้งสองฝั่งมีต้นซากุระเรียงรายเรียบแม่น้ำทำให้เป็นจุดชมซากุระที่สวยงามอีกจุดหนึ่ง จากนั้นเดินต่อไปยังสวนป่าไร่ซึ่งระหว่างทางจะมีร้านค้าขายของที่ระลึก ร้านอาหารและร้านขนมมากมาย สวนป่าไร่ เป็นทางเดินเล็กๆ ที่ตัดผ่านในกลางสวนป่าไร่ สามารถเดินเล่นหรือจี้จกรายก็ได้ ให้บรรยากาศที่แปลกและหาได้ยากในปัจจุบัน ยิ่งถ้าช่วงไหนที่มีแสงอาทิตย์รอดผ่านตัวป่าไร่ลงมายังพื้นด้านล่างก็จะยิ่งสวยงาม โดยเฉพาะถ้ามีลมพัดมาพร้อมกันก็จะ เป็นเสียงกึ่งก้านของต้นไผ่กระทบกันไปมา ปัจจุบันยังถูกขนานนามว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่โรแมนติกที่สุดในเกียวโต ซึ่งแม้เวลาจะผ่านไปเนิ่นนาน แต่อาราชิยาม่าก็ยังคงบรรยากาศไม่ต่างจากเดิมเลย ภายในสวนป่าไร่ยังมีศาลเจ้าโนโนมิยะ ให้กราบไหว้และขอพรซึ่งศาลเจ้านี้มีชื่อเสียงเรื่องช่วยให้สมหวังในความรักและการแต่งงานนั่นเอง (หากใครไม่อยากจะเดินก็สามารถใช้บริการรถลากโบราณที่จะใช้คนเป็นคนลากรถพาท่องเที่ยวได้อีกด้วย)
- 12:00 น. เดินออกจากสวนป่าไร่ไปรับประทานอาหารกลางวัน ที่ร้านอาหารแบบญี่ปุ่น ตั้งเดิมอาหารแนะนำคือ ข้าวทงคัทสึราดด้วยไข่

รูปที่69: สวนป่าไผ่

ที่มา: <http://stoneip.info>, (2559)

รูปที่70และรูปที่71: สะพานโทเก็ตสึเคียว (รูปซ้าย) ข้าวทงคัทสึราดด้วยไข่ (รูปขวา)

ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)

13:00 น.

ออกเดินทางไปยังวัดเรียวอันจิ เป็นวัดสวนหินที่มีชื่อเสียงโด่งดังอย่างมากของเมืองเกียวโต ที่นี้มีสวน อิระนิวะ หรือสวนที่ไม่มีเนินหรือสระน้ำที่มีชื่อเสียงที่สุดของญี่ปุ่น สวนหินแห่งนี้แสดงถึงความเรียบง่ายและความกลมกลืนของหลักปฏิบัติในการนั่งสมาธิแบบเซน แต่เดิมวัดนี้ถูกสร้างขึ้นในสมัยเฮอันเพื่อใช้เป็นบ้านพักของขุนนาง ต่อมาในปี พ.ศ.1993 ได้ถูกเปลี่ยนเป็นวัดนิกายเซนและเป็นโรงเรียนสอนศาสนาเมียวจินจิ สำหรับประวัติของสวนหินที่มีชื่อเสียงนั้นไม่มีใครทราบแน่ชัดว่ามีขึ้นมาเมื่อไหร่และใครเป็นผู้ออกแบบ เป็นสวนแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้าภายในปูด้วยกรวด และมีกลุ่มของก้อนหินตั้งเรียงรายกันอยู่ประมาณ 15 ก้อน ที่โดดเด่นของสวนนี้ก็คือไม่ว่าจะมองจากทิศทางไหน ก็จะมีหินอย่างน้อย 1 ก้อนเสมอที่จะไม่สามารถมองเห็นได้ ซึ่งเป็นการออกแบบที่นำอิทธิพลอย่างมาก

- 14:30 น. เดินทางไปยังวัดทองคินคาคุจิ หรืออีกชื่อหนึ่งคือ โรกอนจิ วัดนี้จะมีตัวปราสาทหลักเป็นสีทองที่ปิดด้วยทองคำเปลวเกือบทั้งหลังตั้งโดดเด่นอยู่กลางน้ำ ทำให้เกิดเป็นเงาสะท้อนกับพื้นน้ำในสระ จนเกิดเป็นภาพที่สวยงามกลายเป็นอีกสัญลักษณ์หนึ่งของเมืองเกียวโต แต่เดิมสร้างเพื่อใช้เป็นบ้านพักของท่านโชกุนอาชิคากะ โยชิมิชิและท่านมีความตั้งใจยกบ้านพักแห่งนี้ให้เป็นวัดนิกายเซนภายหลังจากที่ท่านเสียชีวิต ปราสาททองแห่งนี้เป็นที่รู้จักและคุ้นเคยกันจาก การ์ตูนเรื่อง เฌรน้อยเจ้าปัญญา หรือ อิคคิวซัง นั่นเอง วัดแห่งนี้มีโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมที่งดงาม จนได้รับการยกย่องจากนักประวัติศาสตร์ชาวอังกฤษว่าสร้างได้งดงามประณีตและมีสัดส่วนที่พอเหมาะ อาคารเดิมของวัดถูกไฟไหม้หลายครั้งในอดีต รวมถึงในช่วงสงครามโอนินในปี พ.ศ.2493 เกิดสงครามกลางเมืองที่ได้ทำลายสถานที่สำคัญๆ ของเกียวโตไปหลายแห่งรวมถึงวัดแห่งนี้ด้วย และได้มีการบูรณะวัดนี้ขึ้นมาใหม่อีกครั้งในปี พ.ศ.2498 ซึ่งอยู่มาจนถึงปัจจุบันนี้

รูปที่72 และรูปที่73: วัดคินคะคุจิ (วัดทอง)

ที่มา: <http://tourism.wicked.events>, (2559)

- 15:30 น. ออกจากวัดคินคาคุจิมุ่งหน้าสู่ย่านกิออนเป็นถนนสายเกอิชาอันเลื่องชื่อในเมืองเกียวโตโดยสองข้างทางจะเรียงรายไปด้วย โรงน้ำชาและร้านอาหารมากมาย ราคาค่อนข้างสูงเนื่องจากในระหว่างที่รับประทานอาหารนั้นจะมีการแสดง โชว์ศิลปะของญี่ปุ่น อย่างเช่น การรำร่าและการชงชาจากเกอิโกะและไมโกะ นอกจากนี้ยังมีดนตรีและเพลงญี่ปุ่นดั้งเดิมบรรเลงให้ฟังอีกด้วย ในย่านนี้อาคารบ้านเรือนจะเป็นอาคารไม้แบบดั้งเดิม แต่หลังจะขนาดไม่ใหญ่มีความกว้างประมาณ 5-6 เมตรเท่านั้น ถนนที่มีสีสันและผู้คนพลุกพล่านมากที่สุดก็คือถนนฮานามิโคจิ ปัจจุบันยังคงความเป็นอดีตอยู่เช่นเดิมและยังสามารถพบเห็นเกอิชามากมายออกมาทำงานในย่านกิออนแห่งนี้

17:00 น. รับประทานอาหารเย็นที่ร้าน ShabuZen ลิ้มรสชาบูชาบูแบบญี่ปุ่น พร้อมน้ำจิ้มสูตรพิเศษจากทางร้าน

18:00 น. เข้าที่พักที่โรงแรม Hotel In Kyoto Sasarindou พักผ่อนตามอัธยาศัย สามารถเดินเล่นตอนกลางคืนแถวโรงแรมได้เพราะเป็นย่านก๊อคนที่เปิดจนถึงกลางคืน

รูปที่ 74: ชาบูชาบูแบบญี่ปุ่น

ที่มา: <http://kyoto.shabuzen.jp>, (2559)

รูปที่ 75 และรูปที่ 76: โรงแรม Hotel In Kyoto Sasarindou

ที่มา: www.kayak.com, (2559)

วันที่สี่ วัดคิโยมิสึ หรือวัดน้ำใส (มรดกโลก) – ศาลเจ้าฟูชิมิอินาริ – วัดไดโกะจิ (มรดกโลก) – เมืองเกียวระ

07:00 น. รับประทานอาหารเช้า ณ กัศรคารของโรงแรม

09:00 น. เดินทางมุ่งหน้าสู่วัดคิโยมิสึ หรือวัดน้ำใส เป็นหนึ่งในวัดที่มีชื่อเสียงโด่งดังที่สุดของญี่ปุ่น เป็นวัดเก่าแก่อายุมากกว่า 1000 ปี สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 1321 ได้รับการ

ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกโดยองค์การ UNESCO ในปี พ.ศ. 2537 อีกทั้งยังถูกยกย่องให้เป็นหนึ่งในสิ่งก่อสร้างที่แสดงถึงความมหัศจรรย์ของฝีมือมนุษย์ ซึ่งเคยได้รับการเสนอชื่อให้เป็นสิ่งมหัศจรรย์แห่งโลกยุคใหม่อีกด้วย มีอาคารทั้งหมด 9 อาคาร มีน้ำที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติจากน้ำตกโอโตวะไหลผ่านทำให้เป็นที่มาของชื่อ วัดน้ำใส ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 3 สาย แต่ละสายจะขอพรได้อย่างละเรื่องได้แก่ เรื่องการเรียนการงาน เรื่องความรัก และ เรื่องสุขภาพ ใครจะดื่มสายไหนก็ได้แต่เชื่อกันว่าถ้าจะให้สมหวังต้องอธิษฐานก่อนดื่มน้ำ และในการดื่ม 1 ครั้งต้องดื่มเพียง 1 สาย ไมเช่นนั้นจะถูกมองว่าโลกมากนั่นเอง จุดเด่นของวัดนี้ก็คือวิหารหลักที่มีระเบียงใหญ่กว้างขวางสร้างขึ้นออกไปจากภูเขาสูงกว่า 13 เมตร ตัวระเบียงรองรับด้วยเสาไม้ขนาดใหญ่ 139 ต้น และสร้างโดยไม่ใช่ตะปูแม้แต่ตัวเดียว อาคารหลักที่มีระเบียงอันอลังการแห่งนี้จึงถือเป็นจุดชมวิวเมืองเกียวโตที่สวยงามแห่งหนึ่ง โดยเฉพาะช่วงที่ดอกซากุระบานและใบไม้เปลี่ยนสี เมื่อถึงฤดูกาลชมดอกไม้หรือใบไม้ จะมีการเปิดไฟไปที่ต้นไม้และอาคารของวัดในช่วงหัวค่ำ ซึ่งสวยงามแปลกตาไปจากตอนกลางวันอีกด้วย นอกจากนี้ภายในวัดยังมีศาลเจ้าแห่งความรักที่เป็นที่นิยมทั้งคนญี่ปุ่นและนักท่องเที่ยวมาขอพรเรื่องความรักกันที่นี่ ระหว่างทางเดินขึ้นไปวัดจะมีร้านค้า ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึกและร้านขนมให้นักท่องเที่ยวได้เลือกชมเลือกซื้ออย่างมากมาย

รูปที่ 77 และรูปที่ 78: อาคารหลักวัดคิโยมิตสึ (รูปซ้าย) และเจดีย์วัดคิโยมิตสึ (รูปขวา)

ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)

- 10:30 น. เดินทางสู่ศาลเจ้าฟูชิมิอินาริ ศาลเจ้าเทพอินาริ หรือที่คนไทยชอบเรียกกันว่าศาลเจ้าแดงหรือศาลเจ้าจิ้งจอกเป็นศาลเจ้าชินโตที่มีความสำคัญแห่งหนึ่งของเมืองเกียวโต

ศาลเจ้าแห่งนี้มีความเก่าแก่มากถูกสร้างขึ้นตั้งแต่ก่อนสร้างเมืองเกียวโตซะอีก คาดกันว่าจะเป็นช่วงประมาณปี พ.ศ.1337 หรือกว่าพันปีมาแล้ว ซึ่งมีชื่อเสียงโด่งดังจากประตูโทริอิ หรือเสาประตูสีแดงที่เรียงตัวกันข้างหลังศาลเจ้าจำนวนหลายหมื่นต้นจนเป็นทางเดินได้ทั่วทั้งภูเขาอินาริ ที่ผู้คนเชื่อกันว่าเป็นภูเขาศักดิ์สิทธิ์ โดยเทพอินาริจะเป็นตัวแทนของความอุดมสมบูรณ์ การเก็บเกี่ยวข้าว รวมไปถึงพืชผลไร่นาต่างๆ และมักจะมีจิ้งจอกเป็นสัตว์คู่กาย(บ้างก็ว่าท่านชอบแปลงร่างเป็นจิ้งจอก) จึงสามารถพบเห็นรูปปั้นจิ้งจอกมากมายด้วยเช่นกัน ทางด้านหลังศาลเจ้าที่เป็นทางเดินขึ้นเขาจะปกคลุมไปด้วยเสาโทริอิ ระหว่างทางเดินขึ้นเขาจะพบศาลเจ้าเล็กๆ ได้ตลอดทาง รวมถึงเสาโทริอิแบบเล็กๆ และจิ้งจอกตัวเล็กๆ ด้วยระยะทางทั้งหมดประมาณ 5 กิโลเมตร วนเป็นวงกลมลงมาที่จุดเดิม ช่วงประมาณ 1 กิโลเมตรแรกของทางขึ้นเขาจะมีจุดชมวิวที่เรียกว่า ทางแยกโยชิซึจิ ที่จะสามารถเห็นวิวเมืองเกียวโตได้ ซึ่งคนส่วนใหญ่มักจะจบการเดินทางที่จุดชมวิวแห่งนี้

12:00 น. รับประทานอาหารกลางวันที่ร้าน CoCoichibanya ข้าวแกงกระหรีแบบญี่ปุ่นแท้ๆ

รูปที่79และรูปที่80: เสาโทริอิหน้าศาลเจ้าฟูชิมิอินาริ (รูปซ้าย) และ เสาโทริอินับพันต้น (รูปขวา)
ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)

รูปที่81, รูปที่82และรูปที่83: ข้าวแกงกระหรีแบบญี่ปุ่นหลากหลายเมนู
ที่มา: <http://shop.ichibanya.co.jp>, (2559)

- 13:00 น. เดินทางต่อไปยังวัดไดโกะจิ ตั้งอยู่บนภูเขาไดโกะซัง เป็นวัดสำคัญวัดหนึ่งของศาสนาพุทธในประเทศญี่ปุ่นและยังได้รับการแต่งตั้งให้เป็นมรดกโลกด้วย ซึ่งจะรู้จักกันในอีกชื่อคือ วัดแห่งดอกไม้ วัดแห่งนี้มี อาคารที่สวยงามและน่าสนใจอยู่มากมาย เช่น อาคารที่อยู่ตรงทางเข้าวัดเรียกว่า ซาน โบอินกับสวนรอบๆ เป็นสถาปัตยกรรมแบบโมโมยาม่า โดยจะยิ่งสวยงามเป็นพิเศษในช่วงที่ดอกซากุระบาน ถัดเข้าไปอีกหน่อยจะเป็นพื้นที่ ShimoDaigoที่จะรวมเอาสิ่งน่าสนใจมากมายในวัดอยู่ในบริเวณนี้ อย่างเช่น อาคารหลักของวัดซึ่งเก็บสิ่งของเก่าแก่ของวัดไว้มากมายรวมทั้งพระพุทธรูปนั่งยาคุชิและเจดีย์สูง 38 เมตรซึ่งเป็นสิ่งก่อสร้างที่เก่าแก่ที่สุดในเมืองเกียวโต แต่สิ่งที่เป็นจุดสนใจสำหรับนักท่องเที่ยวมากที่สุดก็คืออาคารเบนเทน โคะ ที่อยู่ติดกับสระน้ำที่ด้านหลังของพื้นที่นี้ ซึ่งจะสวยงามมากในช่วงฤดูใบไม้เปลี่ยนสี และยังมีทางเดินที่สามารถใช้ปีนภูเขาขึ้นไปเดินเล่นท่ามกลางธรรมชาติที่สวยงามซึ่งที่ด้านบนจะยังมีศาลาไม้ขนาดใหญ่ พร้อมกับวิวที่จะเห็นพื้นที่โล่งกว้างใหญ่ ถ้าอากาศสดใส ท้องฟ้าโปร่ง จะสามารถมองเห็นเมืองโอซาก้าได้เลยทีเดียว
- 14:30 น. เดินทางสู่เมืองเกโระเป็นเมืองเล็กๆใน จังหวัดกิฟุ (ใช้เวลาเดินทางประมาณ 3 ชั่วโมง)
- 17:30 น. รับประทานอาหารเย็นเป็นบะหมี่เย็นพร้อมกับดื่มประพัสคและกึ่ง ที่ร้าน Senda

รูปที่84และรูปที่85: อาคารเบนเทน โคะวัดไดโกะจิ (รูปซ้าย) และเจดีย์วัดไดโกะจิ (รูปขวา)

ที่มา: <http://find-travel.jp>, (2559)

รูปที่86: บะหมี่เย็น พร้อมกับเทมปุระผักและกุ้ง
ที่มา: <http://tabelog.com>, (2559)

18:30 น. เดินทางเข้าที่พักที่โรงแรม Yunoshimakanที่ตั้งอยู่บนเนินเขาและมีวิวเหนือย่านน้ำพุร้อน Gero โรงแรมแห่งนี้มีห้องอาบน้ำพุร้อนส่วนกลางขนาดใหญ่ในร่มและมีห้องอาบน้ำพุร้อนกลางแจ้ง รอบๆบริเวณ โรงแรมล้อมรอบไปด้วยธรรมชาติอันสวยงามเหมาะแก่การพักผ่อน อีกทั้งยังมีกิจกรรมให้ทำหลากหลาย เช่น ร้องเพลงคาราโอเกะ เล่นปิงปอง เดินเล่นผ่อนคลายที่สวนหย่อมแบบดั้งเดิมและเพลิดเพลินกับการชมวิวยามค่ำคืนของตัวเมืองได้จากหอสังเกตการณ์ เป็นต้น นอกจากนี้ โรงแรมแบบดั้งเดิมแห่งนี้ยังได้รับการจดทะเบียนเป็นทรัพย์สินทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นและได้รับรางวัล TripAdvisor's Certificate of Excellence อีกด้วย

รูปที่87และรูปที่88: โรงแรม Yunoshimakan
ที่มา: www.yunoshimakan.co.jp, (2559)

วันที่ห้า เมืองทาคายามา– ย่านเมืองเก่าซังมาชิซูจิ (Little Kyoto) – หมู่บ้านชิราคาวะโกะ (มรดกโลก) – ปราสาทมัสึโมโตะ - ยามานาชิ

- 07:00 น. รับประทานอาหารเช้า ณ ภัตตาคารของโรงแรม
- 08:00 น. เดินทางมุ่งหน้าสู่ หมู่บ้านชิราคาวะ โกะเป็นหมู่บ้านชาวนากลางหุบเขาที่องค์การ UNESCO ได้ประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกลำดับที่ 6 ในประเทศญี่ปุ่น เมื่อปี พ.ศ. 2538 ลักษณะเด่นอันเป็นเอกลักษณ์ ของหมู่บ้านแห่งนี้คือยังคงรักษาความสวยงามเก่าแก่ของหมู่บ้านไว้ โดยบ้านทุกหลังจะสร้างเหมือนกันตามแบบสถาปัตยกรรมที่เรียกว่า กัสโซ คือตัวหลังคาจะเป็นทรงจั่วสามเหลี่ยม60องศา ลักษณะหลังคาแบบนี้ดูคล้ายการพนมมือไหว้(ภาษาญี่ปุ่นคือกัสโซนั่นเอง) หลังคาสามารถรองรับหิมะที่ตกในฤดูหนาวได้อย่างดี ในหน้าร้อนจะมีการฉีดน้ำขึ้นบนหลังคาเพื่อป้องกันไฟไหม้ บ้านหลังเก่าแก่ที่สุดคาดว่ามียุบรวมๆ 300 ปี ในอดีตหมู่บ้านแห่งนี้เป็นชุมชนเกษตรกรรมเพียงอย่างเดียวแต่เมื่อ กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวบ้านหลายหลังจึงหันมาเปิดร้านค้า ร้านขายของที่ระลึกร้านอาหารร้านกาแฟ บางหลังเปิดพิพิธภัณฑ์และอีกจำนวนหนึ่งก็เปิดเป็นที่พักในรูปแบบโฮมสเตย์ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มาสัมผัสกับบรรยากาศของธรรมชาติที่บริสุทธิ์และวิถีชีวิตดั้งเดิมราวกับได้เป็นคนในหมู่บ้านแห่งนี้จริงๆ

รูปที่89: บ้านสไตส์กัสโซ ในหมู่บ้านชิราคาวะ โกะ
ที่มา: www.yokoso-japan.jp, (2559)

- 10:30 น. เดินทางกันต่อมุ่งหน้าสู่ เมืองทาคายาม่า ชมทาคายาม่าจินยะ เป็นศาลาว่าการเมืองสมัยเอโดะ เป็นศาลาว่าการเมืองฮิเดะ ตั้งแต่ราวปี พ.ศ.2235 ใช้เป็นศูนย์กลางปกครองเมืองฮิเดะ ส่วนหนึ่งใช้เป็นที่พักของผู้ปกครองเมืองซึ่งได้รับการแต่งตั้งมาจากโชกุนในเมืองโตเกียว ที่แห่งนี้ใช้ว่าราชการอยู่ราว 176 ปี แล้วเข้าสู่ยุคการปฏิรูปสมัยเมจิ จากนั้นไปยังหมู่บ้าน Little Kyoto หรือ ย่านเมืองเก่าซังมาชิซุจิ เมืองเก่าแก่ที่มีการอนุรักษ์กว่า 300 ปี นับแต่สมัยเอโดะ เมืองนี้มีการอนุรักษ์สภาพของหมู่บ้านแบบเก่าได้เป็นอย่างดี สองข้างถนนนั้นเรียงรายไปด้วยอาคารไม้เก่าๆ สองชั้นแบบญี่ปุ่น ซึ่งก็ดัดแปลงให้เป็นร้านขายของที่ระลึก ร้านอาหาร ร้านขนม หรือเรียวกัง บริเวณหน้าร้านหรือหน้าบ้านแต่ละหลังจะเป็นทางน้ำไหลซึ่งเป็นน้ำที่ไหลลงมาจากภูเขา นอกจากนี้ยังมีบริการรถลากให้ได้ใช้บริการเพื่อชมบรรยากาศแบบย้อนยุคได้อีกด้วย ของที่ระลึกที่โด่งดัง คือ ตุ๊กตาซารุโอบโอะ ซึ่งเป็นตุ๊กตาเครื่องราง ที่ทำให้มีความสุข โชคลาภสุขภาพ ความรัก เป็นต้น
- 12:00 น. รับประทานอาหารกลางวันเป็นเมนูอาหาร เนื้อวัวฮิเดะ อาหารขึ้นชื่อของเมืองทาคายาม่า ที่ใครมาก็ต้องมาลิ้มรสของเนื้อวัวฮิเดะ ที่ร้านKyoyaHida Beef ร้านเก่าแก่และมีชื่อเสียงที่สุดของเมือง ทาคายาม่า เมนูแนะนำคือ เนื้อวัวฮิเดะย่างไบโอะปะ

รูปที่90และรูปที่91:หมู่บ้าน Little Kyoto (รูปซ้าย) และทาคายาม่าจินยะ (รูปขวา)

ที่มา: www.japan-guide.com, (2559)

รูปที่92, รูปที่93และรูปที่94:เนื้อวัวฮิเดะย่างไบโอะปะที่ร้านKyoyaHida Beef

ที่มา: <https://armajiflash.com>, (2559)

- 13:00 น. เดินทางไปยังปราสาทมัตสึโมโด้ (เดินทางประมาณ 2 ชั่วโมงครึ่ง) หรือที่เรียกกันว่า ปราสาทอิกา เพราะตัวปราสาทเป็นสีดำ และรอบๆปราสาทก็มีอิกาบินไปบินมาเป็นปราสาทดั้งเดิมที่มีอายุกว่า 400 ปี สร้างขึ้นในปี พ.ศ.2135 ปราสาทตั้งอยู่บริเวณพื้นราบ โดยมีแนวกำแพงและคูน้ำล้อมรอบปราสาทไว้ มีเอกลักษณ์ตรงที่มีหอคอยและป้อมปืนเชื่อมต่อกับโครงสร้างอาคารหลักชั้นบนสุดสามารถมองเห็นวิวทั้งหมดของเมืองมัตสึโมะโตะได้ และเป็น 1 ใน 12 ปราสาท ดั้งเดิมที่ยังคงสภาพสมบูรณ์และสวยงามที่สุดของประเทศญี่ปุ่น ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นทั้งโบราณสถานแห่งชาติและสมบัติของชาติ

รูปที่95และรูปที่96:ปราสาทมัตสึโมโด้
ที่มา: <http://surrealplaces.net>, (2559)

- 16:30 น. มุ่งหน้าเดินทางไปยังจังหวัดยามานาชิ (เดินทางประมาณ 2 ชั่วโมง)
- 18:30 น. เข้าที่พักใน โรงแรม Fuji Lake Hotel และรับประทานอาหารเย็นแบบบุฟเฟต์ ณ ภัตตาคารของ โรงแรม ที่มีวิวทิวทัศน์เป็นภูเขาไฟฟูจิ โรงแรมตั้งอยู่ที่ชายฝั่งของทะเลสาบคาวากูจิ จึงสามารถมองเห็นทิวทัศน์ที่สวยงามของภูเขาไฟฟูจิได้อย่างงดงาม บ่อน้ำพุร้อนที่นี่ เป็นบ่อน้ำพุร้อนธรรมชาติที่ดึงขึ้นมาจากแหล่งน้ำพุร้อนที่อยู่ลึกลงไปในดินกว่า 1500 เมตร ทางโรงแรมมีอ่างอาบน้ำรวมที่มีขนาดใหญ่ไว้บริการพร้อมทั้ง ชาวนา และอ่างจากุซซี่ รวมไปถึงมีกิจกรรมรองรับนักท่องเที่ยวไว้อย่างมากมาย

รูปที่97และรูปที่98: โรงแรม Fuji Lake Hotel
ที่มา: www.eok.jp, (2559)

**วันที่หก ภูเขาไฟฟูจิชั้น 5 (มรดกโลก) – หมู่บ้านโอชิโนะอัทคิโ (ขอพรจากแหล่งน้ำอันศักดิ์สิทธิ์) –
โตเกียว – ย่านชินจูกุ**

- 07:00 น. รับประทานอาหารเช้า ณ ภัตตาคารของโรงแรม
- 09:00 น. เดินทางสู่บริเวณชั้น 5 ของภูเขาไฟฟูจิ ภูเขาไฟฟูจิ หรือที่ชาวญี่ปุ่นเรียกกันว่าฟูจิซัง ปัจจุบันยังเป็นภูเขาที่ดับไม่สนิทและได้ถูกลงทะเบียนให้เป็นมรดกโลก เป็นสัญลักษณ์ของประเทศญี่ปุ่นซึ่งมีชื่อเสียงไปทั่วโลก มีความสูงที่สุดในประเทศญี่ปุ่น ที่สูงถึง 3,776 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล บริเวณรอบๆอุดมสมบูรณ์ไปด้วยธรรมชาติที่เกิดจากการเย็นตัวของลาวา และมีออนเซ็นต่างๆเกิดขึ้นมากมาย ในบริเวณนี้จึงกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญและยอดนิยมของคนญี่ปุ่นและนักท่องเที่ยวจนถึงปัจจุบัน ทะเลสาบที่ล้อมรอบภูเขาไฟฟูจิ มี 5 ทะเลสาบ ที่มีนักท่องเที่ยวมากที่สุดคือ ทะเลสาบคาวากูจิ ซึ่งเป็นจุดชมภูเขาไฟฟูจิที่สวยงาม
- 12:00 น. รับประทานอาหารกลางวันเป็นเซ็ตอาหารกลางวันแบบญี่ปุ่นที่ร้าน โอ โดยะ

รูปที่99และรูปที่100: ภูเขาไฟฟูจิ
ที่มา: <http://s.webry.info>, (2559)

13:00 น. เดินทางต่อไปยังหมู่บ้านโอชิโนะสัคไก เป็นหมู่บ้านเล็กๆ ในละแวกทะเลสาบทั้ง 5 ของภูเขาไฟฟูจิ อยู่ระหว่าง ทะเลสาบคาวากุจิ และทะเลสาบยามานาคะ มีบ่อน้ำทั้งหมด 8 บ่อ เกิดจากการหลอมละลายของหิมะและไหลลงมาจากภูเขาไฟฟูจิ ซึมผ่านชั้นของลาวาที่เป็นรูพรุนใช้เวลานานถึง 80 ปี ทำให้น้ำในบ่อที่หมู่บ้านแห่งนี้ใสมากจนได้รับเลือกให้เป็นแหล่งน้ำที่ดี 1 ใน 100 ของแหล่งน้ำในญี่ปุ่น ซึ่งชาวญี่ปุ่นเคารพนับถือว่าภูเขาไฟฟูจิเป็นภูเขาที่ศักดิ์สิทธิ์ น้ำในบ่อน้ำของหมู่บ้านแห่งนี้จึงถือว่าเป็นน้ำศักดิ์สิทธิ์ด้วย จนมีชื่อเรียกว่า "Springs of the Gods" หรือ น้ำพุของเทพเจ้า ดังนั้นคนมักจะมาขอพรกันว่ากันว่าแต่ละบ่อก็จะมี ความศักดิ์สิทธิ์ที่แตกต่างกันไป เช่น เรื่องสุขภาพ เรื่องคู่ครอง เป็นต้น ในวันที่ทัศนียภาพดี เราจะสามารถมองเห็นภูเขาไฟฟูจิได้จากที่นี่ นอกจากนี้ยังสามารถเห็นภาพสะท้อนบนพื้นน้ำในบ่อที่สวยงามมาก ภายในหมู่บ้านยังมีร้านค้า ร้านขายของที่ระลึก ร้านอาหารและร้านขนมมากมาย ขนมที่ขึ้นชื่อของหมู่บ้านแห่งนี้ คือ โมจิชาเขียวไส้ถั่วแดงย่าง

รูปที่101, รูปที่102และรูปที่103: หมู่บ้าน โอชิโนะสัคไก(รูปซ้ายและขวา) และ โมจิชาเขียว(รูปล่าง)

ที่มา: www.samuraitour.com, (2559)

- 14:30 น. เดินทางสู่เมืองโตเกียว มหานครเมืองหลวงปัจจุบันของประเทศญี่ปุ่น ศูนย์รวมแห่งวิวัฒนาการแห่งความเจริญและเทคโนโลยีอันล้ำสมัย อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางรวมสถานที่ท่องเที่ยวและย่านการค้า ไข่มุกมากมาย (เดินทางประมาณ 2 ชั่วโมง)
- 16:30 น. เดินทางมายังย่านชินจูกุ แหล่งบันเทิงและแหล่งช้อปปิ้งขนาดใหญ่ใจกลางเมืองหลวงโตเกียว เป็นศูนย์รวมแฟชั่น ไม่ว่าจะเป็น เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า เป็นต้น และเป็นย่านบันเทิงยามราตรีที่ใหญ่ที่สุดในญี่ปุ่น นอกจากนี้ยังมีร้านอาหารและร้านขนมมากมายให้นักท่องเที่ยวได้เลือกซื้อเลือกชมกันตามอัธยาศัย
- 18:30 น. รับประทานอาหารเย็นเป็นอาหารบุฟเฟ่ต์ปิ้งย่างหรือชาบูชาบู ทานไม่อั้นไปกับเนื้ออย่างมัดสีซาคะ ปูทาราเบะ และอาหารอีกมากมาย พร้อมของหวานที่ร้าน Rokkasen ร้านชื่อดังในย่านชินจูกุ

รูปที่104: ย่านชินจูกุ

ที่มา: www.chuguoqu.com, (2559)

รูปที่105และรูปที่106: อาหารบุฟเฟ่ต์ปิ้งย่าง (รูปซ้าย) และอาหารบุฟเฟ่ต์ชาบูชาบู (รูปขวา)

ที่มา: www.rokkasen.co.jp, (2559)

- 19:30 น. กลับไปพักผ่อนที่โรงแรมNewotani inn hotel บริเวณ โรงแรมมีร้านอาหารและชั้นล่างของโรงแรมเป็นห้างสรรพสินค้าสามารถไปเดินเล่นได้ แต่หากใครต้องการเดินช้อปปิ้งต่อที่ชินจูกุก็สามารถนั่งรถไฟกลับ โรงแรมเองได้อย่างง่ายดายซึ่งมีสถานีรถไฟเชื่อมต่อกับโรงแรมได้เลยใช้เวลาเพียงแค่ประมาณ 20 นาทีเท่านั้น

รูปที่107และรูปที่108: โรงแรมNew Otani Inn Hotel
ที่มา: www.newotani.co.jp, (2559)

**วันที่เจ็ดวัดเซนโซจิ – ตลาดอะโมะโยโกะ ย่านอุเอโนะ– ท่าอากาศยานฮานเดะ
– กรุงเทพมหานคร**

- 07:00 น. รับประทานอาหารเช้า ณ ภัตตาคารของโรงแรม
- 09:00 น. เดินทางไปยังวัดเซนโซจิเป็นวัดใหญ่ในย่านอาซากุสะ จนบางคนนิยมเรียกว่าวัดอาซากุสะ หรือวัดโคมแดง เพื่อกราบไหว้ขอพร วัดแห่งนี้เป็นหนึ่งในวัดที่เก่าแก่และเป็นที่นิยมมากที่สุดวัดหนึ่งของเมืองโตเกียว ตามตำนานเล่าว่าเมื่อประมาณปี พ.ศ. 1171 สองพี่น้องได้ออกเรือไปตกปลา และตกรูปปั้นเจ้าแม่กวนอิมได้ที่แม่น้ำสุมิคะ และแม้ว่าพวกเขาจะพยายามทิ้งรูปปั้นกลับลงสู่แม่น้ำท่าไหร่ก็ตาม รูปปั้นเจ้าแม่กวนอิมก็จะกลับมาหาพวกเขาอยู่เสมอ จึงได้มีการสร้างวัดนี้ขึ้นเพื่อเป็นที่ประดิษฐานของรูปปั้นเจ้าแม่กวนอิม วัดนี้ก่อสร้างเสร็จในปี พ.ศ.1188 จึงถือว่าเป็นวัดที่เก่าแก่ที่สุดในโตเกียว มีผู้คนเดินทางมาสักการะและเที่ยวชมที่วัดอย่างมากมายเที่ยวชมได้ทั้งตัววัดและบริเวณภายนอก โดยจะมีถนนนาคามิเสะ ที่เป็นถนนยาวเข้าสู่พื้นที่ภายในวัดซึ่งจะเต็มไปด้วยร้านค้า ร้านขายของที่ระลึก และร้านขนมขึ้นชื่อมากมาย

รูปที่109และรูปที่110: หน้าวัดเซนโซจิ (รูปซ้าย) และถนนนาคามิเสะ (รูปขวา)

ที่มา: <https://tokyocheapo.com>, (2559)

- 10:30 น. มุ่งหน้าไปต่อกันที่ ตลาดอเมะโยโกะ ณ ย่านอุเอโนะ ตลาดค้าส่ง ราคาถูก มีสินค้าหลากหลายชนิดทั้ง ของสด ของใช้ เครื่องสำอาง กระเป๋า รองเท้า เสื้อผ้าทั้งของญี่ปุ่น อาหารทะเล ผลไม้ ผักสด ร้านขนมของกินเล่นและของนำเข้าไปที่ส่วนใหญ่จะมีราคาถูกกว่าในห้างบางร้านอาจจะต่อราคาเพิ่มได้อีก สามารถซื้อของฝากกันได้ตามอรัยาศัยที่ตลาดแห่งนี้
- 12:00 น. รับประทานอาหารกลางวันเมนูข้าวหน้าปลาไหลย่าง ที่ร้าน izueiร้านดังในย่านนี้

รูปที่111: ตลาดอเมะโยโกะ

ที่มา: <http://japantourlist.com>, (2559)

รูปที่112และรูปที่113: ข้าวหน้าปลาไหลย่าง (รูปซ้าย) และ ปลาไหลย่าง(รูปขวา)
ที่มา: <http://www.izuei.co.jp>, (2559)

- 13:00 น. เดินทางไปยังท่าอากาศยานฮาเนดะ เพื่อเตรียมตัวบินกลับกรุงเทพมหานคร และสามารถซื้อป๊อปปิ้งชื่อของฝากกันต่อได้ใน Duty Free สินค้าปลอดภาษี ภายในท่าอากาศยานฮาเนดะ
- 16:30 น. ออกเดินทางสู่กรุงเทพมหานคร โดยสายการบินไทย
- 21:50 น. ถึง ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ กรุงเทพมหานคร โดยสวัสดิภาพ (ตามเวลาประเทศไทย)

รูปที่114: ท่าอากาศยานฮาเนดะ
ที่มา: www.haneda-airport.com, (2559)

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวบริษัท Global Link International Holiday

1. มีโปรแกรมทัวร์ที่ไปทั้ง หมู่บ้านชิราคาเวะ โกะะวัดคิโยมิซึเดระ และวัดโทไดจิ อยู่ในทัวร์เดียวกันไหม โปรแกรมทัวร์นี้ใช้เวลากี่วัน และมีค่าใช้จ่ายเท่าไร
 - มีโปรแกรมทัวร์ที่ไปทั้ง หมู่บ้านชิราคาเวะ โกะะวัดคิโยมิซึเดระ และวัดโทไดจิ อยู่ในทัวร์เดียวกันซึ่งใช้เวลาประมาณ 6 วัน 4 คืน หรือ 7 วัน 5 คืนก็ได้ ค่าใช้จ่ายประมาณ 6-7 หมื่นบาท
2. ทั้งสามสถานที่มีระยะทางห่างกันพอสมควรดังนั้นระหว่างทางที่จะไปยังแต่ละสถานที่นี้มีแหล่งท่องเที่ยวอื่นอีกไหม และทำไมถึงเลือกสถานที่เหล่านี้
 - ส่วนใหญ่จะพักที่จังหวัด โอซาก้า จังหวัดนาโงย่า หรือจังหวัดทาคายา ระหว่างการเดินทางไปแต่ละสถานที่มีสถานที่ท่องเที่ยวแต่เป็นเพียงสถานที่เล็กๆ จึงไม่ได้จัดอยู่ในโปรแกรมทัวร์
3. ทั้งสามสถานที่นี้มีกิจกรรมอะไรสำหรับนักท่องเที่ยวบ้างคะ และสถานที่ใดที่ลูกค้าให้ความสนใจมากที่สุด
 - วัดคิโยมิซึเดระ เป็นสถานที่ที่ลูกค้าให้ความสนใจมากที่สุด เพราะ กิจกรรมเยอะและมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากมาย มีทั้งศาลเจ้าแห่งความรัก และเทพการค้าขาย ซึ่งมีที่ตั้งอยู่บทรูเขา และสิ่งที่เป็นจุดเด่นของที่นี่ก็คือน้ำศักดิ์สิทธิ์สามสาย คือ สุขภาพ การงาน ความรัก นั่นเองซึ่งความจริงแล้วน้ำไหลมาจากที่เดียวกันแต่มาแยกตามท่อเท่านั้นเอง
 - วัดโทไดจิเป็นวิหารขนาดใหญ่ มีพระองค์ใหญ่ที่สุดในประเทศญี่ปุ่น สร้างตั้งแต่สมัยคามาคูระ กิจกรรมคือไหว้พระขอพรและเดินเล่นให้อาหารกวาง
 - หมู่บ้านชิราคาเวะ โกะะเป็นหมู่บ้านโบราณชานา เป็นหมู่บ้านเก่าแก่ที่ถูกอนุรักษ์ไว้และยังอาศัยอยู่จริง รัฐบาลให้การสนับสนุนให้มุงหลังคาทุกๆ 5 ปี กิจกรรมคือถ้วยรูปชมบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติอันงดงามและบ้านสไตล์กัสโซ แบบดั้งเดิมของประเทศญี่ปุ่นหน้าหนาวหิมะตกหนักก็จะเที่ยวไม่ได้
4. กลุ่มลูกค้าส่วนมากเป็นกลุ่มไหนและได้รับการตอบรับเป็นอย่างไร
 - เหมาะเป็นกลุ่ม พนักงานบริษัท และหน่วยงานต่างๆ การตอบรับดีส่วนใหญ่ลูกค้าชอบซื้อปี๊ง

5. แนวโน้มในอนาคตของการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น มีแนวโน้มว่าจะเป็นไปอย่างไร จะมีเส้นทางอื่นที่น่าสนใจแบบใหม่อีกไหม
 - ส่วนใหญ่การท่องเที่ยวในประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับประวัติศาสตร์อยู่แล้ว ประเทศญี่ปุ่นมักจะชอบเล่าเรื่องราวเพื่อเป็นจุดขายดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยว ดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์จึงยังเป็น โปรแกรมที่ยังขายได้ดี
6. การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่นสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับประเทศไทยได้อย่างไรบ้าง
 - ต้องเริ่มจากการปลูกฝังเรื่องราวประวัติศาสตร์ให้กับคนไทยอาจจะต้องใช้เวลาหลายสิบปีแต่ก็สามารถทำได้แต่ในปัจจุบันคนไทยยังไม่เริ่มที่จะทำสิ่งเหล่านี้เพราะอาจกลัวการเริ่มต้นใหม่และไม่ชอบที่จะรอคอยจึงทำให้การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศไทยพัฒนาไปได้ไม่ไกลเท่าของประเทศญี่ปุ่น แต่อย่างไรก็ตามหากคนไทยเริ่มที่จะปลูกฝังเรื่องราวประวัติศาสตร์ของชาติไทยเล่าเรื่องราวของแต่ละสถานที่เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศไทย การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศไทยก็จะสามารถพัฒนาก้าวไกลได้อย่างของประเทศประเทศญี่ปุ่น

รูปที่ 115: ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวบริษัท Global Link International Holiday

คุณจกฤช ขุนรักษ์

ที่มา: ผู้วิจัย, (2559)

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวบริษัท J-Plan Holiday

1. มีโปรแกรมทัวร์ที่ไปทั้ง หมู่บ้านชิราคาเวะ โกะ วัดคิโยมิซึเดระ และวัดโทไดจิ อยู่ในทัวร์เดียวกันใหม่ โปรแกรมทัวร์นี้ใช้เวลาที่วัน และมีค่าใช้จ่ายเท่าไร
 - มีโปรแกรมทัวร์ที่ไปทั้ง หมู่บ้านชิราคาเวะ โกะ วัดคิโยมิซึเดระ และวัดโทไดจิ อยู่ในทัวร์เดียวกันซึ่งเป็นทัวร์มาตรฐานทั่วไปใช้เวลาอย่างต่ำสุดประมาณ 5 วัน แต่ถ้าจะเที่ยวให้สบายๆ ต้องใช้เวลาประมาณ 7 วัน ค่าใช้จ่ายประมาณ 7 หมื่นบาท
2. ทั้งสามสถานที่มีระยะทางห่างกันพอสมควรดังนั้นระหว่างทางที่จะไปยังแต่ละสถานที่นี้มีแหล่งท่องเที่ยวอื่นอีกไหม และทำไมถึงเลือกสถานที่เหล่านี้
 - มีเมืองทาคายามา ทะเลสาบ และปราสาท เพราะเป็นเส้นทางเดียวกัน
3. ทั้งสามสถานที่นี้มีกิจกรรมอะไรสำหรับนักท่องเที่ยวบ้างคะ และสถานที่ใดที่ลูกค้าให้ความสนใจมากที่สุด
 - วัดคิโยมิซึเดระ เป็นสถานที่ที่ลูกค้าให้ความสนใจมากที่สุด เพราะ กิจกรรมเยอะและมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากมาย มีทั้งศาลเจ้าแห่งความรัก และเทพการค้าขาย ซึ่งมีที่ตั้งอยู่บทรูเขา และสิ่งที่เป็นจุดเด่นของที่นี่ก็คือน้ำศักดิ์สิทธิ์สามสายนั่นเอง
 - วัดโทไดจิเป็นวิหารขนาดใหญ่ มีพระองค์ใหญ่ที่สุดในประเทศญี่ปุ่น กิจกรรมคือไหว้พระขอพรและเดินเล่นให้อาหารกวาง
 - หมู่บ้านชิราคาเวะ โกะเป็นหมู่บ้านโบราณชานา เป็นหมู่บ้านเก่าแก่ที่ถูกอนุรักษ์ไว้และยังอาศัยอยู่จริง รัฐบาลให้การสนับสนุนให้มุงหลังคาทุกๆ 5 ปี กิจกรรมคือถ่ายรูปชมบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติอันงดงามและบ้านสไตล์กัสโซ แบบดั้งเดิมของประเทศญี่ปุ่น
4. กลุ่มลูกค้าส่วนมากเป็นกลุ่มไหนและได้รับการตอบรับเป็นอย่างไร
 - กลุ่มลูกค้าทั่วไปแต่จะเน้นไปที่ผู้ใหญ่ หรือบริษัทใหญ่เพราะเลือกสถานที่ท่องเที่ยว ที่พัก และที่กิน อย่างดีและเน้นคุณภาพทุกอย่าง ราคาจึงสูง การตอบรับจากลูกค้าคือชอบมากเพราะแต่ละสถานที่สวยงามมาก

5. แนวโน้มในอนาคตของการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศไทย มีแนวโน้มว่าจะเป็นไปอย่างไร จะมีเส้นทางอื่นที่น่าสนใจแบบใหม่อีกไหม
- คนที่สนใจในการที่จะท่องเที่ยวประวัติศาสตร์มีน้อย คนสนใจในการเที่ยวมากกว่าที่จะมานั่งฟังประวัติศาสตร์ยาวๆ ในอนาคตอาจจะมีเส้นทางอื่นที่น่าสนใจเพิ่มมากขึ้น
6. มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเส้นการเดินทางแบบนี้อย่างไรบ้าง มีข้อดีและข้อเสียอย่างไร
- ในอนาคตการท่องเที่ยวประเทศไทยยังเป็นไปได้ดีอีกทั้งประเทศไทยก็มีนโยบายช่วยเพื่อนสนับสนุนให้คนไทยไปเที่ยวประเทศญี่ปุ่น ดังนั้นต้องรู้ว่าลูกค้าชอบอะไร และทำโปรแกรมตามที่ลูกค้าชอบและเลือกสิ่งที่ดีที่สุด การท่องเที่ยวประวัติศาสตร์เปรียบเสมือนผงชูรส ที่แต่เดิมให้ตัวมีความนุ่มลึก เรื่องราวประวัติศาสตร์ของแต่ละสถานที่ทำให้ตัวมีมิติมากขึ้นข้อดีคือตัวไปสบายๆ ไม่ต้องกังวลเรื่องการเดินทาง แต่ข้อเสียคือในอนาคตคนจะเที่ยวเองกันมากขึ้นตัวก็จะขายไม่ได้

รูปที่ 116: ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวบริษัท J-Plan Holiday คุณพัฒนา นิธิพัฒน์ปัญญา
ที่มา: ผู้วิจัย, (2559)

จากบทสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวทั้งสองบริษัทกล่าวว่าไม่มีโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์โดยตรงเพราะจะเห็นถึงความสำคัญของสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุดเพื่อนำไปจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวและเลือกในสิ่งที่ลูกค้าต้องการเป็นหลักแต่การจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวของผู้วิจัยจะเน้นและอธิบายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวเป็นหลักอย่างลึกซึ้ง สถานที่ท่องเที่ยวที่จัดในโปรแกรมของผู้วิจัยจะเป็นสถานที่ที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานและส่วนใหญ่จะเป็นสถานที่ที่ถูกแต่งตั้งเป็นมรดกโลก สถานที่ท่องเที่ยวอาจจะเหมือนในโปรแกรมการท่องเที่ยวทั่วไปแต่ผู้วิจัยจะเน้นเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์อย่างลึกซึ้งมากกว่าการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวรู้เรื่องราวประวัติศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆอย่างผิวเผิน ซึ่งเป็นโปรแกรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่เน้นในการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาเรื่องราวประวัติศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยวอย่างจริงจังเหมาะสำหรับ ครูอาจารย์ นักเรียน นักศึกษา และบุคคลที่สนใจในประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่น แต่อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวทั้งสองบริษัทยังกล่าวอีกว่าในอนาคตจะมีนักท่องเที่ยวที่เที่ยวด้วยตัวเองเพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ 70 ซึ่งทำให้ลูกค้าที่ใช้บริการจากบริษัททัวร์ลดน้อยลง แต่หากมีโปรแกรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ก็อาจจะทำให้ลูกค้าสนใจและเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ยังทำให้ลูกค้ายังกลับมาใช้บริการกับบริษัททัวร์

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่นกรณีศึกษา: แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นมรดกโลกโดยองค์การยูเนสโก (UNESCO) ในจังหวัดเกียวโตจังหวัดนาระและจังหวัดกิฟุมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่นและศึกษาแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบของกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยวอีกทั้งยังศึกษาแนวทางในการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาตามวัตถุประสงค์ได้ข้อสรุปอภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

นโยบายการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น

จากการดำเนินงานของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่น พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันไปตามแต่ละช่วงเวลาโดยจะเน้นหาจุดเด่นของแต่ละสถานที่เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและเน้นส่งออกวัฒนธรรมไปทั่วโลกอีกทั้งยังมีการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวในจังหวัดที่มีประวัติศาสตร์เก่าแก่และที่เป็นมรดกโลกโดยยูเนสโกเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวให้ประเทศของตนเองเพิ่มมากขึ้นถึงแม้ว่าประเทศญี่ปุ่นจะประสบภัยพิบัติมากมายซึ่งส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวโดยตรงแต่ก็ยังสามารถฟื้นฟูให้กลับมาให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในประเทศได้เหมือนเดิมถือว่าการส่งเสริมการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่นนั้นประสบความสำเร็จอย่างมากซึ่งนโยบายต่างๆเหล่านี้มีองค์กร Japan Tourism Agency (JTA), องค์กรส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย Japan National Tourism Organization (JNTO) และสำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวและการจัดประชุมแห่งเมืองเกียวโตเป็นผู้สนับสนุนส่งเสริมและดูแล

แหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบของกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยว

ในการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบของกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยว คือ วัดคิโยมิสึเดระ, วัดโทไดจิ และหมู่บ้านชิราคาวะโกะ พบว่า

- วัดคิโยมิสึเดระ เป็นวัดเก่าแก่กว่าพันปีตั้งอยู่บนภูเขา มีกิจกรรมและสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากมาย มีทั้งหินศักดิ์สิทธิ์ในศาลเจ้าแห่งความรักและเทพแห่งการการค้าขาย และสิ่งที่เป็นจุดเด่นของที่นี่

ก็คือน้ำศักดิ์สิทธิ์สามสาย คือ สุขภาพ การงาน ความรักนั่นเองอีกทั้งยังมีถนอมกาน้ำชาให้เลือกซื้อสินค้าของที่ระลึก ขนม และอาหารมากมาย

- วัดโทไดจิเป็นวัดที่เก่าแก่กว่าพันปีเช่นกันมีวิหารขนาดใหญ่ มีพระองค์ใหญ่ที่สุดในประเทศญี่ปุ่น เป็นวันแห่งพระพุทธศาสนากิจกรรมคือไหว้พระขอพรและเดินเล่นให้อาหารกวาง
- หมู่บ้านชิราคาวะ โกะะเป็นหมู่บ้านชานาโบราณที่เก่าแก่ที่ถูกอนุรักษ์ไว้และยังอาศัยอยู่จริง กิจกรรมคือถ่ายรูปรวมบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติอันงดงามของบ้านสไตล์กัสโซแบบดั้งเดิมเข้าชมพิพิธภัณฑ์ของหมู่บ้านพักค้างคืนและลองใช้ชีวิตแบบเดียวกับคนในหมู่บ้าน

แนวทางในการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น

ในการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น สามารถจัดได้หลากหลายเส้นทางและหลากหลายรูปแบบ แต่หากจะจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวให้เหมาะสมเดินทางท่องเที่ยวได้อย่างสบายๆ โดยได้ไปทั้งวัดคิโยมิสึเดระ, วัดโทไดจิ และหมู่บ้านชิราคาวะ โกะะ พบว่า ต้องจัดโปรแกรมประมาณ 7 วัน 5 คืน ถือว่าเหมาะสมกับการท่องเที่ยวในเส้นทางนี้ โดยค่าใช้จ่ายประมาณ 6-7 หมื่นบาท ซึ่งช่วงที่นำไปเที่ยวและสวยที่สุดคือช่วงเดือนกุมภาพันธ์-เดือนมีนาคม เพราะเป็นช่วงที่ดอกซากุระกำลังเบ่งบานออกดอกสวยงาม อีกทั้ง วัดคิโยมิสึเดระ มีการเปิดให้เข้าชมในช่วงค่ำโดยวัดจะมีการเปิดไฟส่องสว่างตามจุดต่างๆยามค่ำคืน โดยจะเปิดแค่ช่วงเดือนมีนาคมและเดือนพฤศจิกายนเท่านั้น ส่วนหมู่บ้านชิราคาวะ โกะะ ก็มีเทศกาลประดับไฟในฤดูหนาวเวลากลางคืนหรือ Winter Light-up ในช่วงเดือนมกราคม-เดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี

5.2 อภิปรายผล

ในการศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่นกรณีศึกษา: แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นมรดกโลกโดยองค์การยูเนสโก (UNESCO) ในจังหวัดเกียวโตจังหวัดนาระและจังหวัดกิฟุพบว่า ภูมิภาคในประเทศญี่ปุ่นแบ่งออกเป็น 8 ภูมิภาค ซึ่งภูมิภาคส่วนใหญ่จะอยู่ในเกาะที่ใหญ่ที่สุดในประเทศญี่ปุ่นคือเกาะฮอนชู ภูมิภาคคันไซเป็นหนึ่งในภูมิภาคที่อยู่บนเกาะฮอนชู ซึ่งมีจังหวัดที่เคยเป็นเมืองหลวงเก่าแก่และเมืองหลวงแห่งแรกของประเทศญี่ปุ่นจึงทำให้ในภูมิภาคคันไซมีประวัติศาสตร์อันยาวนานและมีแหล่งประวัติศาสตร์มากมายอีกทั้งสถานที่ประวัติศาสตร์มากมายเหล่านี้หลายแห่งถูกแต่งตั้งให้เป็นมรดกโลกโดยองค์การยูเนสโก (UNESCO) จึงทำให้ภูมิภาคนี้มีการจัดเส้นทางท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์อยู่มากสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้จึงกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศญี่ปุ่น อย่างไรก็ตามด้วยภูมิศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่นอยู่ในวงแหวนแห่งไฟจึงเกิดภัยพิบัติมากมายซึ่ง

ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวทำให้รัฐบาลญี่ปุ่นต้องสร้างนโยบายมากมายเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในช่วงที่การท่องเที่ยวซบเซาเช่น นโยบาย Visit Japan ที่ยกเลิกวีซ่าในหลายประเทศ รวมถึงประเทศไทยเพื่อให้นักท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มขึ้น เป็นต้น โดย องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นต้น

จากการศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น จะเห็นได้ชัดว่าการที่สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นมรดกโลกหรือเป็นมรดกทางประวัติศาสตร์นั้นมีบทบาทอย่างมากต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว และเป็นการส่งเสริมให้นักในชาติรักและเห็นคุณค่าของประเทศตัวเองจากประวัติศาสตร์อีกทั้งยังเป็นการช่วยกันสืบทอดกันไปรุ่นต่อรุ่นเพื่ออนุรักษ์ไม่ให้ประวัติศาสตร์นั้นสูญหายไป นอกจากนี้ยังสามารถนำมาจัดเส้นทางท่องเที่ยวได้จริงซึ่งคนในปัจจุบันให้ความสนใจมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของ นิคม ธรรมปัญญาและคนอื่นๆ, (2557: บทคัดย่อ); Gulnara Ismagilova and Lenar Safiullin, (2015: Abstract) และ Nurlisa Ginting and Julaihi Wahid, (2015: Abstract) พบว่ามีการจัดทำแผนที่ท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถนำโปรแกรมการท่องเที่ยวดังกล่าวไปใช้ได้จริงและทำการอนุรักษ์สืบทอดมรดกของชาติไม่ให้สูญหายไป อีกทั้งมรดกทางประวัติศาสตร์เหล่านี้ยังส่งเสริมการท่องเที่ยวอีกด้วย ซึ่งตรงกับงานวิจัยของผู้วิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะในงานวิจัย

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานและน่าสนใจไม่แพ้ประเทศญี่ปุ่น แต่ยังไม่ได้รับการสนับสนุนที่ดีพอจึงควรสนับสนุนและปลูกฝังให้นักเรียนรู้ประวัติศาสตร์ไทยอย่างลึกซึ้งและนำเอานโยบายการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่นมาประยุกต์ใช้กับประเทศไทยเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในประเทศไทยให้คนทั่วโลกได้ซาบซึ้งแล้วมาเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นจึงเสนอให้ทำการศึกษาร่วมกันระหว่างประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นแล้วนำมาเปรียบเทียบกันให้เห็นถึงความแตกต่างในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์อย่างชัดเจนและนำมาประยุกต์ใช้ได้

5.4 ข้อจำกัดในการศึกษา

- ถูกปฏิเสธเมื่อขอเข้าสัมภาษณ์จากผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว
- ด้วยเวลาที่จำกัดในการทำวิจัยทำให้ข้อมูลบางส่วนตกหล่นไม่สมบูรณ์
- ด้วยงบประมาณที่มีอยู่จำกัดทำให้ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลด้วยตนเองได้ทั้งหมด
- ข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลที่เป็นความลับไม่ถูกเปิดเผยทำให้ข้อมูลบางส่วนไม่สมบูรณ์

บรรณานุกรม

เอกสารภาษาไทย

- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ดีไซน์
- บุญขสฤษฎ์ อเนกสุข. (2558). ยล เยี่ยม เยือนเหย้า: แนวคิดและทฤษฎีว่าด้วยการท่องเที่ยวเชิง
วัฒนธรรม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร
- พวงนิล คำปิงส์. (2557). ญี่ปุ่น. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง
- พาวดี นิรันดร์วิโรจน์. (2556). เที่ยวญี่ปุ่นฉบับสมบูรณ์. นนทบุรี: ซิงค์ บีคอนด์
- วรรณ วรชวานิช. (2546). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- อดิศร ศักดิ์สูง. (2554). ประวัติศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย. สงขลา: นำศิลป์โฆษณา
- Dplus Guide Team. (2556). JAPAN ญี่ปุ่น เล่มเดียวเที่ยวทั่วประเทศ. กรุงเทพฯ: โปรวิชั่น
- Dplus Guide Team. (2557). Best of JAPAN. กรุงเทพฯ: โปรวิชั่น
- Dplus Guide Team. (2558). Chubu เที่ยวญี่ปุ่น ฉบับตะลุยจูบุ. กรุงเทพฯ: โปรวิชั่น

เอกสารภาษาต่างประเทศ

- Park, Hyungyu. (2014). *Heritage Tourism*. Oxon: Routledge

ฐานข้อมูลออนไลน์

- นิคม ธรรมปัญญา และคนอื่นๆ. (2557). “การสืบค้นและจัดการมรดกทางประวัติศาสตร์เพื่อการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวชุมชนเวียงหนองหล่ม อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย.” เข้าถึงเมื่อ 20 ตุลาคม 2558. บทความคัดย่อจากฐานข้อมูลงานวิจัยไทย.
http://elibrary.trf.or.th/project_content.asp?PJID=RDG56A0021

ข้อมูลจากเว็บไซต์

- จิรา บัวทอง. (2557). เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว (The Visitor Economy) โดย Pacific Asia Travel Association (PATA). เข้าถึงเมื่อ 15 กันยายน 2558. เข้าถึงได้จาก
<http://www.tatreviewmagazine.com/web/menu-read-web-etatjournal/menu-2014/menu-2014-jul-sep/602-32557-visitor-economy>
- มิสกรีนชิตี[นามแฝง]. (2553). ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์หนึ่งในรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่น่าสนใจ. เข้าถึงเมื่อ 15 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก
<http://www.oknation.net/blog/Huahin-Chaam/2010/08/23/entry-5>
- ยลรวี สิทธิชัย. (2555). การฟื้นฟูตลาดการท่องเที่ยวของญี่ปุ่น และบทเรียนจากเหตุการณ์ภัยพิบัติ. เข้าถึงเมื่อ 21 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.tatreviewmagazine.com/web/menu-read-web-etatjournal/menu-2012/menu-2012-apr-jun/450-22555-japan>
- สาธิต มนต์สุรกุล. (2556). คลอดแผน “cool japan” บูมสินค้าวัฒนธรรม. เข้าถึงเมื่อ 19 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://news.voicetv.co.th/global/71083.html>
- องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2557). เดินทางรอยศรัทธา ใหว้พระขอพรต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ตอนที่ 2. เข้าถึงเมื่อ 18 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก
<http://www.yokosojapan.org/2006/event/may14-06.php>
- องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2558). มรดกโลกญี่ปุ่น. เข้าถึงเมื่อ 17 กันยายน 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.yokosojapan.org/th/%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%94%E0%B8%81%E0%B9%82%E0%B8%A5%E0%B8%81%E0%B8%8D%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%9B%E0%B8%B8%E0%B9%88%E0%B8%99/>
- Gulnara Ismagilova and Lenar Safiullin. (2015). **Using Historical Heritage as a Factor in Tourism Development.** Accessed October 20. Available from
<http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042815021485>
- <http://www.japancheckin.com/japan-tips/%E0%B8%A4%E0%B8%94%E0%B8%B9%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A5%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%A0%E0%B8%B9%E0%B8%A1%E0%B8%B4%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A8%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%8D/> เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2558

<http://www.japantourcenter.com/index.php/japan-travel-news/latest-travel-news/663-tic> เข้าถึงเมื่อ 19 ตุลาคม 2558

Ilovetogo. (2554). **วัดโทไดจิ เมืองนารา (Todaiji - Nara)**. เข้าถึงเมื่อ 18 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก [https://www.ilovetogo.com/Article/46/469/%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%94%E0%B9%82%E0%B8%97%E0%B9%84%E0%B8%94%E0%B8%88%E0%B8%B4%E0%B9%80%E0%B8%A1%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%B2-\(Todaiji---Nara](https://www.ilovetogo.com/Article/46/469/%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%94%E0%B9%82%E0%B8%97%E0%B9%84%E0%B8%94%E0%B8%88%E0%B8%B4%E0%B9%80%E0%B8%A1%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%B2-(Todaiji---Nara)

J-plan. (2558). **วัดใหญ่ตะวันออก แห่งเมืองนารา**. เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.j-plan.co.th/index.php/site/NewsDetail/id/241>

Kyoto. (2558). **เกี่ยวกับเรา**. เข้าถึงเมื่อ 18 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://kyoto.travel/th/aboutus>

Kyoto1day. (2558). **กว่าจะเป็นเกียวโตในวันนี้**. เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

<http://www.kyoto1day.com/%E0%B9%81%E0%B8%99%E0%B8%B0%E0%B8%99%E0%B8%B3%E0%B9%80%E0%B8%A1%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B9%82%E0%B8%95/%E0%B8%81%E0%B8%A7%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%88%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%9B%E0%B9%87%E0%B8%99%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B9%82%E0%B8%95>

Kyoto1day. (2559). **วัดคิโยมิซึเดระ – วัดน้ำใส (Kiyomizu-dera Temple)**. เข้าถึงเมื่อ

29 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.kyoto1day.com/%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%99%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%99%E0%B9%83%E0%B8%88%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B9%82%E0%B8%95/%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%94%E0%B8%84%E0%B8%B4%E0%B9%82%E0%B8%A2%E0%B8%A1%E0%B8%B4%E0%B8%8B%E0%B8%B6%E0%B9%80%E0%B8%94%E0%B8%A3%E0%B8%B0-kiyomizu-dera-temple>

Manager. (2556). **“เกียวโต” เมืองงามในฝัน อัญมณีแห่งญี่ปุ่น**. เข้าถึงเมื่อ 18 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.manager.co.th/Travel/ViewNews.aspx?NewsID=9560000123541>

M-culture. (2556). **มรดกโลก (World Heritage)**. เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

<http://www.m-culture.go.th/international/index.php/%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%84%E0%B9%8C%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B9%89/2013-08-02-13-50-38/item/%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%94%E0%B8%81%E0%B9%82%E0%B8%A5%E0%B8%81-world-heritage>

NurlisaGinting and Julaihi Wahid. (2015). **Exploring Identity's Aspect of Continuity of Urban Heritage Tourism**. Accessed October 20. Available from

<http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042815048752>

Talonjapan. (2559). **วัดโทไดจิและหลวงพ่อดำ – Todaiji Temple & Daibutsu of Nara**. เข้าถึงเมื่อ

22 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.talonjapan.com/todaiji-temple>

Tourismatbuu. (2557). **แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์**. เข้าถึงเมื่อ 15 กันยายน 2558. เข้าถึงได้จาก

<https://tourismatbuu.wordpress.com/%E0%B9%81%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%97%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%A7-2/%E0%B9%81%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%97%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B9%80%E0%B8%8A%E0%B8%B4%E0%B8%87%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0/>

Travelkankou. (2558). **เกี่ยวกับกฟิใจกลางประเทศญี่ปุ่น**. เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

<http://travel.kankou-gifu.jp/th/about-gifu/>

Wegointer. (2557). **หมู่บ้านทางประวัติศาสตร์แห่งชิระงะวะงิ Shirakawago หมู่บ้านมรดกโลก**

ประเทศญี่ปุ่น. เข้าถึงเมื่อ 18 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.wegointer.com/2014/04/%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%B9%E0%B9%88%E0%B8%9A%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%97%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%B4%E0%B8%A8%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%95/>

Wonderfulpackage. (2558). **เมืองนารา จังหวัดเล็กๆ ของญี่ปุ่น**. เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <https://www.wonderfulpackage.com/article/v/227/%E0%B9%80%E0%B8%A1%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%B2-%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%AB%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%94%E0%B9%80%E0%B8%A5%E0%B9%87%E0%B8%81%E0%B9%86-%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%8D%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%9B%E0%B8%B8%E0%B9%88%E0%B8%99>

ข้อมูลตาราง

ตารางที่ 1. **ข้อมูลภูมิอากาศของเมืองนารา ปี พ.ศ. 2524-2553**. เข้าถึงเมื่อ 18 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก [https://th.wikipedia.org/wiki/นาระ_\(เมือง\)](https://th.wikipedia.org/wiki/นาระ_(เมือง))

ตารางที่ 2. **ตารางแสดงนโยบายการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ประเทศญี่ปุ่น**. เข้าถึงเมื่อ 29 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้จาก <http://news.voicetv.co.th/global/71083.html>, 2558; <http://www.japantourcenter.com/index.php/japan-travel-news/latest-travel-news/663-tic>, 2558; <http://kyoto.travel/th/aboutus>, 2558; <http://www.tatreviewmagazine.com/web/menu-read-web-etatjournal/menu-2012/menu-2012-apr-jun/450-22555-japan>, 2558; http://www.jnto.go.jp/jpn/reference/tourism_data/pdf/pdf/marketingdata_tourists_after_vj.pdf, 2559; http://www.jnto.go.jp/jpn/news/data_info_listing/pdf/160119_monthly.pdf, 2559; <http://www.city.kyoto.lg.jp/sankan/page/0000109809.html>, 2559; http://kanko.city.kyoto.lg.jp/chosa/image/kanko_chosa19.pdf, 2559;

ข้อมูลรูปภาพ

รูปที่ 1. **พระราชวังโปตาลา ประเทศทิเบต**. เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://travel.mthai.com/world-travel/103827.html>

รูปที่ 2. **โลโก้ นโยบาย Cool Japan**. เข้าถึงเมื่อ 19 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.ilbe.com/6978077564>

รูปที่ 3. **อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย มรดกโลกทางวัฒนธรรม (World Cultural Heritage)**. เข้าถึงเมื่อ 18 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://travel.kapook.com/view96778.html>

- รูปที่4. อุทยานแห่งชาติชิระโตะโกะ มรดกโลกทางธรรมชาติ (World Natural Heritage). เข้าถึงเมื่อ 18 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://topicstock.pantip.com/library/topicstock/2010/05/K9236181/K9236181.html>
- รูปที่5. การเดินขบวนด้วยชุดกระโปรงสั้นพับจีบลายสก๊อต(kilt) และผ้าตาหมากรุก(Tartan). เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <https://www.europanewswire.com/new-york-tartan-day-parade>
- รูปที่6. แผนที่เส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยานในเมืองเกียวโต. เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://mochit2.com/?p=3512>
- รูปที่7. งานแสดงไฟฤดูใบไม้เปลี่ยนสี วัดคิโยมิตสึเดระ. เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.chillinjapan.com/20%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%9E%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B9%82%E0%B8%95/>
- รูปที่8. แผนที่เมืองนาระ. เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://sprosig.isle.illinois.edu/sp2004/docs/TravelInformation.html>
- รูปที่9. วัดโทไดจิ. เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.dplusguide.com/2015/japan-nara-todaiji>
- รูปที่10. แผนที่จังหวัดกิฟุ. เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://travel.kankou-gifu.jp/th/transportaion>
- รูปที่11. แผนที่สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกิฟุ. เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://travel.kankou-gifu.jp/th/about-gifu>
- รูปที่12. หมู่บ้านชิราคาวะ. เข้าถึงเมื่อ 18 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://chill.co.th/place.php?pid=PID1142>
- รูปที่13. วัดคิโยมิตสึเดระ. เข้าถึงเมื่อ 18 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.palungdham.com/t181.html>
- รูปที่14. อาคารหลักวัดคิโยมิตสึเดระ. เข้าถึงเมื่อ 18 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.bigcamera.co.th/news/detail/822>
- รูปที่15. ผู้คนจำนวนมากต่อแถวเพื่อดื่มน้ำศักดิ์สิทธิ์. ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)
- รูปที่16. ศาลเจ้าจูชิ. ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)
- รูปที่17. วิหารวัดโทไดจิ อาคารไม้ที่ใหญ่ที่สุดในโลก. เข้าถึงเมื่อ 19 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://travel.kapook.com/view62960.html>

รูปที่ 18. พระพุทธรูปองค์ใหญ่ “ไดบุทสึ” (Daibutsu). เข้าถึงเมื่อ 19 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

<http://www.uyanangenclik.com/index.php?topic=5895.10>

รูปที่ 19. บ้านสไตล์กัชโชซุกุริ (Gassho-zukuri). เข้าถึงเมื่อ 19 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

<http://www.wegointer.com/2014/04/%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%B9%E0%B9%88%E0%B8%9A%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%97%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%B4%E0%B8%A8%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%95/>

รูปที่ 20. หมู่บ้านชิราคาวะในหน้าร้อนจะทำการฉีดน้ำขึ้นไปบนหลังคาเพื่อป้องกันไฟไหม้. เข้าถึง

เมื่อ 19 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.wegointer.com/2014/04/%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%B9%E0%B9%88%E0%B8%9A%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%97%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%B4%E0%B8%A8%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%95/>

รูปที่ 21. หมู่บ้านชิราคาวะจากจุดชมวิว Shiroyama. เข้าถึงเมื่อ 19 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

<http://www.wegointer.com/2014/04/%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%B9%E0%B9%88%E0%B8%9A%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%97%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%B4%E0%B8%A8%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%95/>

รูปที่ 22. ประติมากรรมสัญลักษณ์ของสถานี Kanazawa เมือง Kanazawa เมืองแห่งศิลปะชั้นสูง.

เข้าถึงเมื่อ 22 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้จาก

http://www.kanazawakankoukyoukai.or.jp/movphoto/photo/photo_04.html

รูปที่ 23. ภาพประชาสัมพันธ์ “YOKOSO JAPAN” (ยินดีต้อนรับสู่ญี่ปุ่น). เข้าถึงเมื่อ

22 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้จาก

<https://www.behance.net/gallery/10339689/Yokoso-Japan-Typography>

รูปที่ 24. วัดคิโยมิติเดระ. เข้าถึงเมื่อ 29 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้จาก

<http://www.mushroomtravel.com/touroutboundjapanmush>

- รูปที่25. แผนที่ภายในวัดคิโยมิสึเดระ. เข้าถึงเมื่อ 29 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.kiyomizudera.or.jp/lang/01.html>
- รูปที่26. แผนที่วัดคิโยมิสึเดระ. เข้าถึงเมื่อ 29 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้จาก
<https://www.google.co.jp/maps>
- รูปที่27. สายน้ำศักดิ์สิทธิ์ 3 สาย. เข้าถึงเมื่อ 29 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้จาก
http://68971846.at.webry.info/200807/article_1.html
- รูปที่28. ถนนกาน้ำชา (ทางเดินระหว่างขึ้นไปวัด). เข้าถึงเมื่อ 29 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.varietyholiday.com/150720-no-644>
- รูปที่29. ตัวอย่างร้านอาหารที่ถนนกาน้ำชา. ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)
- รูปที่30. อาคารหลักวัดคิโยมิสึเดระ. เข้าถึงเมื่อ 29 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.ribenmanyu.com/riben-qiujihongye>
- รูปที่31. หินพิฐุจันรักแท่นศาลเจ้าจิชู. เข้าถึงเมื่อ 29 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://jishujinja.or.jp/jishu/koiuranai/index.html>
- รูปที่32. ศาลเจ้าจิชู. ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)
- รูปที่33. ภายในศาลเจ้าจิชู. ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)
- รูปที่34. ตัวเข้าชมภายในวัด. ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)
- รูปที่35. อาคารไม้ที่ใหญ่ที่สุดในโลกของวัดโทไดจิ. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www8.plala.or.jp/bosatsu/nara-kyoto/todaiji/todaiji.htm>
- รูปที่36. แผนที่ภายในวัดโทไดจิ. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
http://www.ttearth.com/world/asia/japan/nara/img/_map/map_todaiji_large.htm
- รูปที่37. แผนที่วัดโทไดจิ. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
<https://www.google.co.jp/maps>
- รูปที่38. ด้านหน้าอาคารไม้ที่มีตะเกียงตำริด 8 เหลี่ยม. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
http://tabippo.net/nara_worldheritage
- รูปที่39. ขนาดของวิหารไม้ที่มีการสร้างใหม่เปลี่ยนแปลงไปหลายสมัย (สีเข้มคือขนาดในปัจจุบัน). เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
https://media.lanec.edu/users/plunkettm/Moodle/Art-209/Lectures/Lecture-0008_Nara.html

- รูปที่40. พระพุทธรูปองค์ใหญ่ “ไดบุทลี” (Daibutsu). เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.sky-s.net/sky-blog/archives/2012/10/24-080054.php>
- รูปที่41. ท้าวภูเวร. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://butszo.jp/2014/04/2807>
- รูปที่42. ท้าววิรุฬหกษ. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://butszo.jp/2014/04/2807>
- รูปที่43. ช่องที่ฐานมีขนาดเท่ากับรูจมูกของพระพุทธรูป. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.sky-s.net/sky-blog/archives/2012/10/24-080054.php>
- รูปที่44. ประตูไม้ขนาดใหญ่ที่เรียกว่า นันไดมง (Nandaimon Gate). เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก http://www.jalan.net/kankou/spt_29201ae2180021464
- รูปที่45. เหล่ากวางหน้าซุ้มประตูไม้ขนาดใหญ่ที่เรียกว่า นันไดมง (Nandaimon Gate). เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://blog.goo.ne.jp/kouhei14915/e/ef4aec4c6a35aa2570204f520b63374>
- รูปที่46. ขนมหเซนเบ้ (senbei) เป็นขนมสำหรับกวางโดยเฉพาะ. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://xn---kx8am9ow8cv7f5tnxma.jinja-tera-gosyuin-meguri.com/category>
- รูปที่47. บ้านแบบสถาปัตยกรรมที่เรียกว่า กัสโซ ซุกุริ (Gassho-zukuri) ในฤดูหนาว. เข้าถึงเมื่อ 28 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://play-life.jp/plans/11967>
- รูปที่48. แผนที่ภายในหมู่บ้านประวัติศาสตร์ชิราคาวะ. เข้าถึงเมื่อ 28 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก http://www.orion-tour.co.jp/special/heritage_jp/shirakawa-go.html
- รูปที่49. แผนที่หมู่บ้านประวัติศาสตร์ชิราคาวะ. เข้าถึงเมื่อ 28 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <https://www.google.co.jp/maps>
- รูปที่50. บ้านแบบสถาปัตยกรรมที่เรียกว่า กัสโซ ซุกุริ (Gassho-zukuri). ในฤดูใบไม้ผลิเข้าถึงเมื่อ 28 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://blog.livedoor.jp/nagu0223/archives/51153691.html>
- รูปที่51. พิพิธภัณฑน์ในหมู่บ้านชิราคาวะที่รวมแบบบ้านทรงกัสโซจากหลากหลายแห่งในภูมิภาคนี้. เข้าถึงเมื่อ 28 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://shirakawa-go.org/en/sightseeing/110>
- รูปที่52. การฉีดน้ำขึ้นไปบนหลังคาเพื่อป้องกันไฟไหม้. เข้าถึงเมื่อ 28 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://samurai-japan.co/detail/415>
- รูปที่53. การมุงหลังคาที่ต้องอาศัยแรงงานชาวบ้านประมาณ 100-200 คน. เข้าถึงเมื่อ 28 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://shirakawa-go.org/kankou/siru/yomu/877>

- รูปที่54. เทศกาลประดับไฟในฤดูหนาวเวลากลางคืนหรือ **Winter Light-up**. เข้าถึงเมื่อ 28 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://tsuiteru-happy-life.seesaa.net/archives/201401-1.html>
- รูปที่55. หมู่บ้านประวัติศาสตร์ชิราคาวะจากจุดชมวิว **Shiroyama**. เข้าถึงเมื่อ 28 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก http://www.orion-tour.co.jp/special/heritage_jp/shirakawa-go.html
- รูปที่56. วัดโทไดจิ. เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.japan-guide.com/e/e4100.html>
- รูปที่57. พระพุทธรูปโคบุตสึ. เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.japan-guide.com/e/e4100.html>
- รูปที่58. วัดโฮริวจิ. เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.japan-guide.com/community/mfedley/report-1013>, (2559)
- รูปที่59. เซ็ตอาหารกลางวันรามงนํ้าใสพร้อมสลัดผัก. เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://tabelog.com/en/nara/A2902/A290203/29009158/dtlphotonst/1/?smp=1>
- รูปที่60. ปราสาทโอซาก้า. ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)
- รูปที่61. ปราสาทโอซาก้า. ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)
- รูปที่62. ย่านโดทงบุริ. ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)
- รูปที่63. ย่านโดทงบุริ. ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)
- รูปที่64. โรงแรม **APA Hotel Osaka HigobashiEkimae**. เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.fnctravel.com/english/osakahotels/apa-higobashi-ekimae.html>
- รูปที่65. โรงแรม **APA Hotel Osaka HigobashiEkimae**. เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.fnctravel.com/english/osakahotels/apa-higobashi-ekimae.html>
- รูปที่66. โรงแรม **APA Hotel Osaka HigobashiEkimae**. เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.fnctravel.com/english/osakahotels/apa-higobashi-ekimae.html>
- รูปที่67. วัดเทนริวจิ. เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก http://ch53642002.blogspot.com/2013/11/blog-post_6115.html
- รูปที่68. บริเวณโดยรอบวัดเทนริว. เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก http://ch53642002.blogspot.com/2013/11/blog-post_6115.html

- รูปที่69. สวนป่าไฟ. เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://stoneip.info/category/travelworld/all-about-arashiyama>
- รูปที่70. สะพานโทเก็ตสึเคียว. ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)
- รูปที่71. ข้าวทงคัทสึราดด้วยไข่. ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)
- รูปที่72. วัดคินคะคุจิ (วัดทอง). เข้าถึงเมื่อ 31 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://tourism.wicked.events/kinkakujji-temple>
- รูปที่73. วัดคินคะคุจิ (วัดทอง). เข้าถึงเมื่อ 31 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://tourism.wicked.events/kinkakujji-temple>
- รูปที่74. ชาบูชาบูแบบญี่ปุ่น. เข้าถึงเมื่อ 31 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://kyoto.shabuzen.jp>
- รูปที่75. โรงแรม Hotel In Kyoto Sasarindou. เข้าถึงเมื่อ 31 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
<https://www.kayak.com/Kyoto-Hotels-Hotel-Sasarindou.430901.ksp#photos>
- รูปที่76. โรงแรม Hotel In Kyoto Sasarindou. เข้าถึงเมื่อ 31 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
<https://www.kayak.com/Kyoto-Hotels-Hotel-Sasarindou.430901.ksp#photos>
- รูปที่77. อาคารหลักวัดคิโยมิสึ. ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)
- รูปที่78. เจดีย์วัดคิโยมิสึ. ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)
- รูปที่79. เสาโทริอิหน้าศาลเจ้าฟูชิมิอินาริ. ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)
- รูปที่80. เสาโทริอินับพันต้น. ที่มา: ผู้วิจัย, (2558)
- รูปที่81. ข้าวแกงกระหรี่แบบญี่ปุ่นหลากหลายเมนู. เข้าถึงเมื่อ 31 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://shop.ichibanya.co.jp/fs/coco/c/010>
- รูปที่82. ข้าวแกงกระหรี่แบบญี่ปุ่นหลากหลายเมนู. เข้าถึงเมื่อ 31 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://shop.ichibanya.co.jp/fs/coco/c/010>
- รูปที่83. ข้าวแกงกระหรี่แบบญี่ปุ่นหลากหลายเมนู. เข้าถึงเมื่อ 31 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://shop.ichibanya.co.jp/fs/coco/c/010>
- รูปที่84. อาคารเบนเทนโดะวัดไดโกะจิ. เข้าถึงเมื่อ 31 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://find-travel.jp/article/640>
- รูปที่85. เจดีย์วัดไดโกะจิ. เข้าถึงเมื่อ 31 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://find-travel.jp/article/640>

- รูปที่86. **บะหมี่เย็น พร้อมกับเทมปุระผักและกุ้ง.** เข้าถึงเมื่อ 31 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://tabelog.com/gifu/A2104/A210403/21009163/dtlrvwlst/5616236>
- รูปที่87. **โรงแรม Yunoshimakan.** เข้าถึงเมื่อ 31 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.yunoshimakan.co.jp/english/index.html>
- รูปที่88. **โรงแรม Yunoshimakan.** เข้าถึงเมื่อ 31 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.yunoshimakan.co.jp/english/index.html>
- รูปที่89. **บ้านสไตล์กัสโซ ในหมู่บ้านชิราคาวะโกะ.** เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
http://www.yokoso-japan.jp/en/feature03.html#feature_Tours
- รูปที่90. **หมู่บ้าน Little Kyoto.** เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.japan-guide.com/e/e5903.html>
- รูปที่91. **ทาคายาม่าจินยะ.** เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.japan-guide.com/e/e5903.html>
- รูปที่92. **เนื้อวัวอิตะย่างใบโอบะที่ร้านKyoyaHida Beef.** เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<https://armajflash.com/2013/07/05/kyoya-takayama-hida-beef-grilled-with-miso-over-houba-leaf>
- รูปที่93. **เนื้อวัวอิตะย่างใบโอบะที่ร้านKyoyaHida Beef.** เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<https://armajflash.com/2013/07/05/kyoya-takayama-hida-beef-grilled-with-miso-over-houba-leaf>
- รูปที่94. **เนื้อวัวอิตะย่างใบโอบะที่ร้านKyoyaHida Beef.** เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<https://armajflash.com/2013/07/05/kyoya-takayama-hida-beef-grilled-with-miso-over-houba-leaf>
- รูปที่95. **ปราสาทมัตสึโมโด้.** เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://surrealplaces.net/surreal-place/Matsumoto-Castle-Nagano-Japan>
- รูปที่96. **ปราสาทมัตสึโมโด้.** เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://surrealplaces.net/surreal-place/Matsumoto-Castle-Nagano-Japan>
- รูปที่97. **โรงแรม Fuji Lake Hotel.** เข้าถึงเมื่อ 6 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.eok.jp/travel/accommodation/hotel/fuji-lake-hotel>

- รูปที่98. **โรงแรม Fuji Lake Hotel.** เข้าถึงเมื่อ 6 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.eok.jp/travel/accommodation/hotel/fuji-lake-hotel>
- รูปที่99. **ภูเขาไฟฟูจิ.** เข้าถึงเมื่อ 6 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
http://s.webry.info/sp/52272927.at.webry.info/201211/article_1.html
- รูปที่100. **ภูเขาไฟฟูจิ.** เข้าถึงเมื่อ 6 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
http://s.webry.info/sp/52272927.at.webry.info/201211/article_1.html
- รูปที่101. **หมู่บ้านโอชิโนะฮัคไก.** เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.samuraitour.com.vn/?p=13664>
- รูปที่102. **หมู่บ้านโอชิโนะฮัคไก.** เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.samuraitour.com.vn/?p=13664>
- รูปที่103. **โมจิชาเขียว.** เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.samuraitour.com.vn/?p=13664>
- รูปที่104. **ย่านชินจูกุ.** เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.chuguoqu.com/jp/product-12435>
- รูปที่105. **อาหารบุฟเฟ่ต์ปิ้งย่าง.** เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.rokkasen.co.jp/en/contents/tabe.html>
- รูปที่106. **อาหารบุฟเฟ่ต์ชาบูชาบู.** เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.rokkasen.co.jp/en/contents/tabe.html>
- รูปที่107. **โรงแรมNew Otani Inn Hotel.** เข้าถึงเมื่อ 8 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.newotani.co.jp/inntokyo>
- รูปที่108. **โรงแรมNew Otani Inn Hotel.** เข้าถึงเมื่อ 8 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.newotani.co.jp/inntokyo>
- รูปที่109. **หน้าวัดเซนโซจิ.** เข้าถึงเมื่อ 8 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<https://tokyocheapo.com/entertainment/sensoji-temple-guide>
- รูปที่110. **ถนนนาคามิเตะ.** เข้าถึงเมื่อ 8 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<https://tokyocheapo.com/entertainment/sensoji-temple-guide>
- รูปที่111. **ตลาดอะเมโยโกะ.** เข้าถึงเมื่อ 9 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://japantourlist.com/ameyoko-market>
- รูปที่112. **ข้าวหน้าปลาไหลย่าง.** เข้าถึงเมื่อ 9 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.izuei.co.jp>
- รูปที่113. **ปลาไหลย่าง.** เข้าถึงเมื่อ 9 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.izuei.co.jp>

รูปที่ 114. ท่าอากาศยานฮาเนดะ. เข้าถึงเมื่อ 9 เมษายน 2559. เข้าถึงได้จาก

<http://www.haneda-airport.com>

รูปที่ 115. ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวบริษัท **Global Link International Holiday**

คุณจกฤช ชุนรักษ์. ที่มา: ผู้วิจัย, (2559)

รูปที่ 116. ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวบริษัท **J-Plan Holiday** คุณพัฒนา นิธิพัฒน์ปัญญา.

ที่มา: ผู้วิจัย, (2559)

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว

1. มีโปรแกรมทัวร์ที่ไปทั้ง หมู่บ้านชิราคาเวะ โกะวัดคิโยมิชิเดระ และวัดโทไดจิ อยู่ในทัวร์เดียวกันไหม โปรแกรมทัวร์นี้ใช้เวลากี่วัน และมีค่าใช้จ่ายเท่าไร
2. ทั้งสามสถานที่มีระยะทางห่างกันพอสมควรดังนั้นระหว่างทางที่จะไปยังแต่ละสถานที่นี้มีแหล่งท่องเที่ยวอื่นอีกไหม และทำไมถึงเลือกสถานที่เหล่านี้
3. ทั้งสามสถานที่นี้มีกิจกรรมอะไรสำหรับนักท่องเที่ยวบ้างคะ และสถานที่ใดที่ลูกค้าให้ความสนใจมากที่สุด
4. กลุ่มลูกค้าส่วนมากเป็นกลุ่มไหนและได้รับการตอบรับเป็นอย่างไร
5. แนวโน้มในอนาคตของการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่น มีแนวโน้มว่าจะเป็นไปอย่างไร จะมีเส้นทางอื่นที่น่าสนใจแบบใหม่อีกไหม
6. การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศญี่ปุ่นสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับประเทศไทยได้อย่างไรบ้าง
7. มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเส้นการเดินทางแบบนี้หรือไม่บ้าง มีข้อดีและข้อเสียอย่างไร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวรุ่งรัตน์ อาป่อง
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 8 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2536
ที่อยู่	108/236 หมู่ 1 ตำบลพนมสารคาม อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา 24120
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนวัดท่าเกวียน “สัทยุทิส” จังหวัดฉะเชิงเทรา สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

แบบโอนลิขสิทธิ์ภาคนิพนธ์

เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า	นางสาวรุ่งรัตน์ อาป่อง
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาญี่ปุ่น
ชื่อภาคนิพนธ์	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในประเทศไทยญี่ปุ่น
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเศก ปั่นสุวรรณ
ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้	108/236 หมู่ 1 ตำบลพนมสารคาม อำเภพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา 24120
หมายเลขโทรศัพท์	087-782-6633

ลิขสิทธิ์ของภาคนิพนธ์อันเป็นผลจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุการคุ้มครองสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(นางสาวรุ่งรัตน์ อาป่อง)

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)

9 พฤษภาคม 2559